EUROPSKA
KOMISIJA

Bruxelles, 2.10.2026.
COM(2026) 313 final/2

2026/0172 (COD)

ADDENDUM
This document replaces document COM(2026) 313 final of 23.6.2026
Concerns all language versions.
Insertion of the reference to the Commission Staff Working Document SWD(2026) 780 final linked to this Proposal
The text shall read as follows:

Prijedlog

DIREKTIVE EUROPSKOG PARLAMENTA I VIJEĆA

o Europskom istražnom nalogu u kaznenim stvarima i Europskom nalogu za sudjelovanje na daljinu (preinaka)

{SWD(2026) 780 final}

OBRAZLOŽENJE

1. KONTEKST PRIJEDLOGA

• Razlozi i ciljevi prijedloga

Kriminalne aktivnosti sve su češće prekogranične i predstavljaju ozbiljnu prijetnju sigurnosti u EU-u. Kriminalne mreže i terorističke organizacije neometano provode svoje kriminalne aktivnosti u više jurisdikcija. Za suzbijanje tih prijetnji EU treba kaznenopravne sustave s djelotvornim alatima i pouzdanom suradnjom.

Direktivom 2014/41/EU[1] („Direktiva”) uspostavljen je Europski istražni nalog („EIN”) kao instrument za prekogranično prikupljanje dokaza u kaznenim stvarima. Direktiva je donesena kao odgovor na jasno utvrđenu praktičnu potrebu za sveobuhvatnim okvirom, utemeljenim na uzajamnom priznavanju, za pribavljanje dokaza u prekograničnim predmetima. Od početka primjene u svibnju 2017. Direktiva se pokazala vrijednim instrumentom za pravosudna i druga nadležna tijela te se široko primjenjuje u državama članicama sudionicama.

Cilj je bio desetog kruga uzajamnih ocjenjivanja[2] koja su se provela 2023. i 2024. evaluirati primjenu i provedbu Direktive. Na temelju podataka Eurojusta[3] i Europske pravosudne mreže u kaznenim stvarima („EJN”)[4] evaluacija je potvrdila da su se EIN-ovi često koristili. Evaluacija je također pružila priliku da se odrede područja u kojima su potrebna poboljšanja i razvoj, uključujući na razini EU-a. U završnom izvješću o desetom krugu uzajamnih ocjenjivanja provedbe EIN-a („završno izvješće o uzajamnim ocjenjivanjima”)[5] utvrđeno je nekoliko područja u kojima države članice različito tumače Direktivu ili nemaju uspostavljene posebne postupke, posebice u pogledu: (i) upotrebe dokaza u druge svrhe, (ii) definicije „presretanja telekomunikacija”, (iii) upotrebe tehničkih uređaja za snimanje i odnosa između EIN-a i prekograničnog nadzora na temelju članka 40. Konvencije o provedbi Schengenskog sporazuma („CISA”)[6] i (iv) upotrebe prethodno razmijenjenih informacija u području izvršavanju zakonodavstva kao dokaza. Zaključeno je da ti nedostaci otežavaju dosljednu provedbu, zbog čega je Komisija pozvana da razmotri zakonodavne izmjene radi razjašnjenja tih pitanja. Nadalje, istaknuti su problemi u provedbi članka 24. Direktive (o saslušanjima putem videokonferencije) te je Komisija pozvana da „na zakonodavnoj razini riješi pitanje sudjelovanja okrivljenika na suđenju putem videokonferencije iz druge države članice”.

---

1 Direktiva 2014/41/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 3. travnja 2014. o Europskom istražnom nalogu u kaznenim stvarima, SL L 130, 1.5.2014., str. 1.

2 U skladu sa Zajedničkom akcijom 97/827/PUP od 5. prosinca 1997. („Zajednička akcija”), kojom je uspostavljen mehanizam za evaluaciju primjene i provedbe, na nacionalnoj razini, međunarodnih obveza u suzbijanju organiziranog kriminala.

3 Prema godišnjem izvješću Eurojusta za 2025. u tijeku je 6711 Eurojustovih predmeta, uključujući 2751 novi predmet, što je gotovo polovina svih Eurojustovih predmeta: https://www.eurojust.europa.eu/about-us/planning-and-reporting/annual-report#downloadpdf .

4 Prema izvješću Europske pravosudne mreže za 2023. – 2024. o aktivnostima i upravljanju kontaktne točke EJN-a 2023. i 2024. pružile su pomoć u više od 4612 predmeta povezanih sa zahtjevima na temelju EIN-a. Ti su predmeti činili gotovo trećinu svih predmeta u kojima je zatražena pomoć EJN-a: https://www.ejn-crimjust.europa.eu/ejn2021/ContentDetail/EN/2/67 .

5 Završno izvješće o uzajamnim ocjenjivanjima: https://data.consilium.europa.eu/doc/document/ST-15834-2024-REV-1/hr/pdf.

6 Konvencija o provedbi Schengenskog sporazuma od 14. lipnja 1985. između vlada država Gospodarske unije Beneluksa, Savezne Republike Njemačke i Francuske Republike o postupnom ukidanju kontrola na zajedničkim granicama, SL L 239, 22.9.2000., str. 19.

Osim toga, Skupina na visokoj razini za pristup podacima za djelotvorno izvršavanje zakonodavstva smatrala je da prekogranični zahtjevi za zakonito presretanje tijelima za izvršavanje zakonodavstva stvaraju poteškoće. U završnom izvješću[7] predloženo je da se istraži kako bi se Direktivom mogli bolje poduprijeti učinkoviti prekogranični zahtjevi za zakonito presretanje.

Potrebu za ciljanim zakonodavnim mjerama potvrdili su i operativni nalazi Eurojusta[8] i EJN-a[9], izvješće Foruma na visokoj razini o budućnosti kaznenog pravosuđa EU-a[10] i procjena provedbe Preporuke Vijeća (EU) 2022/915[11] u državama članicama.

U relevantnoj sudskoj praksi Suda Europske unije pojašnjeno je i kako bi trebalo tumačiti pojedine odredbe Direktive o EIN-u te su istaknuta područja u kojima su potrebna dodatna zakonodavna pojašnjenja. Neki se predmeti osobito odnose na tumačenje članka 24. Direktive[12]. Ti predmeti ukazuju na pravnu nesigurnost u pogledu područja primjene, uvjeta pod kojima se videokonferencija može koristiti u kaznenim postupcima te opsega u kojem se na temelju Direktive može zatražiti pravna pomoć izvan njezine osnovne svrhe, tj. izvođenja dokaza.

U tom kontekstu Prijedlogom se žele postići dva glavna cilja:

(1) poboljšati pravnu jasnoću i operativnu djelotvornost prekograničnog prikupljanja dokaza u EU-u uklanjanjem ciljanih nedostataka utvrđenih u primjeni Direktive; i

(2) izraditi zajednička pravila za traženje pomoći kako bi se osumnjičenicima, okrivljenicima i žrtvama olakšalo sudjelovanje na raspravama pred kaznenim sudovima na daljinu iz druge države članice.

Uklanjanje tih nedostataka doprinijelo bi djelotvornijoj pravosudnoj suradnji te povećanju uzajamnog povjerenja među državama članicama.

U pogledu prvog cilja, Prijedlogom se nastoji osigurati ujednačenije tumačenje i primjena glavnih odredbi Direktive u svim državama članicama sudionicama pojašnjavanjem pojmova i postupovnih pravila koji su uzrok različitih nacionalnih praksi. Konkretno, nastoji se pružiti veća pravna sigurnost u pogledu: (i) upotrebe dokaza u druge svrhe i njihova daljnjeg prijenosa, (ii) definicije pojma „telekomunikacije” i postupovnih aspekata postupka obavješćivanja za presretanje bez potrebe za tehničkom pomoći druge države članice, (iii) definicije „tijela izdavatelja” i (iv) postupaka za traženje da se informacije, koje su prethodno razmijenila tijela za izvršavanje zakonodavstva ili koje su spontano razmijenila pravosudna tijela, koriste u dokazne svrhe.

U Prijedlogu se utvrđuju i pravila o upotrebi tehničkih uređaja za snimanje i prekograničnom nadzoru u svrhu prikupljanja dokaza te se pojašnjava interakcija između EIN-a i

---

7 Završno izvješće Skupine na visokoj razini za pristup podacima za djelotvorno izvršavanje zakonodavstva: https://home-affairs.ec.europa.eu/document/download/4802e306-c364-4154-835b-e986a9a49281_en?filename=Concluding%20Report%20of%20the%20HLG%20on%20access%20to%20data%20for%20effective%20law%20enforcement_en.pdf.

8 Operativna tema o presretanju telekomunikacija, Sažetak i zbirka odgovora, lipanj 2024.

9 Komentari i zaključci s 59. plenarne sjednice Europske pravosudne mreže (Prag, 9. i 11. studenog 2022.).

10 Izvješće Foruma na visokoj razini o budućnosti kaznenog pravosuđa EU-a: https://commission.europa.eu/document/download/606f0f38-12f9-4893-8941-3ac835229bcd_en?filename=JUST_template_comingsoon_standard_16.pdf.

11 Radni dokument službi Komisije „Procjena učinka za Preporuku Vijeća (EU) 2022/915 od 9. lipnja 2022. o operativnoj suradnji tijelâ kaznenog progona”, 31.1.2025., SWD(2025) 36 final.

12 Presuda Suda od 4. srpnja 2024., *FP i drugi*, C-760/22, ECLI:EU:C:2024:574; presuda Suda od 6. lipnja 2024., *AVVA i drugi*, spojeni predmeti C-255/23 i C-285/23, ECLI:EU:C:2024:462; presuda Suda od 18. prosinca 2025., C-325/24, *Bissili*, EU:C:2025:989.

prekograničnih mjera nadzora na temelju članka 40. CISA-e. Također nastoji se poboljšati pravodobno izvršenje određenih istražnih mjera, koje uključuju prikupljanje dokaza u stvarnom vremenu, kao što su kontrolirane isporuke, kao i presretanje telekomunikacija i prekogranični nadzor. To će se omogućiti privremenim izvršavanjem takvih istražnih mjera, kad je to neophodno kako bi se osigurala njihova djelotvornost. To je posebno važno u istragama organiziranog kriminala, u kojima je upotreba tih posebnih istražnih tehnika presudna za prikupljanje dokaza. Osim toga, prijedlogom se uklanjaju nedostaci utvrđeni u obrascu EIN-a. Njime se stoga nastoji ojačati praktično funkcioniranje zajedničkog okvira za pribavljanje dokaza u prekograničnim predmetima, među ostalim smanjenjem pravnih nejasnoća koje mogu uzrokovati kašnjenja, odbijanje izvršenja ili neujednačena postupovna jamstva.

U pogledu drugog cilja, rezultati savjetovanja pokazali su da samo neke države članice imaju posebna pravila o prekograničnom sudjelovanju na raspravama u kaznenim postupcima na daljinu, a sadržaj tih pravila znatno se razlikuje. U nekim slučajevima nacionalnim okvirima nije predviđeno čak ni sudjelovanje tijela države članice na čijem se području osoba nalazi. Ta je fragmentacija problematična s aspekta zaštite postupovnih prava dotičnih osoba te otežava djelotvornu pravosudnu suradnju. Moraju se uspostaviti zajednički postupci, standardi i primjerene zaštitne mjere kako bi postupci bili pošteni i kako bi se videokonferencijska tehnologija mogla djelotvorno upotrebljavati u prekograničnim kaznenim postupcima. Time se povećava djelotvornost pravosudne suradnje i jača uzajamno povjerenje u području slobode, sigurnosti i pravde EU-a.

Prema tome, glavni je cilj predloženih pravila o sudjelovanju na raspravama pred kaznenim sudovima na daljinu djelotvornije ostvarivanje prava biti nazočan i djelotvorno sudjelovati na raspravi, kako je zajamčeno pravom Unije, odnosno člancima 47. i 48. Povelje EU-a o temeljnim pravima i Direktivom (EU) 2016/343[13]. U praksi, osobe uključene u kazneni postupak koje su ostvarile pravo na slobodu kretanja i imaju boravište u drugoj državi članici ili u njoj privremeno borave mogu, u posebnim okolnostima, sudjelovati na daljinu umjesto da putuju kako bi osobno sudjelovale u postupku. Osim toga, mogu postojati opravdane prepreke njihovu fizičkom nazočenju na raspravama u državi članici u kojoj se vodi postupak, kao što su zdravstvena ograničenja, obveze skrbi, ograničenja povezana s oduzimanjem slobode u drugoj državi članici ili drugi opravdani razlozi. U takvim situacijama osoba može biti *de facto* prisiljena zbog svojih okolnosti odreći se prava biti nazočna na raspravi jednostavno zato što ne može putovati kako bi osobno sudjelovala na raspravi, iako bi to zapravo željela. Olakšavanjem sudjelovanja na daljinu nastoji se smanjiti broj prekograničnih suđenja u odsutnosti i osigurati da ostvarivanje prava na slobodu kretanja u Uniji u praksi ne umanjuje djelotvorno uživanje postupovnih prava u kaznenim postupcima. Konkretno, očekuje se da će se inicijativom također smanjiti rizik od sekundarne viktimizacije žrtava kaznenih djela ograničavanjem, ako je to primjereno, potrebe za višekratnim dolascima, nepotrebnog izlaganja stresnim situacijama ili izravnog suočavanja s osumnjičenikom ili okrivljenikom u prekograničnim situacijama.

[13] Direktiva (EU) 2016/343 Europskog parlamenta i Vijeća od 9. ožujka 2016. o jačanju određenih vidova pretpostavke nedužnosti i prava sudjelovati na raspravi u kaznenom postupku, SL L 65, 11.3.2016., str. 1.

Nadalje, ako prisilne mjere i predaja nisu nužne ili razmjerne, sudjelovanje na daljinu može, prema potrebi, biti alternativa fizičkoj predaji osobe na temelju Okvirne odluke Vijeća 2002/584/PUP[14].

- **Dosljednost s postojećim odredbama politike u tom području**

Ovim Prijedlogom preinake jača se pravni okvir EU-a za instrumente prekogranične pravosudne suradnje u kaznenim stvarima uklanjanjem nedostataka utvrđenih u Direktivi i osiguravanjem dosljednosti s drugim instrumentima.

Predložene ciljane izmjene EIN-a usklađene su i komplementarne s postojećim instrumentima Unije u području suradnje u kaznenom pravosuđu, uključujući:

– Konvenciju o uzajamnoj pravnoj pomoći u kaznenim stvarima među državama članicama Europske unije[15], definiranjem postupka za traženje suglasnosti da se informacije koje su pravosudna tijela prethodno spontano razmjenjivala na temelju Konvencije koriste kao dokazi;

– Konvenciju o provedbi Schengenskog sporazuma pojašnjavanjem odnosa između njezina članka 40. o prekograničnom nadzoru i okvira EIN-a;

– Direktivu o razmjeni informacija između tijela za izvršavanje zakonodavstva[16] utvrđivanjem postupka za traženje suglasnosti da se informacije koje su tijela za izvršavanje zakonodavstva prethodno razmjenjivala na temelju te direktive koriste kao dokazi.

Inicijativa je dosljedna i stvara izravne veze s Uredbom o Eurojustu[17] i Uredbom o Uredu europskog javnog tužitelja („EPPO”)[18], kao i s Odlukom Vijeća o Europskoj pravosudnoj mreži[19].

Kad je riječ o novim pravilima za traženje pomoći radi olakšavanja sudjelovanja na raspravama pred kaznenim sudovima na daljinu iz druge države članice putem Europskog naloga za sudjelovanje na daljinu (ENSD), Prijedlogom se popunjava postojeća praznina u pravnoj stečevini Unije jer je sudjelovanje na daljinu uređeno samo u posebnim kontekstima i za ograničene svrhe.

Uredbom (EU) 2023/2844[20] uspostavlja se pravni okvir za upotrebu videokonferencije i drugih tehnologija za komunikaciju na daljinu u prekograničnim postupcima. U kaznenim

---

14 Okvirna odluka Vijeća 2002/584/PUP od 13. lipnja 2002. o Europskom uhidbenom nalogu i postupcima predaje između država članica, SL L 190, 18.7.2002., str. 1.

15 Konvencija utvrđena od strane Vijeća u skladu s člankom 34. Ugovora o Europskoj uniji o uzajamnoj pravnoj pomoći u kaznenim stvarima među državama članicama Europske unije, SL C 197, 12.7.2000., str. 3.

16 Direktiva (EU) 2023/977 Europskog parlamenta i Vijeća od 10. svibnja 2023. o razmjeni informacija između tijelâ za izvršavanje zakonodavstva država članica i o stavljanju izvan snage Okvirne odluke Vijeća 2006/960/PUP, SL L 134, 22.5.2023., str. 1.

17 Uredba (EU) 2018/1727 Europskog parlamenta i Vijeća od 14. studenog 2018. o Agenciji Europske unije za suradnju u kaznenom pravosuđu (Eurojust) te zamjeni i stavljanju izvan snage Odluke Vijeća 2002/187/PUP, SL L 295, 21.11.2018., str. 138.

18 Uredba Vijeća (EU) 2017/1939 od 12. listopada 2017. o provedbi pojačane suradnje u vezi s osnivanjem Ureda europskog javnog tužitelja („EPPO”), SL L 283, 31.10.2017., str. 1.

19 Odluka Vijeća 2008/976/PUP od 16. prosinca 2008. o Europskoj pravosudnoj mreži, SL L 348, 24.12.2008., str. 130.

20 Uredba (EU) 2023/2844 Europskog parlamenta i Vijeća od 13. prosinca 2023. o digitalizaciji pravosudne suradnje i pristupa pravosuđu u prekograničnim građanskim,

stvarima članak 6. te uredbe pruža pravnu osnovu za upotrebu videokonferencije ili druge tehnologije za komunikaciju na daljinu za saslušanje osumnjičenika, okrivljenika, osuđenika i drugih osoba na koje se nalog odnosi u ograničenom broju postupaka pravosudne suradnje posebno utvrđenih tom odredbom[21]. Novim okvirom uspostavljaju se posebni aranžmani za sudjelovanje osumnjičenika, okrivljenika i žrtava kaznenih djela na sudskim raspravama u glavnim postupcima na daljinu iz druge države članice. Time se popunjava regulatorna praznina u postojećem okviru Unije za digitalizaciju kaznenog pravosuđa, koji je ograničen na digitalizaciju rasprava u postupcima pravosudne suradnje.

Člankom 24. Direktive uređeno je saslušanje putem videokonferencije ili druge vrste audiovizualnog prijenosa u dokazne svrhe. U skladu s tom odredbom EIN se može izdati za saslušanje svjedoka, stručnjaka, osumnjičenika ili okrivljenika koji se nalazi u drugoj državi članici putem videokonferencije radi prikupljanja dokaza. Kako je pojasnio Sud, članak 24. primjenjuje se na saslušanja u svrhu prikupljanja dokaza čije izvršenje ne prelazi ono što je potrebno za tu svrhu[22].

S druge strane, cilj je ovog Prijedloga omogućiti dotičnim osobama potpuno sudjelovanje iz druge države članice u svim vrstama rasprava pred kaznenim sudovima, prije i tijekom suđenja, ovisno o okolnostima te o tome je li riječ o osumnjičeniku, okrivljeniku ili žrtvi kaznenog djela. Potpuno sudjelovanje znači da dotična osoba može u cijelosti ostvarivati svoja postupovna prava kao da je fizički prisutna na raspravi.

Kad je riječ o žrtvama kaznenih djela, člankom 17. Direktive 2012/29/EU[23] predviđena je mogućnost saslušanja žrtava koje se nalaze u drugoj državi članici putem videokonferencije, a od država članica zahtijeva se da, u mjeri u kojoj je to moguće na temelju prava Unije i nacionalnog prava, olakšaju njihovo sudjelovanje na taj način, uzimajući u obzir njihovu ulogu u postupku. Ovaj Prijedlog stoga dopunjuje taj okvir jer se u njemu utvrđuju posebna pravila i zaštitne mjere za sudjelovanje žrtava na raspravama pred kaznenim sudovima na daljinu, uključujući pravila o postupovnim jamstvima, tehničkim aranžmanima i stvarnom sudjelovanju.

Prijedlog je u potpunosti u skladu i s pravnom stečevinom Unije o postupovnim pravima u kaznenim postupcima. Člankom 8. Direktive (EU) 2016/343 utvrđeno je pravo osumnjičenika i optuženika da sudjeluju na raspravi. Ne dovodeći u pitanje to pravo i standarde utvrđene u toj direktivi za održavanje suđenja u odsutnosti, ovim se Prijedlogom nastoji poduprijeti ostvarivanje prava sudjelovanja na raspravi. To se postiže omogućavanjem dotičnim osobama da na raspravama sudjeluju na daljinu putem videokonferencije ili druge tehnologije za

---

trgovačkim i kaznenim stvarima te o izmjeni određenih akata u području pravosudne suradnje, SL L, 2023/2844, 27.12.2023., ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2023/2844/oj.

[21] Iscrpan popis pravnih akata iz članka 6. Uredbe o digitalizaciji obuhvaća: (a) Okvirnu odluku Vijeća 2002/584/PUP o Europskom uhidbenom nalogu, a posebno njezin članak 18. stavak 1. točku (a); (b) Okvirnu odluku 2008/909/PUP o premještaju zatvorenika, a posebno njezin članak 6. stavak 3.; (c) Okvirnu odluku 2008/947/PUP o uzajamnom priznavanju presuda i probacijskih odluka, a posebno njezin članak 17. stavak 4.; (d) Okvirnu odluku 2009/829/PUP o uzajamnom priznavanju odluka o mjerama nadzora, a posebno njezin članak 19. stavak 4.; (e) Direktivu 2011/99/EU o europskom nalogu za zaštitu, a posebno njezin članak 6. stavak 4.; (f) Uredbu (EU) 2018/1805 o uzajamnom priznavanju naloga za zamrzavanje i naloga za oduzimanje, a posebno njezin članak 33. stavak 1.

[22] Presuda Suda od 18. prosinca 2025., C-325/24, *Bissili*, EU:C:2025:989, točka 59.

[23] Direktiva 2012/29/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 25. listopada 2012. o uspostavi minimalnih standarda za prava, potporu i zaštitu žrtava kaznenih djela te o zamjeni Okvirne odluke Vijeća 2001/220/PUP, SL L 315, 14.11.2012., str. 57.

komunikaciju na daljinu, pod uvjetom da su ispunjeni strogi uvjeti i osigurane odgovarajuće zaštitne mjere. Istodobno, Prijedlogom se nastoji osigurati da se postupovna prava i zaštitne mjere, koji su osmišljeni za ostvarivanje uz fizičku prisutnost, prema potrebi mogu jednako učinkovito ostvarivati i na daljinu.

Nove odredbe o ENSD-ovima pridonose boljem pristupu pravosuđu u prekograničnim kaznenim postupcima. Njima se osumnjičenicima, okrivljenicima i žrtvama kaznenih djela koji imaju boravište, nalaze se u pritvoru ili iz opravdanih razloga privremeno borave u drugoj državi članici omogućuje djelotvorno sudjelovanje u kaznenom postupku bez obveze odlaska u državu izdavateljicu. Na taj način Prijedlog može, u odgovarajućim okolnostima, biti alternativa fizičkoj predaji na temelju Okvirne odluke Vijeća 2002/584/PUP ako se u konkretnom slučaju prisilna mjera ne smatra nužnom i ako je cilj samo osigurati sudjelovanje dotične osobe na saslušanju ili raspravi.

- **Dosljednost u odnosu na druge politike Unije**

Ovim se paketom inicijativa u području kaznenog pravosuđa nastoji postići dosljedan i komplementaran cilj: jačanje kapaciteta Unije za sprečavanje, otkrivanje, istragu i kazneni progon teških prekograničnih kaznenih djela u sve složenijem sigurnosnom okruženju. Cilj je paketa ojačati djelotvornost, usklađenost i interoperabilnost strukture unutarnje sigurnosti Unije tako što će se modernizirati pravni okviri koji uređuju suradnju između tijela za izvršavanje zakonodavstva, pravosudnih i drugih relevantnih tijela.

Predložene revizije uredbi o Europolu i Eurojustu temelj su tih nastojanja. Europol i Eurojust obavljaju različite, ali komplementarne funkcije u području slobode, sigurnosti i pravde: Europol podupire sprečavanje, otkrivanje i istragu kriminalnih aktivnosti, a Eurojust olakšava pravosudnu suradnju i osigurava učinkovito daljnje postupanje tužiteljstva i pravosuđa. Stoga je cilj paketa poduprijeti suradnju i komplementarnost između tih dviju agencija, kao i s drugim relevantnim akterima Unije u području pravosuđa i unutarnjih poslova te strukture za borbu protiv prijevara, kako bi se omogućio kontinuitet između mjera kaznenog progona i daljnjeg pravosudnog postupanja u svim fazama kaznenopravnog lanca.

U tom kontekstu izmjene okvira Europskog istražnog naloga i pravila o zaštiti podataka primjenjivih u području unutarnjih poslova i pravosuđa dodatno doprinose tom cilju jer olakšavaju djelotvornu prekograničnu suradnju, poboljšavaju uvjete za razmjenu informacija i jamče dosljedan pravni okvir prilagođen operativnim okolnostima i tehnološkom razvoju. Zahvaljujući mjerama predloženima u ovom paketu Unija će moći uspješnije reagirati na nove sigurnosne prijetnje uz potpuno poštovanje temeljnih prava, vladavine prava i podjele odgovornosti među različitim uključenim akterima.

Ovaj je Prijedlog u skladu s povezanim politikama Unije, posebice zbog razloga navedenih u nastavku.

– Doprinosi ciljevima strategije ProtectEU[24], u kojoj se naglašava potreba za jačanjem pravosudne suradnje i osiguravanjem djelotvornijih alata za suzbijanje teškog i organiziranog kriminala i terorizma u sve transnacionalnijem i digitalno naprednijem okruženju.

[24] Komunikacija Komisije Europskom parlamentu, Vijeću, Europskom gospodarskom i socijalnom odboru i Odboru regija „ProtectEU: europska strategija unutarnje sigurnosti”, COM(2025) 148 final.

– Usklađen je s ciljevima Komisijine Komunikacije „DigitalJustice@2030”[25], koja promiče digitalizaciju pravosudnih sustava, uključujući razvoj sigurnih digitalnih alata i upotrebu interoperabilnih videokonferencijskih tehnologija kako bi se poboljšala učinkovitost, dostupnost i otpornost sudskih postupaka u cijeloj Uniji. Konkretno, u Komunikaciji je sudjelovanje na raspravama pred kaznenim sudovima iz druge države članice na daljinu putem videokonferencije utvrđeno kao područje za buduće djelovanje Komisije (mjera 9.).

– Dio je plana za zakonit i djelotvoran pristup podacima za tijela za izvršavanje zakonodavstva[26], koja su se obvezala procijeniti potrebu za daljnjim jačanjem EIN-a kako bi se povećala učinkovitost prekograničnih zahtjeva za zakonito presretanje.

– Dio je Strategije EU-a u području droga[27], u kojoj se naglašava potreba za jačanjem EIN-a kao dijela strateškog prioriteta usmjerenog na jačanje pravosudne suradnje radi povećanja sigurnosti i zaštite društva.

– U potpunosti je u skladu s pravnom stečevinom Unije o zaštiti osobnih podataka, a posebno s Uredbom (EU) 2016/679[28], Direktivom (EU) 2016/680[29] i Uredbom (EU) 2018/1725[30] jer je njime predviđeno da obrada osobnih podataka na temelju predložene Direktive mora biti usklađena s primjenjivim okvirom Unije za zaštitu podataka.

2. PRAVNA OSNOVA, SUPSIDIJARNOST I PROPORCIONALNOST

• Pravna osnova

Inicijativa se temelji na članku 82. stavku 1. Ugovora o funkcioniranju Europske unije (UFEU).

Člankom 82. stavkom 1. UFEU-a propisano je da se pravosudna suradnja u kaznenim stvarima u Uniji treba temeljiti na načelu uzajamnog priznavanja presuda i sudskih odluka. Uniju se ovlašćuje da predloži mjere među ostalim za utvrđivanje pravila i postupaka za priznavanje svih oblika presuda i sudskih odluka u cijeloj Uniji.

Direktiva je donesena na temelju članka 82. stavka 1. UFEU-a, kao i drugi postojeći instrumenti uzajamnog priznavanja. Zadržavanje članka 82. stavka 1. UFEU-a kao pravne

---

25 Komunikacija Komisije Europskom parlamentu, Vijeću, Europskom gospodarskom i socijalnom odboru i Odboru regija „DigitalJustice@2030”, COM(2025) 802 final.

26 Komunikacija Komisije Europskom parlamentu, Vijeću, Europskom gospodarskom i socijalnom odboru i Odboru Regija, „Plan za zakonit i djelotvoran pristup podacima za izvršavanje zakonodavstva”, COM(2025) 349 final.

27 Komunikacija Komisije Europskom parlamentu i Vijeću o Strategiji EU-a u području droga, 4.12.2025., COM(2025) 743 final.

28 Uredba (EU) 2016/679 Europskog parlamenta i Vijeća od 27. travnja 2016. o zaštiti pojedinaca u vezi s obradom osobnih podataka i o slobodnom kretanju takvih podataka te o stavljanju izvan snage Direktive 95/46/EZ (Opća uredba o zaštiti podataka), SL L 119, 4.5.2016., str. 1.

29 Direktiva (EU) 2016/680 Europskog parlamenta i Vijeća od 27. travnja 2016. o zaštiti pojedinaca u vezi s obradom osobnih podataka od strane nadležnih tijela u svrhe sprečavanja, istrage, otkrivanja ili progona kaznenih djela ili izvršavanja kaznenih sankcija i o slobodnom kretanju takvih podataka te o stavljanju izvan snage Okvirne odluke Vijeća 2008/977/PUP, SL L 119, 4.5.2016., str. 89.

30 Uredba (EU) 2018/1725 Europskog parlamenta i Vijeća od 23. listopada 2018. o zaštiti pojedinaca u vezi s obradom osobnih podataka u institucijama, tijelima, uredima i agencijama Unije i o slobodnom kretanju takvih podataka te o stavljanju izvan snage Uredbe (EZ) br. 45/2001 i Odluke br. 1247/2002/EZ, SL L 295, 21.11.2018., str. 39.

osnove stoga osigurava dosljednost s izvornim odabirom pravne osnove te odražava cilj i sadržaj izmjena uvedenih preinakom.

- **Supsidijarnost (za neisključivu nadležnost)**

Direktiva je već uspostavljena na razini EU-a kao instrument prekogranične pravosudne suradnje u kaznenim stvarima za prikupljanje dokaza. Direktiva se po svojoj prirodi odnosi na prekogranična pitanja koja pojedinačne države članice ne mogu same djelotvorno riješiti. EU je već izvršio svoje ovlasti donošenjem Direktive pa bi i daljnje mjere trebalo poduzeti na razini EU-a.

Kad je riječ o konkretnim izmjenama kojima se uvode pravila za sudjelovanje na raspravama pred kaznenim sudovima na daljinu ako se osumnjičenik, okrivljenik ili žrtva kaznenog djela nalazi u drugoj državi članici, prekogranična priroda tog pitanja znači da nijedna država članica ne može sama utvrditi ta pravila.

Odgovori na javna i ciljana savjetovanja potvrđuju da će se djelovanjem EU-a u tom području vjerojatno ostvariti bolji rezultati od djelovanja država članica. Vijeće je potvrdilo da prepreke koje se ovom inicijativom nastoje prevladati zahtijevaju djelovanje izvan nacionalne razine. Ovim se Prijedlogom stoga odgovara na pitanja na koja su države članice ukazale kako je prethodno objašnjeno.

Zbog prekogranične dimenzije prethodno navedenih pitanja i činjenice da je Unija već izvršila svoje ovlasti u tom području, Prijedlog je potrebno donijeti na razini EU-a kako bi se ostvarili njegovi ciljevi.

- **Proporcionalnost**

Prijedlog je u skladu s načelom proporcionalnosti utvrđenim u članku 5. stavku 4. Ugovora o Europskoj uniji jer se njime ne prelazi ono što je potrebno za ostvarivanje njegovih ciljeva. Temelji se na postojećim instrumentima uzajamnog priznavanja i digitalnoj infrastrukturi na razini Unije, čime se ograničava dodatno administrativno i financijsko opterećenje.

Predložene ciljane izmjene EIN-a ograničene su na pitanja koja je Vijeće utvrdilo kao problematična u desetom krugu uzajamnih ocjenjivanja i drugim izvješćima navedenima u odjeljku o kontekstu ovog obrazloženja. U ovom su Prijedlogu odabrane opcije koje u najmanjoj mogućoj mjeri zadiru u nacionalne kaznenopravne sustave država članica, a temelje se na općem okviru Direktive.

Predložena pravila o sudjelovanju na raspravama pred kaznenim sudovima na daljinu odgovaraju na zahtjeve država članica postavljene tijekom uzajamnog ocjenjivanja Direktive. Inicijativom se uspostavlja ciljani okvir kojim se državama članicama olakšava izdavanje i priznavanje zahtjeva za sudjelovanje osoba na raspravama pred kaznenim sudovima na daljinu. Njome se ne usklađuju nacionalni kazneni postupci na domaćoj razini u širem smislu. Primjena ENSD-a u pojedinačnim slučajevima ostaje diskrecijsko pravo država članica i predmet je procjene proporcionalnosti i primjerenosti u svakom pojedinačnom slučaju. Kao opće pravilo, sudjelovanje na daljinu temelji se na suglasnosti dotične osobe te je popraćeno zaštitnim mjerama kojima se osiguravaju pravičnost postupka i djelotvorno ostvarivanje postupovnih prava.

Prijedlogom se poštuje i postupovna autonomija država članica jer se način održavanja rasprava i dalje uređuje pravom države članice izdavateljice, dok su određene mjere izvršenja uređene pravom države članice izvršiteljice.

- **Odabir instrumenta**

Cilj je ovog Prijedloga uvesti ciljane izmjene Direktive kako bi se otklonili nedostaci, nedosljednosti i manjkavosti utvrđeni tijekom njezine provedbe i evaluacije. S obzirom na njihovu ciljanu prirodu, ista je vrsta pravnog instrumenta najprikladniji izbor za uvođenje izmjena, a preinaka se smatra najprikladnijom tehnikom za zamjenu i stavljanje izvan snage Direktive.

3. REZULTATI *EX POST* EVALUACIJA, SAVJETOVANJA S DIONICIMA I PROCJENA UČINKA

- ***Ex post* evaluacije/provjere primjerenosti postojećeg zakonodavstva**

Glavni referentni dokument za evaluaciju Direktive završno je izvješće o uzajamnim ocjenjivanjima. U njemu je utvrđeno da je Direktiva postala djelotvoran i široko korišten instrument pravosudne suradnje u kaznenim stvarima u cijeloj Europskoj uniji te da se općenito smatra da taj sustav dobro funkcionira. Međutim, utvrđeno je nekoliko pravnih i operativnih problema. U izvješću se posebno ističe potreba za ciljanim izmjenama u pogledu: (i) upotrebe dokaza u druge svrhe, (ii) presretanja telekomunikacija, (iii) upotrebe tehničkih uređaja za snimanje i prekograničnog nadzora i (iv) korištenja informacija, koje su prethodno razmijenila tijela za izvršavanje zakonodavstva ili koje su spontano razmijenila pravosudna tijela, u dokazne svrhe. Naglašava se i da su stručnjaci upozorili na praktične poteškoće povezane sa složenošću standardnog obrasca EIN-a, problemima s prevođenjem i kašnjenjima u izvršenju. U izvješću se nadalje predlaže da se razmotri pitanje sudjelovanja okrivljenika na raspravi na daljinu. Općenito, u evaluaciji se preporučuju dodatna zakonodavna pojašnjenja i veća usklađenost radi povećanja pravne sigurnosti, učinkovitosti i dosljednosti u primjeni Direktive.

- **Savjetovanja s dionicima**

Tijekom sastavljanja Prijedloga Komisija je 2025. i 2026. provela opsežna savjetovanja. Ona su bila namijenjena širokom krugu dionika, uključujući građane, javna tijela, akademsku zajednicu, agencije i tijela EU-a, europska udruženja odvjetnika obrane i druge relevantne dionike.

Sastojala su se od: (i) ciljanih savjetovanja s tijelima država članica, Eurojustom, Europskom pravosudnom mrežom, EPPO-om, Europolom, Agencijom Europske unije za temeljna prava (FRA), Europskim udruženjem odvjetnika za kazneno pravo i Vijećem odvjetničkih komora Europe, (ii) povratnih informacija javnosti prikupljenih u okviru poziva na očitovanje, uključujući doprinose akademske zajednice, (iii) tri sastanka sa stručnjacima iz tijela država članica[31] i (iv) sastanka sa Stručnom skupinom Komisije za kazneno pravo[32].

Općenito je postignut konsenzus da bi EU trebao utvrđena pitanja riješiti ciljanim izmjenama Direktive.

[31] Tri sastanka sa stručnjacima održana su 31. ožujka 2025., 2. srpnja 2025. i 5. svibnja 2026.

[32] Sastanak je održan 14. svibnja 2025.

Mnogi su stručnjaci osobito ukazali na poteškoće povezane s primjenom određenih istražnih mjera za prikupljanje dokaza u prekograničnom kontekstu, posebno prekograničnog nadzora radi prikupljanja dokaza i upotrebe tehničkih uređaja za snimanje (za prikupljanje podataka o lokaciji te audio ili vizualnih podataka). Općenito je podržano uključivanje posebnih odredaba o tim pitanjima u Direktivu. Neki su stručnjaci smatrali da bi bilo korisno definirati pojam „presretanja telekomunikacija" u Direktivi. Neki su smatrali da postoji mogućnost pojašnjenja postupka obavješćivanja za presretanje bez potrebe za tehničkom pomoći druge države članice.

Mišljenja dionika razilazila su se u pogledu potrebe za pojašnjenjem pravila o upotrebi dokaza u druge svrhe. Međutim, neki su stručnjaci podržali pojednostavnjeni postupak za utvrđivanje posebnih uvjeta za upotrebu prikupljenih dokaza i za podnošenje zahtjeva za ukidanje tih uvjeta radi očuvanja fleksibilnosti i učinkovitosti prekograničnih istraga. Nekoliko dionika smatralo je da je potrebno utvrditi postupak za traženje da se informacije, koje su prethodno razmijenila tijela za izvršavanje zakonodavstva, koriste u dokazne svrhe, dok su drugi naglasili da bi se u novim pravilima trebale uzeti u obzir razlike među nacionalnim pravnim okvirima. Osim toga, savjetovanja su pokazala da se nacionalno zakonodavstvo i praksa razlikuju u pogledu toga kad se informacije koje su „spontano razmijenjene" među pravosudnim tijelima mogu koristiti kao dokaz, što upućuje na potrebu za posebnim pravilima. Savjetovanja su ukazala i na potrebu za dodatnim ograničenim pojašnjenjima u Direktivi, kao što su područje primjene EIN-a i definicija „tijela izdavatelja". Izražena je i potreba za pravosudnim osposobljavanjem i izradom priručnika ili dodatnih smjernica, osobito kako bi se pojasnio odnos između EIN-a i drugih instrumenata, kao i u pogledu upotrebe EIN-a za prekogranično priznavanje i izvršenje posebnih istražnih tehnika. Osim toga, upotreba komplementarnih alata, kao što su Atlas EJN-a i platforma Fiches Belges, smatrala se korisnom za neometanu primjenu EIN-a, posebno u slučajevima u kojima razlike u zakonodavstvu i praksi država članica u pogledu posebnih istražnih mjera otežavaju suradnju. Stručnjaci su smatrali da je te alate potrebno redovito ažurirati kako bi odražavali promjene u zakonodavstvu država članica, nadležnim tijelima i praktičnim zahtjevima te tako osigurali njihovu trajnu pouzdanost i korisnost za stručnjake.

Dionici su općenito podržali cilj olakšavanja prekograničnog sudjelovanja na daljinu u kaznenim postupcima putem namjenskog pravnog okvira Unije. Međutim, naglasili su potrebu za očuvanjem pravičnosti postupka i djelotvornim ostvarivanjem postupovnih prava dotičnih osoba. Većina država članica i stručnjaka smatrali su da bi sudjelovanje na raspravama na daljinu trebalo biti uređeno postupovnim pravom države članice izdavateljice u svim aspektima, osim provjere identiteta i tehničkih uvjeta za videokonferenciju, koji bi trebali biti uređeni postupovnim pravom države članice izvršiteljice.

Neki su se stručnjaci složili da bi se na sudjelovanje na raspravama na daljinu trebale primjenjivati iste zaštitne mjere i pravna sredstva kao i na sudjelovanje na raspravama uz fizičku prisutnost. Većina dionika ipak je ukazala na potrebu za posebnim zaštitnim mjerama, osobito za: (i) suglasnost osobe na koju se odnosi ENSD, (ii) dostupnost povjerljivog komunikacijskog kanala između dotične osobe i njezina odvjetnika, (iii) posebna pravna sredstva u slučaju tehničkih kvarova i (iv) zaštitu ranjivih osoba i djece. Navedeni su doprinosi uzeti u obzir u Prijedlogu.

Međutim, dionici su izrazili različita mišljenja o: (i) mogućnosti (i opsegu) iznimaka od zahtjeva za suglasnost, (ii) vrsti tijela nadležnih za provjere identiteta i postupovne radnje u državi članici izvršiteljici i (iii) postojanju posebnih pravnih sredstava uz one koji su već dostupni prema pravu države članice izdavateljice. Na primjer, većina država članica zalagala se za ograničene iznimke od obveze dobivanja suglasnosti dotične osobe u iznimnim okolnostima, dok su se organizacije odvjetnika obrane općenito protivile takvim

odstupanjima. Prijedlogom se stoga primjenjuje uravnotežen pristup kojim se zadržava obveza dobivanja suglasnosti dotične osobe kao uvjet za izdavanje ENSD-a, uz istodobno dopuštanje usko definiranog odstupanja na koje se primjenjuju stroge zaštitne mjere i sudski nadzor.

Detaljniji sažetak ishoda Komisijinih savjetovanja bit će uključen u radni dokument službi Komisije koji će biti priložen ovom Prijedlogu.

- **Prikupljanje i primjena stručnog znanja**

Osim navedenih savjetovanja s dionicima, Komisija je prikupila i upotrijebila stručno znanje iz drugih izvora.

Konkretno, Prijedlog se temelji na završnom izvješću o uzajamnim ocjenjivanjima, izvješćima Eurojusta i Europske pravosudne mreže te tehničkim i političkim raspravama Foruma na visokoj razini o budućnosti kaznenog pravosuđa.

U pogledu pravila o sudjelovanju na raspravama pred kaznenim sudovima na daljinu u Prijedlogu se uzimaju u obzir i: (i) rezultati istraživačkog projekta o digitalizaciji prava na obranu u kaznenim postupcima koji je financirala Europska komisija u okviru programa Pravosuđe[33]; (ii) izvješće FRA-e „Digitalizacija pravosuđa: pristup temeljen na temeljnim pravima”[34] i (iii) preliminarni rezultati rasprava na radnim konferencijama o tom pitanju[35].

- **Procjena učinka**

Odstupanje od zahtjeva za provedbu procjene učinka u ovom se slučaju smatralo opravdanim zbog dva glavna razloga: nedostatka mogućnosti i nepostojanja relevantnih negativnih gospodarskih, socijalnih ili okolišnih učinaka. Direktiva je već prošla sveobuhvatnu retrospektivnu procjenu u okviru desetog kruga uzajamnih ocjenjivanja, što je rezultiralo konkretnim preporukama o elementima koji još nisu obuhvaćeni Direktivom i izmjenama postojećih odredaba. Rad Vijeća proveden u okviru desetog kruga uzajamnih ocjenjivanja doveo je do zaključka da su održive političke alternative ograničene. Ova se revizija temelji na tom radu. I temeljna direktiva izvorno donesena na temelju inicijative država članica i predložene izmjene pretežno su tehničke i postupovne prirode. One će prvenstveno imati učinak na javna tijela uključena u prekograničnu pravosudnu suradnju. Očekuje se da će svaki učinak na fizičke ili pravne osobe biti pozitivan jer se izmjenama nastoji ojačati pravna sigurnost, poboljšati djelotvornost postojećih postupaka i olakšati pristup pravosuđu sudjelovanjem na raspravama pred kaznenim sudovima na daljinu.

Budući da se inicijativa u suštini bavi prekograničnim pitanjima, nema posebne sumnje u usklađenost s načelom supsidijarnosti. Očekuje se da će se svi troškovi koje će javna tijela imati zbog provedbe tih izmjena nadoknaditi većom učinkovitošću prekograničnih kaznenih istraga i kaznenog progona te smanjenjem kašnjenja, premještaja i povezanog administrativnog opterećenja. Budući da se inicijativa u suštini bavi prekograničnim pitanjima, nema posebne sumnje u usklađenost s načelom supsidijarnosti. Budući da nije provedena procjena učinka, Prijedlogu će se priložiti radni dokument službi Komisije u kojem

33 https://www.law.kuleuven.be/linc/english/research/researchdigirights.html.

34 https://fra.europa.eu/sites/default/files/fra_uploads/fra-2025-digitalising-justice-fundamental-rights-approach_en.pdf.

35 Radna konferencija o upotrebi videokonferencije za rasprave u prekograničnim kaznenim predmetima u EU-u održana 20. siječnja 2026. u organizaciji nizozemskog Ministarstva pravosuđa i Sveučilišta Erasmus u Rotterdamu; Godišnja konferencija panela LEAP organizacije Fair Trials iz 2026.

će se predstaviti kontekst politike, definicija problema, odabir ili odabiri politike i očekivani učinci, uključujući rezultate savjetovanja s dionicima i buduće mehanizme praćenja.

- **Primjerenost i pojednostavnjenje propisa**

U skladu s Komisijinim Programom za primjerenost i učinkovitost propisa (REFIT) sve inicijative kojima je cilj preispitivanje postojećeg zakonodavstva EU-a trebale bi težiti pojednostavnjenju i smanjenju administrativnog opterećenja za države članice.

I temeljna direktiva i predložene izmjene pretežno su tehničke i postupovne prirode. One će prvenstveno imati učinak na javna tijela uključena u prekograničnu pravosudnu suradnju. Očekuje se da će svaki učinak na fizičke ili pravne osobe biti pozitivan jer se izmjenama nastoji ojačati pravna sigurnost, poboljšati djelotvornost postojećih postupaka i olakšati pristup pravosuđu sudjelovanjem na raspravama pred kaznenim sudovima na daljinu.

Očekuje se da će se svi troškovi koje će javna tijela imati zbog provedbe tih izmjena nadoknaditi većom učinkovitošću prekograničnih kaznenih istraga i kaznenog progona te smanjenjem kašnjenja, premještaja i povezanog administrativnog opterećenja.

Ne očekuje se učinak na MSP-ove ni na konkurentnost.

- **Temeljna prava**

Prijedlogom se poštuju temeljna prava i načela priznata Poveljom, posebice pravo na pošteno suđenje i na djelotvoran pravni lijek te prava na obranu, sadržana u člancima 47. i 48. Povelje te članku 6. i članku 13. stavku 1. Europske konvencije o ljudskim pravima (EKLJP). Prijedlog se temelji na šest direktiva EU-a o postupovnim pravima osumnjičenika i okrivljenika u kaznenom postupku, osobito na direktivama 2010/64/EU[36], 2012/13/EU[37], 2013/48/EU[38], (EU) 2016/343, (EU) 2016/800[39] i (EU) 2016/1919[40], kao i na Direktivi 2012/29/EU o pravima žrtava kaznenih djela.

Direktivom se štite temeljna prava jer se zaštitne mjere uključuju u cijeli okvir EIN-a i u druge mjere za pribavljanje dokaza u kaznenim stvarima. Direktivom se utvrđuju posebne odredbe kako bi se osiguralo da izdavanje ili potvrđivanje EIN-a bude popraćeno odgovarajućim jamstvima za poštovanje temeljnih prava dotične osobe. Direktivom se tijelu izvršitelju omogućuje i da osigura poštovanje načela proporcionalnosti te postupovnih i temeljnih prava dotične osobe pri izvršenju EIN-a. Osim toga, posebnim postupovnim mehanizmima, kao što su postupci obavješćivanja o prekograničnim istražnim mjerama za koje nije potrebna pomoć druge države članice, osigurava se da je država članica u kojoj se

---

36 Direktiva 2010/64/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 20. listopada 2010. o pravu na tumačenje i prevođenje u kaznenim postupcima, SL L 280, 26.10.2010., str. 1.

37 Direktiva 2012/13/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 22. svibnja 2012. o pravu na informiranje u kaznenom postupku, SL L 142, 1.6.2012., str 1.

38 Direktiva 2013/48/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 22. listopada 2013. o pravu na pristup odvjetniku u kaznenom postupku i u postupku na temelju europskog uhidbenog naloga te o pravu na obavješćivanje treće strane u slučaju oduzimanja slobode i na komunikaciju s trećim osobama i konzularnim tijelima tijekom trajanja oduzimanja slobode, SL L 294, 6.11.2013., str. 1.

39 Direktiva (EU) 2016/800 Europskog parlamenta i Vijeća od 11. svibnja 2016. o postupovnim jamstvima za djecu koja su osumnjičenici ili optuženici u kaznenim postupcima, SL L 132, 21.5.2016., str. 1.

40 Direktiva (EU) 2016/1919 Europskog parlamenta i Vijeća od 26. listopada 2016. o pravnoj pomoći za osumnjičenike i okrivljenike u kaznenom postupku i za tražene osobe u postupku na temelju europskog uhidbenog naloga, SL L 297, 4.11.2016., str. 1.

nalazi osoba na koju se mjera odnosi obaviještena i može intervenirati ako mjera ne bi bila odobrena u sličnom domaćem slučaju.

Predloženim pravilima o sudjelovanju na raspravama pred kaznenim sudovima na daljinu propisuju se jasni i strogi uvjeti za izdavanje i izvršenje ENSD-a, kao i povezana postupovna jamstva i pravna sredstva. Osigurava se da se sudjelovanje na raspravama na daljinu ne odvija na način kojim se narušava pravičnost postupka ili ostvarivanje postupovnih prava. Konkretno, obvezom dobivanja suglasnosti osobe na koju se odnosi ENSD nastoji se osigurati da se ENSD izvršava uz poštovanje temeljnih prava zajamčenih Poveljom, osobito prava na osobno sudjelovanje na raspravi. Odstupanje od zahtjeva za suglasnost dopušteno je samo u iznimnim i jasno definiranim situacijama koje predstavljaju dopuštena ograničenja u skladu s člankom 52. Povelje. Osim toga, zahtjev da osumnjičenika ili okrivljenika zastupa opunomoćeni odvjetnik u državi članici izdavateljici dodatna je zaštitna mjera za djelotvorno ostvarivanje prava na obranu.

Predložena pravila o sudjelovanju u kaznenim postupcima na daljinu u skladu su sa sudskom praksom Europskog suda za ljudska prava (ESLJP) i Suda EU-a. Iako ESLJP dosljedno priznaje da je fizička prisutnost okrivljenika u sudnici važan element prava na pošteno suđenje, također smatra da sudjelovanje na raspravi putem videokonferencije nije nespojivo s pravom na pošteno i javno suđenje, pod uvjetom da dotična osoba ima mogućnost: (i) pratiti postupak; (ii) vidjeti i čuti osobe koje sudjeluju na raspravi; (iii) da je se vidi i čuje bez tehničkih prepreka; i (iv) djelotvorno i povjerljivo komunicirati sa svojim odvjetnikom[41]. Prijedlog odražava sve te standarde i, kako je prethodno navedeno, sadržava niz dodatnih zaštitnih mjera.

U predloženim pravilima uzima se u obzir i relevantna sudska praksa Suda, posebno predmet C-760/22[42]. U tom je predmetu Sud pojasnio da člankom 8. stavkom 1. Direktive (EU) 2016/343 nije izričito uređeno pitanje sudjelovanja u kaznenim postupcima na daljinu pa se tom odredbom ne može onemogućiti da se okrivljeniku, koji to izričito zatraži, odobri sudjelovanje na raspravi putem videokonferencije. Sud je također potvrdio da, ako države članice okrivljeniku omogućuju ostvarivanje prava na sudjelovanje na raspravi na daljinu, ta pravila ne bi trebala dovesti u pitanje cilj koji se nastoji postići Direktivom (EU) 2016/343, odnosno jačanje prava na pošteno suđenje u kaznenim postupcima, pretpostavke nedužnosti i prava na obranu sadržanih u Povelji i EKLJP-u.

4. UTJECAJ NA PRORAČUN

Inicijativa ima utjecaj na proračun, posebno zbog dijelova koji se odnose na digitalizaciju. To uključuje pravni, politički i koordinacijski rad unutar Komisije te tehnički rad na razvoju, prilagodbi, testiranju, održavanju i pružanju podrške decentraliziranom IT sustavu i njegovim komponentama.

---

41 Presuda ESLJP-a od 5. listopada 2006., Marcello Viola protiv Italije, ECLI:CE:ECHR:2006:1005JUD004510604, točke 65. – 67. i Presuda ESLJP-a od 27. studenog 2007., Asciutto protiv Italije, ECLI:CE:ECHR:2007:1127JUD003579502, točke 62. – 73.; Presuda ESLJP-a od 16. veljače 2016., Yevdokimov e.a. protiv Italije, ECLI:CE:ECHR:2016:0216JUD002723605, točka 43.; ESLJP, Sakhnovskiy protiv Rusije, zahtjev br. 21272/03, ECLI:CE:ECHR:2010:1102JUD002127203, točka 98.

42 Presuda Suda od 4. srpnja 2024., FP i dr. (Procès par visioconférence), C-760/22, EU:C:2024:574.

U izvještaju o financijskim i digitalnim aspektima zakonodavnog prijedloga priloženom Prijedlogu detaljno su prikazane proračunske posljedice te potrebni ljudski i administrativni resursi.

5. DRUGI ELEMENTI

- **Planovi provedbe i mehanizmi praćenja, evaluacije i izvješćivanja**

Komisija će provjeriti jesu li odredbe izmijenjene ovom Direktivom pravilno i djelotvorno prenesene u nacionalno zakonodavstvo svih država članica sudionica. Tijekom faze prenošenja Komisija će organizirati radionice o prenošenju sa svim državama članicama.

U Prijedlogu je predviđeno prikupljanje statističkih podataka kako bi Komisija mogla pratiti primjenu Direktive i podnijeti relevantno izvješće Europskom parlamentu i Vijeću.

- **Dokumenti s objašnjenjima (za direktive)**

Budući da Prijedlog sadržava nove pravne obveze u usporedbi s postojećom Direktivom, bit će potrebno dostaviti dokumente s objašnjenjima, uključujući, na primjer, korelacijsku tablicu između nacionalnih odredbi i Direktive, uz obavijest o mjerama za prenošenje. Time se osigurava da su mjere za prenošenje koje države članice dodaju postojećim propisima jasno prepoznatljive.

Osim toga, vjerojatno je da će države članice nacionalne mjere potrebne za provedbu ovog Prijedloga prenijeti u okviru više pravnih akata. Zbog toga države članice trebaju Komisiji dostaviti dokument s objašnjenjima koji sadržava tekst odredaba donesenih za prenošenje ove Direktive. U njemu bi trebalo navesti i kako su te odredbe međusobno povezane s odredbama već donesenima radi prenošenja Direktive i s odredbama obuhvaćenima drugim relevantnim politikama EU-a.

- **Detaljno obrazloženje posebnih odredaba prijedloga**

Predlažu se sljedeće izmjene:

<u>Glava I.: opće odredbe</u>
Članak 1.: opisuje se predmet Direktive.
Članak 2.: popis važnih definicija.

<u>Glava II.: utvrđuje se okvir za EIN i druge mjere za pribavljanje dokaza u kaznenim stvarima.</u>
Članak 3.: definira se EIN i opisuje obveza njegova izvršenja.
Članak 4.: određuje se područje primjene EIN-a.
Članak 5.: navode se vrste postupaka za koje se može izdati EIN.
Članak 6.: propisuje se sadržaj i oblik EIN-a.
Članak 7.: definiraju se uvjeti izdavanja i prosljeđivanja EIN-a.
Članak 8.: utvrđuje se postupak prosljeđivanja EIN-a između tijela izdavatelja i tijela izvršitelja.
Članak 9.: navode se posebne značajke ako je EIN povezan s ranijim EIN-om.
Članak 10.: utvrđuje se obveza tijela izvršitelja da prizna i izvrši EIN.
Članak 11.: regulira se primjena druge vrste istražne mjere i navode mjere koje uvijek moraju biti dostupne u skladu s pravom države izvršiteljice.
Članak 12.: navode se razlozi za nepriznavanje ili neizvršenje.
Članak 13.: određuju se rokovi za priznavanje ili izvršenje.
Članak 14.: utvrđuju se pravila za prijenos prikupljenih dokaza.

Članak 15.: navode se razlozi za odgodu priznavanja ili izvršenja.
Članak 16.: propisuje se obveza obavješćivanja tijela izdavatelja.
Članak 17.: utvrđuju se pravna sredstva koja moraju biti dostupna.
Članak 18.: definiraju se pravila o kaznenoj odgovornosti službenika.
Članak 19.: definiraju se pravila o građanskopravnoj odgovornosti službenika.
Članak 20.: utvrđuje se obveza povjerljivosti.
Članak 21.: utvrđuju se uvjeti za naknadnu upotrebu i daljnji prijenos informacija ili dokaza.
Članak 22.: predviđa se mogućnost privremenog premještaja u državu izdavateljicu osoba kojima je oduzeta sloboda radi provođenja istražne mjere.
Članak 23.: predviđa se mogućnost privremenog premještaja u državu izvršiteljicu osoba kojima je oduzeta sloboda radi provođenja istražne mjere.
Članak 24.: predviđa se mogućnost saslušanja putem videokonferencije ili druge tehnologije za komunikaciju na daljinu.
Članak 25.: predviđa se mogućnost saslušanja vještaka ili svjedoka putem telefonske konferencije.
Članak 26.: predviđa se mogućnost traženja informacija o bankovnim i drugim financijskim računima.
Članak 27.: predviđa se mogućnost traženja informacija o bankovnom i drugom financijskom poslovanju.
Članak 28.: uređuju se istražne mjere koje znače prikupljanje dokaza u stvarnom vremenu, neprekidno i tijekom određenog razdoblja.
Članak 29.: utvrđuju se posebna pravila o tajnim istragama.
Članak 30.: definiraju se posebna pravila o prekograničnom nadzoru.
Članak 31.: utvrđuju se posebna pravila za traženje presretanja telekomunikacija uz tehničku pomoć druge države članice.
Članak 32.: definiraju se posebna pravila o privremenim mjerama za sprečavanje gubitka dokaza.
Članak 33.: definira se postupak obavješćivanja države članice u kojoj se nalazi subjekt presretanja i čija tehnička pomoć nije potrebna.
Članak 34.: utvrđuje se postupak obavješćivanja države članice o upotrebi tehničkog uređaja za snimanje na njezinu državnom području bez potrebe za njezinom tehničkom pomoći.
Članak 35.: definira se postupak za traženje suglasnosti za upotrebu prethodno razmijenjenih informacija kao dokaza.

Glava III.: uvodi se ENSD kao novi instrument uzajamnog priznavanja kojim se olakšava sudjelovanje osumnjičenika, okrivljenika ili žrtava kaznenih djela na raspravama pred kaznenim sudovima na daljinu iz druge države članice putem videokonferencije ili druge tehnologije za komunikaciju na daljinu.
Članak 36.: definira se ENSD.
Članak 37.: utvrđuju se uvjeti za izdavanje ENSD-a.
Članak 38.: definiraju se postupak i zaštitne mjere za dobivanje suglasnosti dotične osobe.
Članak 39.: utvrđuje se obvezni sadržaj standardnog obrasca ENSD-a.
Članak 40.: regulira se prijenos ENSD-a.
Članak 41.: utvrđuje se obveza priznavanja i izvršenja ENSD-a bez dodatnih formalnosti.
Članak 42.: navode se detaljna pravila o praktičnim rješenjima za izvršenje ENSD-ova.
Članak 43.: definiraju se obvezni i neobvezni razlozi za nepriznavanje ili neizvršenje ENSD-a.
Članak 44.: određuju se rokovi za odluke o priznavanju i izvršenju ENSD-a.
Članak 45.: uređuju se situacije u kojima izvršenje ENSD-a nije moguće.
Članak 46.: predviđaju se obveze informiranja među nadležnim tijelima.
Članak 47.: uređuju se privremene mjere nakon osude.

Članak 48.: potiču se izravna savjetovanja između tijela izdavatelja i tijela izvršitelja.
Članak 49.: utvrđuju se primjenjiva postupovna prava.
Članak 50.: utvrđuje se pravo na djelotvorna pravna sredstva.

Glava IV.: utvrđuju se opće odredbe.
Članak 51.: definiraju se pravila o sredstvima komunikacije.
Članak 52.: omogućuje se da se središnja tijela odrede u državama članicama.
Članak 53.: uređuje se suradnja s Eurojustom i Europskom pravosudnom mrežom.
Članak 54.: reguliraju se pitanja troškova.
Članak 55.: predviđa se obveza država članica za dostavljanje statističkih podataka.
Članak 56.: propisuju se pravila o izmjeni standardnih obrazaca.
Članak 57.: utvrđuju se pravila za izvršavanje delegiranja ovlasti.

Glava V.: utvrđuju se prijelazne i završne odredbe.
Članak 58.: propisuju se obveze obavješćivanja nadležnih tijela.
Članak 59.: uređuje se odnos s drugim instrumentima EU-a i međunarodnim instrumentima.
Članak 60.: utvrđuju se prijelazne odredbe.
Članak 61.: definiraju se rokovi za prenošenje.
Članak 62.: utvrđuje se obveza Komisije da izvješćuje o primjeni Direktive.
Članak 63.: definira se klauzula o stavljanju izvan snage.
Članak 64.: definira se klauzula o stupanju na snagu.
Članak 65.: navode se primatelji.

↓ 2014/41/EU (prilagođeno)

2026/0172 (COD)

Prijedlog

DIREKTIVE EUROPSKOG PARLAMENTA I VIJEĆA

o Europskom istražnom nalogu u kaznenim stvarima i Europskom nalogu za sudjelovanje na daljinu (preinaka)

EUROPSKI PARLAMENT I VIJEĆE EUROPSKE UNIJE,

uzimajući u obzir Ugovor o funkcioniranju Europske unije, a posebno njegov članak 82. stavak 1. ~~točku (a)~~,

uzimajući u obzir prijedlog Europske komisije,

nakon prosljeđivanja nacrta zakonodavnog akta nacionalnim parlamentima,

uzimajući u obzir mišljenje Europskoga gospodarskog i socijalnog odbora([43]),

u skladu s redovnim zakonodavnim postupkom,

budući da:

⇩ novo

(1) Direktiva 2014/41/EU Europskog parlamenta i Vijeća[44] značajno je izmijenjena nekoliko puta. S obzirom na daljnje izmjene tu bi direktivu radi jasnoće trebalo preinačiti.

↓ 2014/41/EU uvodna izjava 1.

(2) Europska unija sebi je postavila cilj održavanja i razvijanja područja slobode, sigurnosti i pravde.

⇩ novo

(3) Teški i organizirani kriminal i terorizam sve su više transnacionalne prirode i predstavljaju prijetnju sigurnosti u Uniji. Člankom 67. stavkom 3. Ugovora o funkcioniranju Europske unije od Unije se zahtijeva da nastoji osigurati visoku razinu sigurnosti, među ostalim koordinacijom i suradnjom policije i pravosudnih tijela te drugih nadležnih tijela, kao i uzajamnim priznavanjem presuda u kaznenim stvarima. Djelotvorna prekogranična pravosudna suradnja u kaznenim stvarima stoga je neophodna kako bi se olakšalo prikupljanje i prijenos dokaza preko granica, čime se

[43] […]

[44] Direktiva 2014/41/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 3. travnja 2014. o Europskom istražnom nalogu u kaznenim stvarima (SL L 130, 1.5.2014., str. 1., ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2014/41/oj).

podupire učinkovita istraga i kazneni progon, te kako bi Unija i države članice mogle djelotvorno odgovoriti na te prijetnje.

↓ 2014/41/EU uvodna izjava 2.

(4) U skladu s člankom 82. stavkom 1. Ugovora o funkcioniranju Europske unije (UFEU), pravosudna suradnja u kaznenim stvarima u Uniji temelji se na načelu uzajamnog priznavanja presuda i sudskih odluka koje se, od Europskog vijeća u Tampereu 15. i 16. listopada 1999., obično naziva temeljem pravosudne suradnje u kaznenim stvarima u Uniji.

↓ 2014/41/EU uvodna izjava 3. (prilagođeno)

~~U Okvirnoj odluci Vijeća 2003/577/PUP[45] rješava se pitanje nužnosti hitnog uzajamnog priznavanja odluka kako bi se spriječilo uništavanje, mijenjanje, prebacivanje, prijenos ili uništavanje dokaza. Međutim, budući da je taj instrument ograničen na fazu zamrzavanja, odluci o zamrzavanju treba biti priložen zaseban zahtjev za prijenos dokaza u državu donošenja odluke („država izdavateljica”) u skladu s pravilima primjenjivima na uzajamnu pomoć u kaznenim stvarima. To dovodi do postupka u dva koraka koji šteti učinkovitosti. Nadalje, osim tog režima postoje i tradicionalni instrumenti suradnje zbog čega nadležna tijela taj režim rijetko primjenjuju u praksi.~~

↓ 2014/41/EU uvodna izjava 4. (prilagođeno)

~~Okvirna odluka Vijeća 2008/978/PUP[46] u vezi s Europskim dokaznim nalogom (EEW) donesena je radi primjene načela uzajamnog priznavanja u svrhu pribavljanja predmeta, dokumenata i podataka za korištenje u postupcima u kaznenim stvarima. Međutim, EEW se primjenjuje samo na već postojeće dokaze te stoga obuhvaća samo dio spektra pravosudne suradnje u kaznenim stvarima s obzirom na dokaze. Zbog njegova ograničenog područja primjene nadležna tijela mogla su se služiti novim sustavom ili postupcima uzajamne pravne pomoći koji se u svakom slučaju primjenjuju na dokaze izvan područja primjene EEW-a.~~

↓ 2014/41/EU uvodna izjava 5. (prilagođeno)

~~Nakon donošenja okvirnih odluka 2003/577/PUP i 2008/978/PUP postalo je jasno da je postojeći okvir za prikupljanje dokaza previše rascjepkan i kompliciran. Stoga je potreban novi pristup.~~

[45] ~~Okvirna odluka Vijeća 2003/577/PUP od 22. srpnja 2003. o izvršenju odluka o zamrzavanju imovine i osiguranju dokaza u Europskoj uniji (SL L 196, 2.8.2003., str. 45.).~~

[46] ~~Okvirna odluka Vijeća 2008/978/PUP od 18. prosinca 2008. o Europskom dokaznom nalogu u svrhu pribavljanja predmeta, dokumenata i podataka za korištenje u kaznenim postupcima (SL L 350, 30.12.2008., str. 72.).~~

↓ 2014/41/EU uvodna izjava 6. (prilagođeno)

~~U Štokholmskom programu koji je donijelo Europsko vijeće od 10. i 11. prosinca 2009. Europsko vijeće ocijenilo je da bi trebalo nastaviti s nastojanjima u smislu uspostave sveobuhvatnog sustava za pribavljanje dokaza u prekograničnim predmetima, na temelju načela uzajamnog priznavanja. Europsko vijeće naglasilo je da je sustav postojećih instrumenata u tom području rascjepkan i da je potreban novi pristup koji će se temeljiti na načelu uzajamnog priznavanja, ali koji će ujedno uzimati u obzir fleksibilnost tradicionalnog sustava uzajamne pravne pomoći. Europsko vijeće stoga je pozvalo na uspostavu sveobuhvatnog sustava kojim bi se zamijenili svi postojeći instrumenti u tom području, uključujući Okvirnu odluku Vijeća 2008/978/PUP, kojim bi se u najvećoj mogućoj mjeri obuhvatile sve vrste dokaza, predvidjeli rokovi za izvršenje i u najvećoj mogućoj mjeri ograničili razlozi za odbijanje.~~

⇩ novo

(5) Direktivom 2014/41/EU uspostavljen je Europski istražni nalog („EIN”) kao instrument za prekogranično prikupljanje dokaza u kaznenim stvarima. Direktiva je donesena kao odgovor na jasno utvrđenu praktičnu potrebu za sveobuhvatnim okvirom, utemeljenim na uzajamnom priznavanju, za pribavljanje dokaza u prekograničnim predmetima. Njome je zamijenjen prethodni fragmentirani sustav prikupljanja dokaza, uzimajući u obzir fleksibilnost tradicionalnog sustava uzajamne pravne pomoći.

(6) Direktiva 2014/41/EU primjenjuje se od 22. svibnja 2017. i pokazala se djelotvornom u praksi. Međutim, iskustvo stečeno tijekom njezine primjene, uključujući nalaze iz desetog kruga uzajamnih ocjenjivanja[47], ukazalo je na područja u kojima bi pravni okvir trebalo ojačati i dopuniti radi veće pravne jasnoće i djelotvornijeg prekograničnog prikupljanja dokaza. Za to su potrebna ciljana zakonodavna poboljšanja EIN-a, kao i olakšavanje sudjelovanja na daljinu osumnjičenika, okrivljenika i žrtava kaznenih djela koji se nalaze u drugoj državi članici na raspravama pred kaznenim sudovima putem videokonferencije. Zajednička pravila o prekograničnoj pravosudnoj suradnji u prikupljanju dokaza u kaznenim stvarima na temelju Direktive 2014/41/EU trebalo bi stoga razraditi kako bi se osiguralo učinkovito funkcioniranje tog instrumenta i poboljšala pravosudna suradnja u prikupljanju dokaza.

(7) Pravno okruženje država članica u pogledu sudjelovanja osumnjičenika, okrivljenika i žrtava kaznenih djela na raspravama pred sudovima na daljinu putem videokonferencije iz druge države članice trenutačno nije reguliran na razini Unije. Države članice stoga su suočene s rascjepkanošću i neujednačenim praksama prekograničnog sudjelovanja na raspravama pred kaznenim sudovima na daljinu. U nedostatku pravila na razini Unije, pojedinci su pri ostvarivanju prava na slobodu kretanja izloženi preprekama u pristupu pravosuđu te pravnoj nesigurnosti.

(8) Kako bi se riješila ta pitanja, ovim se Prijedlogom uspostavlja novi pravni okvir u obliku Europskog naloga za sudjelovanje na daljinu (ENSD) kojim se omogućuje

[47] Odobrio Koordinacijski odbor u području policijske i pravosudne suradnje u kaznenim stvarima (CATS) 21. studenog 2024.

suradnja među državama članicama kako bi se olakšalo djelotvorno sudjelovanje na daljinu osumnjičenika, okrivljenika ili žrtve kaznenog djela, koji imaju status stranke u postupku, na jednoj ili više rasprava pred kaznenim sudovima iz druge države članice putem videokonferencije ili druge tehnologije za komunikaciju na daljinu. ENSD se stoga može odnositi na jednu ili više rasprava prije ili tijekom suđenja. Kad je riječ o žrtvama kaznenih djela Direktivom 2012/29/EU[48] države članice pozivaju se da olakšaju podnošenje zahtjeva za sudjelovanje žrtava u kaznenim postupcima na daljinu iz druge države članice, ali se pritom ne utvrđuju posebna pravila u tu svrhu.

(9) Za potrebe ENSD-a sudjelovanje na daljinu trebalo bi podrazumijevati potpuno sudjelovanje iz druge države članice na svim vrstama rasprava pred kaznenim sudovima, prije i tijekom suđenja, ovisno o okolnostima te o tome je li riječ o osumnjičeniku, okrivljeniku ili žrtvi kaznenog djela. Potpuno sudjelovanje znači da dotična osoba može u cijelosti ostvarivati svoja postupovna prava kao da je fizički prisutna na raspravi, uključujući svaki oblik svjedočenja i izvođenja dokaza. Potpuno sudjelovanje stoga podrazumijeva ne samo sudjelovanje na raspravi nego i, prema potrebi, svaki oblik izvođenja dokaza od dotične osobe putem videokonferencije ili druge tehnologije za komunikaciju na daljinu. Takvim bi se sudjelovanjem trebalo osigurati da dotična osoba može pratiti postupak i biti saslušana u uvjetima kojima se, ovisno o okolnostima, poštuju njezina prava na obranu i jamči pravičnost postupka.

(10) Kad je svrha saslušanja isključivo prikupljanje dokaza radi utvrđivanja relevantnih činjenica o počinjenju kaznenog djela, okolnostima njegova počinjenja ili identitetu počinitelja te ako to ne prelazi ono što je potrebno za tu svrhu, nadležno tijelo trebalo bi se poslužiti EIN-om, bilo za saslušanje dotične osobe na državnom području države izvršiteljice, za saslušanje putem videokonferencije ili druge tehnologije za komunikaciju na daljinu iz države izvršiteljice ili za privremeni premještaj osobe kojoj je oduzeta sloboda u državu izdavateljicu.

(11) Za potrebe ove Direktive videokonferencija ili druga tehnologija za komunikaciju na daljinu trebala bi se tumačiti kao tehnologija audiovizualnog prijenosa koja omogućuje dvosmjerno i simultano prenošenje slike i zvuka, čime se omogućuje vizualna, audio i usmena interakcija u smislu Uredbe (EU) 2023/2844 Europskog parlamenta i Vijeća[49].

(12) Za upotrebu videokonferencije i druge tehnologije za komunikaciju na daljinu u kaznenim postupcima potrebna je pouzdana i sigurna tehnička infrastruktura koja jamči djelotvorno sudjelovanje dotične osobe. Takvom bi se tehnologijom trebalo osigurati da dotična osoba može djelotvorno ostvarivati svoja postupovna prava, uključujući pravo na povjerljivu komunikaciju sa svojim odvjetnikom, koji bi trebao biti nazočan u sudnici u državi izdavateljici. Države članice stoga bi trebale omogućiti nadležnim tijelima pristup tehničkim sredstvima koja su dovoljno sigurna, pristupačna i pouzdana za potrebe sudjelovanja u kaznenim postupcima na daljinu.

---

[48] Direktiva 2012/29/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 25. listopada 2012. o uspostavi minimalnih standarda za prava, potporu i zaštitu žrtava kaznenih djela te o zamjeni Okvirne odluke Vijeća 2001/220/PUP (SL L 315, 14.11.2012., str. 57., ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2012/29/oj).

[49] Uredba (EU) 2023/2844 Europskog parlamenta i Vijeća od 13. prosinca 2023. o digitalizaciji pravosudne suradnje i pristupa pravosuđu u prekograničnim građanskim, trgovačkim i kaznenim stvarima te o izmjeni određenih akata u području pravosudne suradnje (SL L, 2023/2844, 27.12.2023., ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2023/2844/oj).

↓ 2014/41/EU uvodna izjava 7. (prilagođeno)

(13) ~~Taj novi pristup temelji se na jedinstvenom instrumentu pod nazivom Europski istražni nalog (EIN).~~ EIN se treba izdavati u svrhu provođenja jedne ili više posebnih istražnih mjera u državi ~~koja izvršava EIN („država~~ izvršiteljici~~a")~~ radi prikupljanja dokaza. To uključuje pribavljanje dokaza koji su već u posjedu tijela izvršitelja.

↓ 2014/41/EU uvodna izjava 8.

(14) Područje primjene EIN-a trebalo bi biti horizontalno i stoga bi trebalo vrijediti za sve istražne mjere usmjerene na prikupljanje dokaza. Međutim, osnivanje zajedničkog istražnog tima i prikupljanje dokaza unutar tog tima zahtijevaju posebna pravila s kojima je bolje postupati odvojeno. Ne dovodeći u pitanje primjenu ove Direktive, na tu vrstu istražne mjere trebali bi se stoga nastaviti primjenjivati postojeći instrumenti.

⇩ novo

(15) U određenim situacijama, radi djelotvornog izvršenja istražne mjere za prikupljanje dokaza, potrebno je da osoba na koju se mjera odnosi u državi izvršiteljici bude obaviještena o istražnoj radnji radi pribavljanja dokaza i da joj se omogući da nazoči ili sudjeluje u toj radnji. Dostava postupovnih akata u tu bi svrhu stoga trebala biti moguća na temelju ove Direktive, pod uvjetom da je neophodna za izvršenje istražne mjere za pribavljanje dokaza.

↓ 2014/41/EU uvodna izjava 9.

~~Ova se Direktiva ne bi trebala primjenjivati na prekogranični nadzor ili praćenje iz Konvencije o provedbi Schengenskog sporazuma[50].~~

↓ 2014/41/EU uvodna izjava 10.

(16) EIN bi se trebao usmjeriti na istražnu mjeru koju treba provesti. Najprimjerenije je da o istražnoj mjeri koju treba koristiti odluči tijelo izdavatelj na temelju podataka kojima raspolaže o dotičnoj istrazi. Međutim, tijelo izvršitelj trebalo bi, kad god je to moguće, koristiti drugu vrstu istražne mjere ako navedena mjera ne postoji u okviru nacionalnog prava ili ne bi bila dostupna u sličnom domaćem slučaju. Dostupnost bi se trebala odnositi na okolnosti kad navedena istražna mjera postoji prema pravu države izvršiteljice, ali je zakonito dostupna samo u određenim situacijama, primjerice, kada se istražna mjera može izreći samo za kaznena djela određenog stupnja ozbiljnosti, protiv osoba za koje već postoji određena razina sumnje ili uz suglasnost dotične osobe. Tijelo izvršitelj također može primijeniti drugu vrstu istražne mjere ako bi ona postigla isti rezultat kao istražna mjera navedena u EIN-u sredstvima kojima se manje zadire u temeljna prava dotične osobe.

[50] ~~Konvencija o provedbi Schengenskog sporazuma od 14. lipnja 1985. između vlada država Gospodarske unije Beneluksa, Savezne Republike Njemačke i Francuske Republike o postupnom ukidanju kontrola na zajedničkim granicama (SL L 239, 22.9.2000., str. 19.).~~

↓ 2014/41/EU uvodna izjava 11. (prilagođeno)

(17) EIN bi trebalo odi~~z~~abrati ako se provođenje istražne mjere čini proporcionalnim, primjerenim i primjenjivim na konkretan slučaj. Tijelo izdavatelj trebalo bi, stoga, utvrditi jesu li traženi dokazi nužni i proporcionalni svrsi postupka, je li odi~~z~~abrana istražna mjera nužna i proporcionalna za ~~pribavljanje~~ prikupljanje dotičnih dokaza i bi li u prikupljanje ~~pribavljanje~~ tih dokaza trebalo izdavanjem EIN-a uključiti drugu državu članicu. Istu procjenu trebalo bi provesti u postupku potvrđivanja ako se potvrđivanje EIN-a zahtijeva u skladu s ovom Direktivom. ~~Izvršenje EIN-a ne bi trebalo odbiti osim na temelju razloga navedenih u ovoj Direktivi. Međutim, tijelo izvršitelj trebalo bi imati pravo odlučiti se za istražnu mjeru koja je manje nametljiva nego mjera navedena u EIN-u ako je njome moguće postići slične rezultate.~~

↓ 2014/41/EU uvodna izjava 12. (prilagođeno)
⇨ novo

(18) Prilikom izdavanja EIN-a ⇨ ili ENSD-a ⇦ , tijelo izdavatelj trebalo bi obratiti posebnu pozornost na osiguravanje punog poštovanja prava sadržanih u članci~~ma~~~~ku~~ ⇨ 47. i ⇦ 48. Povelje ~~Europske unije o temeljnim pravima Europske unije (Povelja)~~. ⇨ Pravo na pošteno suđenje jedno je od temeljnih načela demokratskog društva. ⇦ Pretpostavka nedužnosti ⇨ , pravo sudjelovanja na raspravi ⇦ i ⌦ druga ⌫ prava na obranu u kaznenom postupku osnova su temeljnih prava priznatih u Povelji u području kaznenog pravosuđa. Svako ograničavanje tih prava ~~putem istražne mjere određene~~ u skladu s ovom Direktivom trebalo bi biti u potpunosti usklađeno sa zahtjevima utvrđenima u članku 52. Povelje s obzirom na nužnost, proporcionalnost i ciljeve koje bi trebalo provoditi, posebno zaštitu prava i sloboda drugih osoba.

⇩ novo

(19) Ovu bi Direktivu trebalo provesti uz potpuno poštovanje prava predviđenih direktivama 2010/64/EU[51], 2012/13/EU[52], 2013/48/EU[53], (EU) 2016/343[54], (EU) 2016/800[55] i (EU) 2016/1919[56] Europskog parlamenta i Vijeća, koje se odnose na

[51] Direktiva 2010/64/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 20. listopada 2010. o pravu na tumačenje i prevođenje u kaznenim postupcima (SL L 280, 26.10.2010., str. 1., ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2010/64/oj).

[52] Direktiva 2012/13/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 22. svibnja 2012. o pravu na informiranje u kaznenom postupku (SL L 142, 1.6.2012., str. 1., ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2012/13/oj).

[53] Direktiva 2013/48/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 22. listopada 2013. o pravu na pristup odvjetniku u kaznenom postupku i u postupku na temelju europskog uhidbenog naloga te o pravu na obavješćivanje treće strane u slučaju oduzimanja slobode i na komunikaciju s trećim osobama i konzularnim tijelima tijekom trajanja oduzimanja slobode (SL L 294, 6.11.2013., str. 1., ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2013/48/oj).

[54] Direktiva (EU) 2016/343 Europskog parlamenta i Vijeća od 9. ožujka 2016. o jačanju određenih vidova pretpostavke nedužnosti i prava sudjelovati na raspravi u kaznenom postupku (SL L 65, 11.3.2016., str. 1., ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2016/343/oj).

[55] Direktiva (EU) 2016/800 Europskog parlamenta i Vijeća od 11. svibnja 2016. o postupovnim jamstvima za djecu koja su osumnjičenici ili optuženici u kaznenim postupcima (SL L 132, 21.5.2016., str. 1., ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2016/800/oj).

postupovna prava osumnjičenika i okrivljenika u kaznenom postupku, kao i prava žrtava kaznenih djela predviđenih Direktivom 2012/29/EU.

(20) Provedba glave III. ove Direktive osobito ne bi trebala utjecati na pravo na fizičku prisutnost na raspravi, kako je utvrđeno u članku 8. stavku 1. Direktive (EU) 2016/343, niti na primjenu drugih pravnih akata Unije u području pravosudne suradnje u kaznenim stvarima ili kaznenog procesnog prava, a posebno odredaba o upotrebi videokonferencije ili druge tehnologije za audiovizualni prijenos u kaznenim stvarima.

(21) Pri provedbi ove Direktive trebalo bi uzeti u obzir posebne potrebe ranjivih osoba, odnosno osoba u ranjivom položaju. Konkretno, upotreba videokonferencije ili druge tehnologije za komunikaciju na daljinu može tim osobama uzrokovati dodatne poteškoće te zahtijevati primjenu posebnih postupovnih zaštitnih mjera i aranžmana, uključujući odgovarajuće mjere potpore. Pri utvrđivanju postojanja ranjivosti trebalo bi primjenjivati širok i fleksibilan pristup kako bi se osiguralo da sve osobe kojima je potrebna posebna pozornost mogu djelotvorno ostvarivati svoja prava. Posebnu bi pozornost trebalo posvetiti ranjivim osobama pri procjeni primjerenosti i proporcionalnosti izdavanja ENSD-a, kao i pri razmatranju svakog odstupanja od zahtjeva za davanje suglasnosti. Ako je dotična osoba dijete, u prvom bi planu trebao biti najbolji interes djeteta. Kako bi se osiguralo djelotvorno sudjelovanje, nadležna tijela trebala bi blisko surađivati radi utvrđivanja i provedbe odgovarajućih mjera prilagođenih individualnim potrebama dotične osobe.

↓ 2014/41/EU uvodna izjava 13.

~~S ciljem osiguranja prosljeđivanja EIN-a nadležnom tijelu države izvršiteljice, tijelo izdavatelj može iskoristiti svako moguće ili relevantno sredstvo prosljeđivanja, primjerice siguran telekomunikacijski sustav Europske pravosudne mreže, Eurojust ili druge kanale koje koriste pravosudna tijela ili tijela kaznenog progona.~~

↓ 2014/41/EU uvodna izjava 15. (prilagođeno)

~~Ovu bi Direktivu trebalo provesti uzimajući u obzir direktive 2010/64/EU[57], 2012/13/EU[58] i 2013/48/EU[59] Europskog parlamenta i Vijeća koje se tiču postupovnih prava u kaznenom postupku.~~

---

[56] Direktiva (EU) 2016/1919 Europskog parlamenta i Vijeća od 26. listopada 2016. o pravnoj pomoći za osumnjičenike i okrivljenike u kaznenom postupku i za tražene osobe u postupku na temelju europskog uhidbenog naloga (SL L 297, 4.11.2016., str. 1., ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2016/1919/oj).

[57] ~~Direktiva 2010/64/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 20. listopada 2010. o pravu na tumačenje i prevođenje u kaznenim postupcima (SL L 280, 26.10.2010., str. 1.).~~

[58] ~~Direktiva 2012/13/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 22. svibnja 2012. o pravu na informaciju u kaznenom postupku (SL L 142, 1.6.2012., str. 1.).~~

[59] ~~Direktiva 2013/48/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 22. listopada 2013. o pravu na pristup odvjetniku u kaznenom postupku i u postupku na temelju europskog uhidbenog naloga te o pravu na obavješćivanje treće strane u slučaju oduzimanja slobode i na komunikaciju s trećim osobama i konzularnim tijelima (SL L 294, 6.11.2013., str. 1.).~~

↓ 2014/41/EU uvodna izjava 11. (prilagođeno)

(22) Izvršenje EIN-a ne bi trebalo odbiti osim na temelju razloga navedenih u ovoj Direktivi. Međutim, tijelo izvršitelj trebalo bi imati pravo odlučiti se za istražnu mjeru koja je manje nametljiva nego mjera navedena u EIN-u ako je njome moguće postići slične rezultate.

↓ 2014/41/EU uvodna izjava 16.

(23) Nezadiruće mjere mogle bi, na primjer, biti ~~takve~~ mjere kojima se ne krši pravo na privatnost ili pravo na vlasništvo, ovisno o nacionalnom pravu.

↓ 2014/41/EU uvodna izjava 17. (prilagođeno)
⇨ novo

(24) Načelo *ne bis in idem* temeljno je načelo prava u Uniji, priznato u Povelji i razvijeno u sudskoj praksi Suda Europske unije. Stoga bi tijelo izvršitelj trebalo imati pravo odbiti izvršenje EIN-a ako bi njegovo izvršenje bilo protivno tom načelu. S obzirom na preliminarnu prirodu postupaka na kojima se temelji EIN, njegovo izvršavanje ne bi trebalo biti predmetom odbijanja kada je cilj utvrditi postoji li mogući sukob s načelom *ne bis in idem* ili kada je tijelo izdavatelj pružilo jamstva da ⌦ , kad je riječ o EIN-u, ⌫ ~~se~~ dokazi, koji su preneseni kao rezultat izvršenja EIN-a, neće se koristiti za kazneni progon ili sankcioniranje osobe čiji je slučaj konačno riješen u drugoj državi članici na temelju istih činjenica. ⇨ Kad je riječ o ENSD-u, budući da je sudjelovanje na daljinu dio vođenja kaznenog postupka i pridonosi utvrđivanju krivnje u konkretnom predmetu, tijelo izvršitelj trebalo bi odbiti priznavanje i izvršenje ENSD-a ako se utvrdi da je protiv dotične osobe za ista djela već donesena pravomoćna presuda ili konačna odluka kojom se sprečava daljnje odlučivanje o meritumu. ⇦

↓ 2014/41/EU uvodna izjava 18. (prilagođeno)

(25) Kao i kod drugih instrumenata uzajamnog priznavanja, ova Direktiva ne utječe na obvezu poštovanja temeljnih prava i temeljnih pravnih načela sadržanih u članku 6. Ugovora o Europskoj uniji (UEU) i Povelji. ~~Kako bi se to pojasnilo, u tekst je umetnuta posebna odredba.~~

↓ 2014/41/EU uvodna izjava 19.
⇨ novo

(26) Stvaranje područja slobode, sigurnosti i pravde unutar Unije temelji se na uzajamnom povjerenju i pretpostavci sukladnosti drugih država članica s pravom Unije i, posebno, s temeljnim pravima. Međutim, ta je pretpostavku oboriva. Posljedično, ako postoje utemeljeni razlozi za sumnju da bi izvršenje neke istražne mjere navedene u EIN-u ⇨ ili ENSD-u ⇦ prouzročilo kršenje temeljnog prava dotične osobe te da bi država

izvršiteljica zanemarila svoje obveze u vezi sa zaštitom temeljnih prava priznatih u Povelji, izvršenje EIN-a ⇨ ili ENSD-a ⇦ trebalo bi odbiti.

↓ 2014/41/EU uvodna izjava 20.
⇨ novo

(27) EIN ⇨ , kao i ENSD, ⇦ ~~bi~~ trebalo bi biti moguće odbiti ako bi njegovo priznavanje ili izvršenje u državi izvršiteljici uključivalo kršenje imuniteta ili povlastice u toj državi. Ne postoji jedinstvena definicija što predstavlja imunitet ili povlasticu u pravu Unije; precizno definiranje tih pojmova stoga je ostavljeno nacionalnom pravu koje može uključiti zaštite koje se primjenjuju na zdravstvenu i pravnu struku, ali ih ne bi trebalo tumačiti na način koji bi bio u suprotnosti s obvezom ukidanja određenih osnova za odbijanje kako je navedeno u Protokolu uz Konvenciju o uzajamnoj pravnoj pomoći u kaznenim stvarima među državama članicama Europske unije[60]. Iako se ne smatraju nužno povlasticom ili imunitetom, to može uključivati i pravila koja se odnose na slobodu tiska i slobodu izražavanja u drugim medijima.

↓ 2014/41/EU uvodna izjava 21.
⇨ novo

(28) Da bi se osigurala brza, učinkovita i dosljedna suradnja između država članica u kaznenim stvarima, potrebna su vremenska ograničenja. Odluka o priznavanju ili izvrše~~ava~~nju te stvarno izvršavanje istražne mjere trebali bi se provesti jednako brzo i trebalo bi im dati jednaku prednost kao i kod sličnih domaćih slučajeva. Trebali bi se odrediti rokovi radi osiguravanja donošenja odluke ili izvršavanja u razumnom roku ili radi ispunjavanja proceduralnih zahtjeva u državi izdavateljici. ⇨ Posebnu pozornost trebalo bi posvetiti istražnim mjerama koje podrazumijevaju prikupljanje dokaza u stvarnom vremenu, neprekidno i tijekom određenog razdoblja, kao što su praćenje bankovnog ili drugog financijskog poslovanja koje se provodi preko jednog ili više određenih računa, kontrolirane isporuke na državnom području države izvršiteljice, presretanje telekomunikacija i prekogranični nadzor, kojima bi se trebalo hitno posvetiti a, ako je to neophodno za očuvanje njihove djelotvornosti, tijelo izvršitelj može odlučiti dopustiti njihovo privremeno izvršenje do donošenja odluke o priznavanju ili izvršenju, uz obvezu obustave ako se priznavanje odbije. ⇦

↓ 2014/41/EU uvodna izjava 22.

(29) Dostupnost pravnih sredstava protiv EIN-a trebala bi biti barem jednaka onima koja su dostupna u domaćem slučaju protiv dotične istražne mjere. U skladu sa svojim nacionalnim pravom, države članice trebale bi osigurati primjenjivost tih pravnih sredstava, uključujući i pravovremenim obavješćivanjem svih zainteresiranih strana o mogućnostima i načinima upotrebe tih pravnih sredstava. U slučajevima u kojima zainteresirana strana uloži prigovore na EIN u državi izvršiteljici u pogledu materijalnih razloga za izdavanje EIN-a, preporučuje~~a~~ se informaciju o takvom pobijanju proslijediti tijelu izdavatelju te o tome obavijestiti zainteresiranu stranu.

---

[60] Protokol donesen od strane Vijeća u skladu s člankom 34. Ugovora o Europskoj uniji uz Konvenciju o uzajamnoj pravnoj pomoći u kaznenim stvarima među državama članicama Europske unije (SL C 326, 21.11.2001., str. 2.).

⇩ novo

(30) Ako su informacije ili dokazi pribavljeni izvršenjem EIN-a ili u okviru postupka obavješćivanja za koji nije potrebna pomoć obaviještene države članice, a pravom države izvršiteljice ili obaviještene države članice predviđeni su uvjeti kojima se ograničava upotreba tih informacija ili dokaza u svrhe različite od onih za koje su prvotno prikupljeni, ti bi uvjeti trebali biti propisno naznačeni prilikom prijenosa dokaza ili u roku određenom za postupke obavješćivanja. Prethodna suglasnost trebala bi biti obvezna za svaki daljnji prijenos drugoj državi članici, trećoj zemlji ili međunarodnoj organizaciji.

(31) Ako nadležno tijelo, u skladu sa svojim nacionalnim pravom ili uvjetima koji se primjenjuju na izvorni prijenos informacija, mora zatražiti suglasnost da se informacije koje su prethodno razmijenjene između tijela za izvršavanje zakonodavstva ili spontano razmijenjene koriste kao dokazi u kaznenom postupku, takvu bi suglasnost trebalo zatražiti za svaku namjeravanu upotrebu tih informacija, uključujući svaku njihovu upotrebu u drugu svrhu.

🡻 2014/41/EU uvodna izjava 23. (prilagođeno)
⇨ novo

(32) Troškove nastale na državnom području države izvršiteljice povezane s izvršenjem EIN-a ⇨ ili ENSD-a ⇦ trebala bi snositi isključivo ta država. To uređenje u skladu je s općim načelom uzajamnog priznavanja. Međutim, prilikom izvršenja EIN-a ⇨ ili ENSD-a ⇦ mogu nastati iznimno visoki troškovi za državu izvršiteljicu. Takvi iznimno visoki troškovi mogu, primjerice, ⌦ u slučaju EIN-a, ⌫ biti složena vještačenja ili velike policijske operacije ili aktivnosti nadzora tijekom dugog vremenskog razdoblja ⇨ ili, u slučaju ENSD-a, biti rezultat velikog broja rasprava organiziranih na daljinu ⇦ . To ne bi trebalo spriječiti izvršenje EIN-a ⇨ ili ENSD-a ⇦ , a tijelo izdavatelj i tijelo izvršitelj trebali bi nastojati utvrditi koji će se troškovi ~~će se~~ smatrati iznimno visokima. Pitanje troškova može postati predmet savjetovanja između države izdavateljice i države izvršiteljice te se preporučuje~~a~~ riješiti taj problem tijekom faze savjetovanja. Kao krajnja mogućnost, tijelo izdavatelj može odlučiti povući EIN ⇨ ili ENSD ⇦ ili ga zadržati, a dio troškova koje je država izvršiteljica procijenila iznimno visokima i apsolutno potrebnima u tijeku postupka trebala bi podmiriti država izdvateljica. ⌦ U slučaju EIN-a ⌫ ~~S~~spomenuti mehanizam ne bi trebao predstavljati dodatni razlog za odbijanje i ni u kojem ga slučaju ne bi trebalo zloupotrebljavati na način da se odgodi ili spriječi izvršenje EIN-a.

🡻 2014/41/EU uvodna izjava 24. (prilagođeno)
⇨ novo

(33) EIN uspostavlja jedinstven sustav za pribavljanje dokaza. Međutim, potrebna su dodatna pravila za određene vrste istražnih mjera koje bi trebalo navesti u EIN-u, kao što su privremeni premještaj osoba kojima je oduzeta sloboda, saslušanje putem videokonferencijske veze ili telefonske konferencijske veze, pribavljanje informacija o bankovnim računima ili bankovnim transakcijama, kontrolirane isporuke, ~~ili~~ tajne istrage, ⇨ nadzor ili upotreba tehničkih uređaja za snimanje ⇦ . Istražne mjere koje

podrazumijevaju prikupljanje dokaza u stvarnom vremenu, neprekidno i tijekom određenog razdoblja ⇨ , kao i prekogranični nadzor, ⇦ trebale bi biti obuhvaćene EIN-om, ali, kad god je to moguće, država izdavateljica i država izvršiteljica trebale bi dogovoriti praktične modalitete kako bi se uzele u obzir razlike među nacionalnim pravima tih država.

↓ 2014/41/EU uvodna izjava 25. (prilagođeno)
⇨ novo

(34) ~~Ovom~~ ⌦ U glavi II. ove ⌫ Direktivi~~om~~ utvrđuju se pravila o provedbi istražne mjere u svim fazama kaznenog postupka, uključujući i fazu suđenja, ako je potrebno i uz sudjelovanje dotične osobe s ciljem prikupljanja dokaza. Na primjer, EIN se može izdati za privremeni premještaj te osobe u državu izdavateljicu ili za obavljanje saslušanja putem videokonferencije~~.~~ ⇨ pod uvjetom da ta mjera ima dokaznu svrhu i da njezino izvršenje ne prelazi ono što je potrebno za prikupljanje dokaza. ⇦ Međutim, ako tu osobu treba premjestiti u drugu državu članicu u svrhu kaznenog progona, uključujući izvođenje te osobe pred sud radi suđenja, trebalo bi izdati europski uhidbeni nalog u skladu s Okvirnom odlukom Vijeća 2002/584/PUP[61].

↓ 2014/41/EU uvodna izjava 26.
⇨ novo

(35) S ciljem proporcionalne primjene europskog uhidbenog naloga, tijelo~~a~~ izdavatelj~~i~~ trebalo~~a~~ bi razmotriti bi li EIN ⇨ ili ENSD ⇦ bio djelotvorno i proporcionalno sredstvo provedbe kaznenog postupka. Tijelo~~a~~ izdavatelj~~i~~ trebalo~~a~~ bi posebno razmotriti bi li izdavanje EIN-a za saslušanje osumnjičenika ili okrivljenika putem videokonferencije ⇨ ili ENSD-a, koji omogućuje sudjelovanje osumnjičenika ili okrivljenika na raspravama pred kaznenim sudovima na daljinu, ⇦ moglo poslužiti kao djelotvorna zamjena.

↓ 2014/41/EU uvodna izjava 27.

(36) EIN se može izdati da bi se pribavili dokazi o računima, bilo kakve naravi, osobe koja podliježe kaznenom postupku, iz bilo koje banke odnosno bilo koje nebankarske financijske institucije. Tu mogućnost treba shvatiti široko, tako da ona obuhvaća ne samo osumnjičenike ili okrivljenike, već i bilo koje druge osobe u odnosu na koje nadležna tijela, u tijeku kaznenog postupka, smatraju takve informacije nužnima.

---

[61] Okvirna odluka Vijeća 2002/584/PUP od 13. lipnja 2002. o Europskom uhidbenom nalogu i postupcima predaje između država članica (SL EU L 190, 18.7.2002., str. 1., ELI: http://data.europa.eu/eli/dec_framw/2002/584/oj).

↓ 2014/41/EU uvodna izjava 28. (prilagođeno)

(37) Kod upućivanja na financijske institucije u ovoj Direktivi taj bi se naziv trebao tumačiti u skladu s odgovarajućom definicijom iz članka 3. Direktive (EU) 2015/849 ~~Direktive 2005/60/EZ~~ Europskog parlamenta i Vijeća[62][63].

↓ 2014/41/EU uvodna izjava 29.

(38) Ako se EIN izdaje u svrhu pribavljanja „podataka" o određenom računu, „podaci" bi trebali podrazumijevati barem ime i adresu vlasnika računa, detalje o svim punomoćima po računu i sve druge detalje, odnosno dokumente koje je vlasnik računa podnio kada je račun otvoren i koji se i dalje čuvaju u banci.

⇩ novo

(39) EIN obuhvaća prekogranični nadzor kao istražnu mjeru koja se poduzima prvenstveno radi prikupljanja dokaza u kaznenim postupcima i uključuje izradu audio, video ili drugih zapisa pomoću tehničkih sredstava kojima upravljaju službenici tijela za izvršavanje zakonodavstva. Konvencija o provedbi Schengenskog sporazuma ([4]) i dalje se primjenjuje na prekogranični nadzor koji se provodi u okviru operativne policijske suradnje. Primjenjivi pravni instrument trebalo bi odrediti na temelju primarne svrhe mjere. Konkretno, ako je nadzor naložen ili odobren u okviru kaznenog postupka u svrhu pribavljanja dokaza, trebao bi se provoditi na temelju ove Direktive. U slučaju dvojbe o tome koji se instrument primjenjuje, nadležna tijela države izdavateljice i države izvršiteljice trebala bi se bez odlaganja međusobno savjetovati.

(40) Radi osiguravanja djelotvornih kaznenih istraga, nadležna tijela trebala bi moći, pod strogo reguliranim uvjetima, nastaviti provoditi mjere nadzora na državnom području druge države članice ako je kontinuitet takvog nadzora nužan kako se ne bi ugrozilo prikupljanje dokaza. Takav prekogranični nadzor ne bi trebao podrazumijevati izvršavanje prisilnih ili provedbenih ovlasti službenika države izdavateljice na državnom području države izvršiteljice. Prekogranični nadzor trebala bi provoditi država izvršiteljica, koja bi trebala zadržati ovlast da određuje uvjete provedbe, zatraži da provedbu mjere preuzmu njezina tijela ili odbije nastavak provedbe ako mjera ne bi bila odobrena u sličnom domaćem slučaju. Odstupanje koje omogućuje nastavak nadzora u propisno opravdanim hitnim situacijama trebalo bi usko tumačiti i primjenjivati samo ako prethodno proslježivanje EIN-a nije moguće bez dovođenja u pitanje mjere. S obzirom na hitnu prirodu takvih situacija, svaka bi država članica trebala odrediti tijelo nadležno za primanje i obradu hitnih obavijesti povezanih s prekograničnim nadzorom. To može biti pravosudno tijelo, tijelo za izvršavanje zakonodavstva ili središnje tijelo u skladu s nacionalnim pravom. Države članice

62 Direktiva (EU) 2015/849 Europskog parlamenta i Vijeća od 20. svibnja 2015. o sprečavanju korištenja financijskog sustava u svrhu pranja novca ili financiranja terorizma, o izmjeni Uredbe (EU) br. 648/2012 Europskog parlamenta i Vijeća te o stavljanju izvan snage Direktive 2005/60/EZ Europskog parlamenta i Vijeća i Direktive Komisije 2006/70/EZ (SL L 141, , str. 73., ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2015/849/oj).

63 ~~Direktiva 2005/60/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 26. listopada 2005. o sprečavanju korištenja financijskog sustava u svrhu pranja novca i financiranja terorizma (SL L 309, 25.11.2005., str. 15.).~~

trebale bi osigurati da su imenovana tijela dostupna i u mogućnosti obrađivati takve obavijesti 24 sata dnevno, sedam dana u tjednu.

↓ 2014/41/EU uvodna izjava 30.
⇨ novo

(41) ⇨ Kako bi se osigurala djelotvorna i tehnološki neutralna primjena pravila kojima se uređuje presretanje telekomunikacija na temelju ove Direktive, pojam „telekomunikacije” trebalo bi široko tumačiti. Taj bi pojam trebao obuhvaćati svu komunikaciju koja se prenosi putem elektroničkih komunikacijskih mreža ili elektroničkih komunikacijskih usluga, kako je definirano u Direktivi (EU) 2018/1972 Europskog parlamenta i Vijeća[64]. Upućivanjem na definicije iz Direktive (EU) 2018/1972 osigurava se usklađenost ove Direktive s razvojem elektroničkih komunikacijskih tehnologija i sprečavaju različita tumačenja država članica koja bi mogla nastati kao posljedica tehnološkog razvoja. ⇦ Mogućnosti za suradnju u skladu s ovom Direktivom o presretanju telekomunikacija ne bi trebale biti ograničene na sadržaj telekomunikacija, nego bi mogle obuhvaćati i zbir podataka o prometu i lokaciji povezanih s takvim telekomunikacijama, čime se omogućuje nadležnim tijelima da izdaju EIN kako bi podatke o telekomunikacijama pribavila na manje nametljiv način. S EIN-om koji je izdan radi pribavljanja prošlih podataka o prometu i lokaciji koji se odnose na telekomunikacije trebalo bi postupati u okviru općeg režima primjenjivog na izvršenje EIN-a i, ovisno o nacionalnom pravu države izvršiteljice, može ga se smatrati zadirućom istražnom mjerom.

↓ 2014/41/EU uvodna izjava 31.

(42) Ako je nekoliko država članica u mogućnosti pružiti potrebnu tehničku pomoć, EIN bi trebalo poslati samo jednoj od njih, a prednost bi trebalo dati državi članici u kojoj se dotična osoba nalazi. Države članice u kojima se subjekt presretanja nalazi i čija ~~od kojih nije potrebna nikakva~~ tehnička pomoć nije potrebna za obavljanje presretanja trebalo bi o tome obavijestiti u skladu s ovom Direktivom. Međutim, kada se tehnička pomoć ne može dobiti samo od jedne države članice, EIN se može poslati ~~na~~ više država izvršiteljica.

↓ 2014/41/EU uvodna izjava 32.

(43) U EIN-u koji sadržava~~i~~ zahtjev za presretanje telekomunikacija, tijelo izdavatelj trebalo bi pružiti tijelu izvršitelju dovoljno informacija, poput pojedinosti o kažnjivom postupanju koje je predmet istrage, kako bi se omogućilo tijelu izvršitelju da ocijeni bi li ta istražna mjera bila odobrena u sličnom domaćem slučaju.

---

[64] Direktiva (EU) 2018/1972 Europskog parlamenta i Vijeća od 11. prosinca 2018. o Europskom zakoniku elektroničkih komunikacija (SL L 321, 17.12.2018., str. 36., ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2018/1972/oj).

↓ 2014/41/EU uvodna izjava 33. (prilagođeno)

(44) Države članice trebale bi uzeti u obzir važnost osiguravanja da se tehnička pomoć može pružiti putem davatelja usluga koji upravlja javno dostupnim telekomunikacijskim mrežama i ⌦ pruža ⌫ usluge~~ama~~ na državnom području dotične države članice kako bi se olakšala suradnja na temelju ove~~og~~ ~~instrumenta~~ ⌦ Direktive ⌫ u odnosu na zakonito presretanje telekomunikacija.

↓ 2014/41/EU uvodna izjava 34.

(45) EIN se, zbog svojeg područja primjene, bavi privremenim mjerama samo s ciljem prikupljanja dokaza. U tom smislu trebalo bi naglasiti da bilo koji predmet, uključujući i financijsku imovinu, može biti predmet raznih privremenih mjera u tijeku kaznenog postupka, ne samo s ciljem prikupljanja dokaza, nego i s ciljem oduzimanja. Razlika između dvaju ciljeva privremenih mjera nije uvijek očita, a cilj privremene mjere može se promijeniti u tijeku postupka. Zato je presudno održavati skladan odnos između različitih instrumenata koji se primjenjuju u tom području. Nadalje, iz istog razloga, procjenu o tome hoće li se predmet koristiti kao dokaz i hoće li stoga biti predmet EIN-a trebalo bi ostaviti tijelu izdavatelju.

⇩ novo

(46) Ako tehnički uređaj za snimanje koji je zakonito odobren u jednoj državi članici uđe na državno područje druge države članice bez potrebe za njezinom tehničkom pomoći, mehanizam obavješćivanja trebao bi nadležnim tijelima te države članice omogućiti da u ograničenom roku procijene bi li nastavak upotrebe tog uređaja bio dopušten u usporedivom domaćem slučaju i da, prema potrebi, podnesu prigovor na takvu daljnju upotrebu ili odrede uvjete za upotrebu pribavljenog materijala. Prijenos podataka prikupljenih tim uređajima putem elektroničkih komunikacijskih mreža ili usluga u svrhu pohrane tih podataka ne bi se sam po sebi trebao smatrati presretanjem telekomunikacija. Takva kvalifikacija trebala bi se primjenjivati samo ako je mjera posebno usmjerena na pribavljanje komunikacija koje se prenose putem takvih mreža ili usluga. Nepodnošenje prigovora u propisanom roku trebalo bi omogućiti nastavak provedbe mjere u priopćenom razdoblju. Taj se mehanizam primjenjuje u okviru ove Direktive i ne dovodi u pitanje primjenu Konvencije o provedbi Schengenskog sporazuma na prekogranični nadzor koji se provodi u svrhe operativne policijske suradnje. Odabir primjenjivog instrumenta ovisi o primarnoj svrsi mjere, a ne o primijenjenim tehničkim sredstvima.

(47) Kad je riječ o ENSD-u, tijelo izdavatelj može ga izdati samo ako se dotična osoba u trenutku predviđene rasprave ili rasprava nalazi u pritvoru, ima boravište ili privremeno boravi u državi izvršiteljici ili će se u njoj nalaziti u pritvoru, imati boravište ili privremeno boraviti zbog opravdanih razloga koji sprečavaju ili na drugi način otežavaju njezinu fizičku prisutnost u državi izdavateljici, te ako tijelo izdavatelj smatra da je izdavanje ENSD-a primjereno i proporcionalno s obzirom na posebne okolnosti slučaja. Osim ako je ENSD izdan na zahtjev dotične osobe, za sudjelovanje na daljinu potrebna je suglasnost te osobe. Takva suglasnost mora biti dobrovoljna, izričita i informirana te sadržavati nedvosmisleni pristanak osobe na sudjelovanje na predmetnoj raspravi ili raspravama na daljinu. U tu bi svrhu trebalo osigurati da

dotična osoba bude obaviještena o pravima koja joj pripadaju i da ima pristup odvjetniku prije nego što se zatraži njezina suglasnost.

(48) Tijelo izdavatelj treba ocijeniti, na temelju informacija kojima raspolaže, postoje li opravdani razlozi za pretpostavku da osumnjičenik, okrivljenik ili žrtva ima boravište u državi izvršiteljici te bi li, s obzirom na tu okolnost, bilo primjereno i proporcionalno da ta osoba sudjeluje na predmetnoj raspravi ili raspravama na daljinu. Ako su dostupne samo ograničene informacije, tijelo izdavatelj i tijelo izvršitelj trebali bi se međusobno savjetovati o toj ocjeni kako bi potvrdili da osumnjičenik, okrivljenik ili žrtva ima boravište u državi primateljici zahtjeva i kako bi se toj osobi mogao dostaviti poziv na predmetnu raspravu ili rasprave. Za potrebe ocjene boravišta relevantne bi mogle biti različite objektivne okolnosti koje bi mogle upućivati na to da je dotična osoba uspostavila uobičajeno središte svojih interesa u određenoj državi članici ili da to namjerava učiniti u vrijeme održavanja rasprave ili rasprava. Opravdani razlozi za pretpostavku da osoba ima boravište u državi izvršiteljici mogli bi posebice postojati ako je osoba registrirana kao rezident u državi izvršiteljici tako što posjeduje osobnu iskaznicu ili boravišnu dozvolu ili je upisana u službeni registar boravišta. Ako dotična osoba nije upisana u registar u državi izvršiteljici, na boravište bi mogla upućivati činjenica da je ta osoba izrazila namjeru nastaniti se u toj državi članici ili da je nakon stabilnog razdoblja prisutnosti u toj državi članici stekla određene veze s tom državom koje su sličnog stupnja kao one koje proizlaze iz formalne uspostave boravišta u toj državi članici. Kako bi se utvrdilo postoje li u određenoj situaciji dovoljne veze između dotične osobe i države izvršiteljice na temelju kojih se može opravdano pretpostaviti da dotična osoba ima boravište u toj državi članici, potrebno je uzeti u obzir različite objektivne čimbenike koji karakteriziraju položaj te osobe koji ponajprije uključuju trajanje, prirodu i uvjete njezine prisutnosti u državi izvršiteljici ili obiteljske ili gospodarske veze koje ta osoba ima s državom primateljicom zahtjeva. Registrirano vozilo, bankovni račun, neprekinuti boravak osobe u državi izvršiteljici ili drugi objektivni čimbenici mogli bi biti relevantni za utvrđivanje postojanja opravdanih razloga za pretpostavku da dotična osoba ima boravište u državi izvršiteljici. Kratak posjet, boravak u svrhu odmora, među ostalim u kući za odmor, ili sličan boravak u državi izvršiteljici bez daljnje značajne poveznice nisu dovoljni za utvrđivanje boravišta u toj državi članici.

(49) Ako se utvrdi da osumnjičenik, okrivljenik ili žrtva kaznenog djela nema boravište, nego samo privremeno boravi u državi izvršiteljici, tijelo izdavatelj trebalo bi procijeniti postoje li opravdani razlozi zbog kojih ta osoba ne može biti fizički prisutna na predmetnim raspravama. Ako se te informacije ne mogu utvrditi na temelju materijala kojima raspolaže sud, dotična osoba ili njezin odvjetnik treba tijelu izdavatelju iznijeti sve opravdane razloge zbog kojih ta osoba ne može sudjelovati na raspravama uživo. To uključuje situacije u kojima osoba nema značajnu poveznicu s državom izvršiteljicom zbog koje bi se moglo smatrati da u njoj ima boravište, nego u toj državi samo privremeno boravi.

(50) U valjano opravdanim i iznimnim situacijama može biti potrebno omogućiti sudjelovanje na daljinu bez prethodnog pristanka dotične osobe, posebno ako postoje očiti rizici za javnu sigurnost ili javno zdravlje koji su stvarni i neposredni ili predvidljivi te ako bi odgoda rasprave ili rasprava ili obustava postupka zbog, primjerice, odsutnosti osumnjičenika ili okrivljenika bila protivna učinkovitom i dobrom sudovanju. Primjena takvog odstupanja trebala bi biti strogo ograničena na situacije nužnosti i podlijegati odgovarajućim zaštitnim mjerama kako bi se osiguralo da ne ugrozi pravičnost postupka ni prava na obranu.

(51) Pri procjeni je li potrebno izdati ENSD tijelo izdavatelj trebalo bi provjeriti jesu li ispunjeni svi uvjeti utvrđeni u ovoj Direktivi. Osim toga, može razmotriti i bi li u okolnostima konkretnog slučaja bilo moguće, primjereno i proporcionalno izdavanje europskog uhidbenog naloga na temelju Okvirne odluke 2002/584/PUP. To osobito može biti slučaj ako predmetno kazneno djelo ne ispunjava uvjet iz članka 2. stavka 1. te okvirne odluke u pogledu propisane kazne ili ako izdavanje europskog uhidbenog naloga ne bi bilo nužno ili proporcionalno jer se može smatrati da je ENSD dovoljan kako bi se osiguralo sudjelovanje dotične osobe na raspravi ili raspravama na koje se odnosi. Tijelo izdavatelj može uzeti u obzir i situacije u kojima je prisutnost osumnjičenika ili okrivljenika na raspravi obvezna, ali je predaja odgođena na neodređeno vrijeme zbog ozbiljnih humanitarnih razloga u skladu s člankom 23. stavkom 4. Okvirne odluke 2002/584/PUP, ili ako je prema dotičnoj osobi u državi izvršiteljici određena mjera oduzimanja slobode ili alternativna mjera kojom joj se ograničava kretanje na državno područje te države, a privremena predaja u skladu s člankom 24. stavkom 2. te okvirne odluke nije moguća ili primjerena.

(52) Pri utvrđivanju je li primjereno izdati ENSD, tijelo izdavatelj trebalo bi moći uzeti u obzir i druge okolnosti relevantne za učinkovito i dobro sudovanje. Konkretno, može razmotriti bi li se kazneni postupak inače morao provesti u odsutnosti osumnjičenika ili okrivljenika ili bi prijenos kaznenog postupka na temelju Uredbe (EU) 2024/3011 Europskog parlamenta i Vijeća[65] bio nemoguć ili ne bi bio u interesu učinkovitog i dobrog sudovanja. Tijelo izdavatelj također može uvažiti interese žrtve, uključujući njihove posebne potrebe zaštite u skladu s člankom 23. Direktive 2012/29/EU. Osim toga, može uzeti u obzir težinu ili prirodu kaznenog djela ili složenost kaznenog postupka kako bi ocijenilo je li izdavanje ENSD-a primjereno u konkretnom slučaju.

(53) Razlozi za odbijanje izvršenja prekograničnih mjera trebali bi biti ograničeni te ne bi smjeli ugroziti učinkovitost pravosudne suradnje. Tijelo izdavatelj i tijelo izvršitelj trebali bi blisko surađivati i međusobno se savjetovati prije donošenja odluke o nepriznavanju ili neizvršenju EIN-a ili ENSD-a.

(54) U kontekstu ENSD-a tijelo izvršitelj trebalo bi moći odbiti izvršenje u iznimnim situacijama, na temelju pojedinačne procjene, ako bi izvršenje ENSD-a predstavljalo nerazmjerno opterećenje za njegov pravosudni sustav koje bi moglo neopravdano odgoditi, poremetiti ili učiniti neizvedivim njegovo pravilno sudovanje, a takve se posljedice ne mogu ublažiti suradnjom i posebnim praktičnim aranžmanima s tijelom izdavateljem.

(55) Rasprave na daljinu trebale bi biti uređene pravom države izdavateljice. Tijelo izdavatelj i tijelo izvršitelj trebali bi usuglasiti praktične aranžmane za izvršenje ENSD-a. Jasna raspodjela odgovornosti među tim tijelima nužna je za pravilo vođenje rasprave, pravnu sigurnost i djelotvorno ostvarivanje postupovnih prava dotične osobe. Tijelo izvršitelj trebalo bi olakšati praktičnu organizaciju rasprave na svojem državnom području i omogućiti dotičnoj osobi ostvarivanje njezinih prava u okviru izvršenja ENSD-a. Tijelo izdavatelj trebalo bi i dalje biti odgovorno za vođenje postupka i učinkovito sudjelovanje dotične osobe i ostvarivanje njezinih relevantnih prava u skladu s pravom države izdavateljice. Tijelo izdavatelj može zatražiti od tijela izvršitelja da se pri izvršenju ENSD-a pridržava određenih formalnosti i postupaka, kao što su posebni zahtjevi za pozivanje osobe na raspravu ili rasprave na daljinu ili

[65] Uredba (EU) 2024/3011 Europskog parlamenta i Vijeća od 27. studenog 2024. o prijenosu postupaka u kaznenim stvarima (SL L, 2024/3011, 18.12.2024., ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2024/3011/oj).

pružanje informacija dotičnoj osobi koje se posebno zahtijevaju pravom države izdavateljice.

(56) Kako bi se zajamčila pravna sigurnost i izbjeglo nepotrebno ometanje kaznenog postupka, posljedice nedolaska dotične osobe na raspravu na daljinu nakon što su je tijela države izvršiteljice propisno pozvala trebale bi biti uređene pravom države izdavateljice, kao u domaćem slučaju. Ovisno o okolnostima slučaja, takve posljedice mogu uključivati odgodu rasprave, povlačenje ENSD-a ili nastavak postupka u skladu s primjenjivim postupovnim pravilima države izdavateljice. Pri primjeni takvih pravila i dalje bi se trebalo poštovati pravo Unije i temeljna prava, osobito pravo osumnjičenika i okrivljenika da sudjeluju na raspravi, kako je zajamčeno Direktivom (EU) 2016/343.

(57) Tijelo izvršitelj trebalo bi sastaviti zapisnik i evidentirati relevantne elemente koji se odnose na izvršenje ENSD-a kako bi se osigurala dostupnost javnosti, transparentnost, odgovornost i, prema potrebi, primjena pravnih sredstava. Takva evidencija, nakon što se proslijedi tijelu izdavatelju, uključuje se u nacionalni spis.

(58) Radi zaštite pravičnosti kaznenog postupka i djelotvornog ostvarivanja prava osumnjičenika ili okrivljenika na kojeg se odnosi ENSD, tijelo izdavatelj trebalo bi osigurati da tu osobu zastupa ovlašteni odvjetnik u državi izdavateljici, koji je fizički prisutan na raspravi ili raspravama. Fizička prisutnost odvjetnika u sudnici neophodna je kako bi dotični osumnjičenik ili okrivljenik mogao djelotvorno ostvarivati postupovna prava koja su mu zajamčena pravom države izdavateljice i pravom Unije. Žrtve kaznenih djela trebalo bi zastupati u skladu s relevantnim odredbama nacionalnog prava i prava Unije. Trebali bi biti dostupni odgovarajući tehnički i praktični aranžmani radi sigurne, povjerljive i djelotvorne komunikacije između odvjetnika prisutnog u državi izdavateljici i dotične osobe koja sudjeluje na raspravi ili raspravama na daljinu.

(59) Kako bi se izbjegli rizici od sekundarne i ponovljene viktimizacije žrtava kaznenih djela, sve rasprave povezane s ENSD-om trebale bi se odvijati uz uvažavanje individualnih potreba žrtava. Žrtve imaju pravo na emocionalnu potporu u skladu s Direktivom 2012/29/EU Europskog parlamenta i Vijeća. U tu bi svrhu tijelo izvršitelj trebalo osigurati pristup toj potpori tijekom izvršenja ENSD-a. Tijela ili službe odgovorne za pružanje takve potpore trebale bi odrediti države članice.

(60) Sudjelovanje na raspravi pred kaznenim sudom na daljinu na temelju ENSD-a ni na koji način ne bi smjelo umanjiti razinu zaštite koja se pruža osobama uključenima u kazneni postupak te bi pritom trebalo uzeti u obzir potrebu za očuvanjem pravičnosti postupka, ravnopravnosti stranaka u postupku i djelotvornim ostvarivanjem prava na obranu. Te bi osobe trebale moći djelotvorno ostvarivati svoja postupovna prava primjenjiva u kaznenim postupcima na temelju prava Unije i nacionalnog prava države izdavateljice i države izvršiteljice u skladu s aranžmanima predviđenima u glavi III. ove Direktive, neovisno o tome sudjeluju li u postupku fizički ili na daljinu.

(61) Djelotvorno ostvarivanje postupovnih prava u kontekstu sudjelovanja na daljinu ne bi se trebalo ograničiti samo na održavanje i trajanje rasprave ili rasprava. Osobe koje sudjeluju na daljinu trebale bi moći ostvariti sva prava u postupku na koji se ENSD odnosi, uključujući pravo na podnošenje zahtjeva radi pripreme rasprave ili rasprava, pravo na uvid u spis predmeta i sva druga postupovna prava koja su im zajamčena pravom Unije i pravom države izdavateljice, pod uvjetima koji su u najvećoj mogućoj mjeri istovjetni onima koji se primjenjuju u slučaju fizičkog sudjelovanja.

(62) Osobe koje su pristale na sudjelovanje na daljinu ili su ga zatražile trebale bi zadržati mogućnost fizičkog sudjelovanja, ako to žele, kako bi se u potpunosti osiguralo njihovo pravo na fizičku prisutnost na suđenju. U tim bi slučajevima trebalo povući ENSD.

(63) Osobe na koje se odnosi ENSD trebale bi imati pristup djelotvornim pravnim sredstvima u skladu s člankom 47. Povelje Europske unije o temeljnim pravima u državi izdavateljici i u državi izvršiteljici ako izdavanje, priznavanje ili izvršenje ENSD-a negativno utječe na njihova prava. Osim toga, ako je ENSD izdan bez suglasnosti dotične osobe, djelotvorno sudsko preispitivanje odluke o izdavanju ENSD-a trebalo bi biti dostupno za provjeru usklađenosti s uvjetima i zaštitnim mjerama iz glave III. ove Direktive.

(64) Pravičnost postupka na koji se ENSD odnosi usko je povezana s pouzdanošću i učinkovitošću tehničkih i praktičnih uvjeta u kojima se on provodi. Prekidi komunikacije sa sudnicom i drugi tehnički kvarovi, među ostalim u vezi s povjerljivošću ili djelotvornošću komunikacije između odvjetnika i dotične osobe, mogu negativno utjecati na djelotvorno ostvarivanje postupovnih prava i pravičnost postupka. Stoga bi dotična osoba trebala moći obavijestiti tijelo izdavatelja ili nadležna tijela države izvršiteljice o takvim poteškoćama, a ta bi tijela o tome trebala obavijestiti tijelo izdavatelja. Tijelo izdavatelj treba prema potrebi naložiti odgovarajuće korektivne mjere, uključujući suspenziju, odgodu ili ponavljanje predmetne rasprave.

(65) Ako je osumnjičenik ili okrivljenik sudjelovao u svojem suđenju na daljinu na temelju ENSD-a, a taj je postupak rezultirao osuđujućom presudom kojom mu je izrečena kazna zatvora, mjera oduzimanja slobode ili novčana kazna ili druga mjera nadzora, važno je, prema potrebi, osigurati kontinuitet i djelotvornu suradnju putem dostupnih instrumenata pravosudne suradnje. Među tim su instrumentima Okvirna odluka 2002/584/PUP za predaju u svrhu izvršenja kazne, Okvirna odluka Vijeća 2008/909/PUP[66] za priznavanje pravomoćne odluke protiv osobe u državi izvršiteljici i preuzimanje kazne te Uredba (EU) 2018/1805 Europskog parlamenta i Vijeća[67] za priznavanje naloga za oduzimanje. U takvim situacijama država izdavateljica i država izvršiteljica trebale bi biti u bliskom kontaktu kako bi se osiguralo da se u konkretnom slučaju poduzmu potrebne privremene mjere do primitka i izvršenja zahtjeva za pravosudnu suradnju nakon izricanja kazne. U slučajevima u kojima država izdavateljica namjerava izdati europski uhidbeni nalog, država izvršiteljica trebala bi moći, u skladu sa svojim nacionalnim pravom, donijeti odgovarajuće privremene mjere do primitka i izvršenja takvog naloga. Te bi mjere trebale biti proporcionalne i strogo ograničene na ono što je potrebno kako bi se osiguralo da dotična osoba ostane na državnom području te države radi djelotvornog izvršenja pravomoćne odluke.

(66) Pravilna primjena ove Direktive pretpostavlja komunikaciju između nadležnih tijela. Ta bi tijela trebalo poticati na međusobno savjetovanje kad god je to primjereno radi olakšavanja neometane i učinkovite primjene ove Direktive, bilo izravno ili, prema potrebi, putem Agencije Europske unije za suradnju u kaznenom pravosuđu (Eurojust)

---

66 Okvirna odluka Vijeća 2008/909/PUP od 27. studenog 2008. o primjeni načela uzajamnog priznavanja presuda u kaznenim predmetima kojima se izriču kazne zatvora ili mjere koje uključuju oduzimanje slobode s ciljem njihova izvršenja u Europskoj uniji (SL L 327, 5.12.2008., str. 27., ELI: http://data.europa.eu/eli/dec_framw/2008/909/oj).

67 Uredba (EU) 2018/1805 Europskog parlamenta i Vijeća od 14. studenog 2018. o uzajamnom priznavanju naloga za zamrzavanje i naloga za oduzimanje (SL L 303, 28.11.2018., str. 1., ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2018/1805/oj).

osnovane Uredbom (EU) 2018/1727 Europskog parlamenta i Vijeća[68] ili Europske pravosudne mreže uspostavljene Odlukom Vijeća 2008/976/PUP[69]. Nadležna tijela također se potiču da, prema potrebi, zatraže od Eurojusta da u okviru svojih nadležnosti izvršava koordinacijsku ulogu kako bi se poduprle i koordinirale prekogranične istražne mjere radi prikupljanja dokaza, posebice kontrolirane isporuke, prekogranični nadzor, tajne istrage ili presretanje komunikacija, uzimajući u obzir posebne koordinacijske poteškoće koje proizlaze iz takvih mjera i stručno znanje koje Eurojust može pružiti u tom području. Nadležna tijela mogu zatražiti od Eurojusta i da olakša prosljeđivanje EIN-a, ENSD-a ili obavijesti i zahtjeva za suglasnost za upotrebu prethodno razmijenjenih informacija kao dokaza.

(67) Kako bi se zajamčila brza, izravna, interoperabilna, pouzdana i sigurna razmjena podataka na temelju dosadašnjih ulaganja te osigurala usklađenost s drugim aktima Unije, komunikacija između tijela u okviru ove Direktive trebala bi se u pravilu odvijati putem decentraliziranog IT sustava uspostavljenog Uredbom (EU) 2023/2844. Konkretno, taj decentralizirani IT sustav trebao bi se u načelu upotrebljavati za razmjenu obrazaca EIN-a i ENSD-a te za svu drugu službenu komunikaciju među tijelima na temelju ove Direktive.

(68) Ako je ovom Direktivom predviđeno da se određena komunikacija može provoditi „bilo kojim sredstvima” ili „bilo kojim prikladnim sredstvima”, tijela bi trebala imati diskrecijsko pravo u pogledu načina komunikacije koji treba upotrijebiti. Podrazumijeva se da se takvim odredbama utvrđuju situacije u kojima upotreba decentraliziranog IT sustava možda nije primjerena u skladu s Uredbom (EU) 2023/2844. U tim situacijama tijela bi trebala moći upotrebljavati druga sredstva komunikacije, pod uvjetom da se razmjena informacija odvija na siguran i pouzdan način, u skladu s tom uredbom.

(69) Kako bi se smanjilo administrativno opterećenje nadležnih tijela te osiguralo potpunije, pouzdanije, dosljednije i pravodobnije statističko izvješćivanje, referentni implementacijski softver koji je razvila Komisija trebao bi programski prikupljati statističke podatke potrebne za praćenje, a te bi podatke trebalo dostavljati Komisiji. Ako se države članice odluče za upotrebu nacionalnog IT sustava umjesto referentnog implementacijskog softvera koji razvije Komisija, taj sustav mogao bi biti opremljen za programsko prikupljanje tih podataka i u tom slučaju te bi podatke trebalo dostavljati Komisiji. Poveznik sustava e-CODEX mogao bi biti opremljen i funkcijom koja omogućuje dohvat relevantnih statističkih podataka.

🡻 2014/41/EU uvodna izjava 35.
⇨ novo

(70) Ako u odgovarajućim međunarodnim instrumentima, kao što su konvencije sklopljene u okviru Vijeća Europe ⇨ ili Ujedinjenih naroda ⇦ , postoji upućivanje na uzajamnu pomoć, trebalo bi se podrazumijevati da među državama članicama koje ona obvezuje ova Direktiva ima prednost nad tim konvencijama.

---

[68] Uredba (EU) 2018/1727 Europskog parlamenta i Vijeća od 14. studenog 2018. o Agenciji Europske unije za suradnju u kaznenom pravosuđu (Eurojust) te zamjeni i stavljanju izvan snage Odluke Vijeća 2002/187/PUP (SL L 295, 21.11.2018., str. 138., ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2018/1727/oj).

[69] Odluka Vijeća 2008/976/PUP od 16. prosinca 2008. o Europskoj pravosudnoj mreži (SL L 348, 24.12.2008., str. 130., ELI: http://data.europa.eu/eli/dec/2008/976/oj).

↓ 2014/41/EU uvodna izjava 14.

(71) Prilikom donošenja izjave o režimu jezika, države članice se potiče da, osim svojeg službenog jezika/svojih službenih jezika, uključe barem još jedan jezik koji se učestalo koristi u Uniji.

↓ 2014/41/EU uvodna izjava 36.

(72) Kategorije kaznenih djela navedene u Prilogu IX.~~D~~ trebalo bi tumačiti u skladu s njihovim tumačenjem u okviru postojećih pravnih instrumenata o uzajamnom priznavanju.

↓ 2014/41/EU uvodna izjava 37. (prilagođeno)

~~U skladu sa Zajedničkom političkom deklaracijom država članica i Komisije od 28. rujna 2011. o obrazloženjima[70], države članice obvezale su se da će u opravdanim slučajevima obavijesti o svojim mjerama za prenošenje priložiti jedan ili više dokumenata, kojima se objašnjava odnos između sastavnih dijelova direktive i odgovarajućih dijelova nacionalnih instrumenata za prenošenje. U pogledu ove Direktive, Europski parlament i Vijeće smatraju da je slanje tih dokumenata opravdano.~~

↓ 2014/41/EU uvodna izjava 38.
⇨ novo

(73) S obzirom na to da cilj ove Direktive, to jest ~~uzajamno priznavanje odluka donesenih radi pribavljanja dokaza,~~ ⇨ postupci za prikupljanje dokaza u kaznenim stvarima i postupci za sudjelovanje na daljinu osumnjičenika, okrivljenika ili žrtava kaznenih djela na raspravama pred kaznenim sudovima iz druge države članice putem videokonferencije ili druge tehnologije za komunikaciju na daljinu, ⇦ ne mogu dostatno ostvariti države članice, nego se zbog svojeg opsega i učinaka on na bolji način može ostvariti na razini Unije, Unija može donijeti mjere u skladu s načelom supsidijarnosti utvrđenim u članku 5. UEU-a. U skladu s načelom proporcionalnosti utvrđenim u tom članku, ova Direktiva ne prelazi ono što je potrebno za ostvarivanje ~~tog cilja~~ ⇨ tih ciljeva ⇦ .

↓ 2014/41/EU uvodna izjava 39. (prilagođeno)
⇨ novo

(74) Ovom se~~a~~ Direktivom~~a~~ poštuju~~e~~ temeljna prava i načela priznata u članku 6. UEU-a i u Povelji, posebno njezinoj glavi VI., u međunarodnom pravu i međunarodnim sporazumima čije stranke su Unija ili sve države članice, uključujući Europsku konvenciju za zaštitu ljudskih prava i temeljnih sloboda, te u ustavima država članica u njihovim područjima primjene. Ništa se u ovoj Direktivi ne smije tumačiti tako da zabranjuje odbijanje izvršenja EIN-a ⇨ ili ENSD-a ⇦ ako postoje razlozi za sumnju, na temelju objektivnih elemenata, da je EIN ⇨ ili ENSD ⇦ izdan u svrhu progona ili

[70] ~~SL C 369, 17.12.2011., str. 14.~~

kažnjavanja osobe ~~na bilo kojoj osnovi kao što je spol, rasa, boja kože, etničko ili socijalno podrijetlo, genetske osobine, jezik, religija ili uvjerenje, političko ili bilo kakvo drugo mišljenje, pripadnost nacionalnoj manjini, imovina, rođenje, invaliditet, dob ili spolna orijentacija,~~ ⌦ na osnovi spola, rasne ili etničke pripadnosti, vjere, spolne orijentacije, nacionalnosti, jezika ili političkog mišljenja, ⌫ ili da iz bilo kojeg od navedenih razloga osoba može biti u lošijem položaju.

⇩ novo

(75) Obrada osobnih podataka na temelju ove Direktive uključuje prikupljanje, razmjenu i naknadnu upotrebu, kao i daljnji prijenos, relevantnih informacija i dokaza za ciljeve utvrđene u članku 82. UFEU-a. Radi dosljednosti i djelotvorne zaštite osobnih podataka, obrada osobnih podataka na temelju ove Direktive trebala bi biti u skladu s Direktivom (EU) 2016/680 Europskog parlamenta i Vijeća[71], osim ako se provodi u kontekstu postupaka iz članka 5. točaka (b) i (c) i, u vezi s takvim postupcima, točke (d) ove Direktive, u kojima se može primjenjivati Uredba (EU) 2016/679 Europskog parlamenta i Vijeća[72]. Tijelo izdavatelj, tijelo izvršitelj i druga tijela nadležna za izdavanje i primanje obavijesti ili zahtjeva za davanje suglasnosti za upotrebu prethodno razmijenjenih informacija kao dokaza trebali bi se smatrati voditeljima obrade u pogledu obrade osobnih podataka na temelju Direktive (EU) 2016/680 i Uredbe (EU) 2016/679. Središnja tijela mogla bi pružati administrativnu potporu tim nadležnim tijelima te bi ih, u mjeri u kojoj obrađuju osobne podatke u ime tih voditelja obrade, trebalo smatrati izvršiteljima obrade odgovarajućeg voditelja obrade. Kad je riječ o obradi osobnih podataka koju provodi Eurojust, trebala bi se primjenjivati Uredba (EU) 2018/1725 Europskog parlamenta i Vijeća[73], kao i posebna pravila o zaštiti podataka utvrđena u Uredbi (EU) 2018/1727. Kad je riječ o obradi osobnih podataka koju provodi Ured europskog javnog tužitelja („EPPO”), osnovan Uredbom Vijeća (EU) 2017/1939[74], Uredba (EU) 2018/1725 trebala bi se primjenjivati od dana stupanja na snagu izmjena Uredbe (EU) 2017/1939, kao i posebna pravila o zaštiti podataka utvrđena u toj uredbi.

🡻 2014/41/EU uvodna izjava 40.

~~Zaštita fizičkih osoba pri obradi osobnih podataka temeljno je pravo. U skladu s člankom 8. stavkom 1. Povelje i člankom 16. stavkom 1. UFEU-a, svatko ima pravo na zaštitu svojih osobnih podataka.~~

---

[71] Direktiva (EU) 2016/680 Europskog parlamenta i Vijeća od 27. travnja 2016. o zaštiti pojedinaca u vezi s obradom osobnih podataka od strane nadležnih tijela u svrhe sprečavanja, istrage, otkrivanja ili progona kaznenih djela ili izvršavanja kaznenih sankcija i o slobodnom kretanju takvih podataka te o stavljanju izvan snage Okvirne odluke Vijeća 2008/977/PUP (SL L 119, 4.5.2016., str. 89., ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2016/680/oj).

[72] Uredba (EU) 2016/679 Europskog parlamenta i Vijeća od 27. travnja 2016. o zaštiti pojedinaca u vezi s obradom osobnih podataka i o slobodnom kretanju takvih podataka te o stavljanju izvan snage Direktive 95/46/EZ (Opća uredba o zaštiti podataka) (SL L 119, 4.5.2016., str. 1., ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2016/679/oj).

[73] Uredba (EU) 2018/1725 Europskog parlamenta i Vijeća od 23. listopada 2018. o zaštiti pojedinaca u vezi s obradom osobnih podataka u institucijama, tijelima, uredima i agencijama Unije i o slobodnom kretanju takvih podataka te o stavljanju izvan snage Uredbe (EZ) br. 45/2001 i Odluke br. 1247/2002/EZ (SL L 295, 21.11.2018., str. 39., ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2018/1725/oj).

[74] Uredba Vijeća (EU) 2017/1939 od 12. listopada 2017. o provedbi pojačane suradnje u vezi s osnivanjem Ureda europskog javnog tužitelja („EPPO”) (SL L 283, 31.10.2017., str. 1., ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2017/1939/oj).

🡻 2014/41/EU uvodna izjava 41.

~~Države članice trebale bi, u okviru primjene ove Direktive, osigurati transparentne politike s obzirom na obradu osobnih podataka te ostvarivanje prava osoba čiji se podaci obrađuju na pravna sredstva za zaštitu njihovih osobnih podataka.~~

🡻 2014/41/EU uvodna izjava 42.

~~Osobni podaci dobiveni u okviru ove Direktive trebali bi biti obrađeni samo kada je to potrebno i trebali bi biti proporcionalni potrebama koje su kompatibilne s prevencijom, istragom, otkrivanjem i progonom kaznenih djela ili s izvršavanjem kaznenih sankcija i ostvarivanjem prava na obranu. Samo bi ovlaštene osobe trebale imati pristup informacijama koje sadrže osobne podatke, što se može postići kroz postupke provjere autentičnosti.~~

🡻 2014/41/EU uvodna izjava 43.

~~U skladu s člankom 3. Protokola br. 21 o stajalištu Ujedinjene Kraljevine i Irske s obzirom na područje slobode, sigurnosti i pravde, priloženog UEU-u i UFEU-u, Ujedinjena Kraljevina obavijestila je da želi sudjelovati u donošenju i primjeni ove Direktive.~~

🡻 2014/41/EU uvodna izjava 44.

~~U skladu s člancima 1. i 2. te člankom 4.a stavkom 1. Protokola br. 21 o stajalištu Ujedinjene Kraljevine i Irske s obzirom na područje slobode, sigurnosti i pravde, priloženog UEU-u i UFEU-u, te ne dovodeći u pitanje članak 4. tog protokola, Irska ne sudjeluje u donošenju ove Direktive te ona za nju nije obvezujuća niti se na nju primjenjuje.~~

⇩ novo

(76) [U skladu s člankom 3. Protokola br. 21 o stajalištu Ujedinjene Kraljevine i Irske s obzirom na područje slobode, sigurnosti i pravde, priloženog UEU-u i UFEU-u, Irska je [pismom od …] obavijestila da želi sudjelovati u donošenju i primjeni ove Direktive.] ILI [U skladu s člancima 1. i 2. Protokola br. 21 o stajalištu Ujedinjene Kraljevine i Irske s obzirom na područje slobode, sigurnosti i pravde, priloženog UEU-u i UFEU-u, i ne dovodeći u pitanje članak 4. navedenog protokola, Irska ne sudjeluje u donošenju ove Direktive te ona za nju nije obvezujuća niti se na nju primjenjuje.]

🡻 2014/41/EU uvodna izjava 45.

(77) U skladu s člancima 1. i 2. Protokola br. 22 o stajalištu Danske, priloženog UEU-u i UFEU-u, Danska ne sudjeluje u donošenju ove Direktive te ona za nju nije obvezujuća niti se na nju primjenjuje.

🡻 2014/41/EU uvodna izjava 46. (prilagođeno)

(78) ⌦ Provedeno je savjetovanje s Europskim nadzornikom za zaštitu podataka u skladu s člankom 42. stavkom 1. Uredbe (EU) br. 2018/1725 te je on dao mišljenje […] .⌫

~~Europski nadzornik za zaštitu podataka dostavio je svoje mišljenje 5. listopada 2010.[75], utemeljeno na članku 41. stavku 2. Uredbe (EZ) br. 45/2001 Europskog parlamenta i Vijeća[76];~~

⇩ novo

(79) Obvezu prenošenja ove Direktive u nacionalno pravo trebalo bi ograničiti na one odredbe koje predstavljaju suštinsku izmjenu u usporedbi s prijašnjom direktivom. Obveza prenošenja nepromijenjenih odredaba proizlazi iz prijašnje direktive.

(80) Ovom Direktivom ne bi se trebale dovoditi u pitanje obveze država članica u pogledu roka za prenošenje u nacionalno pravo direktive, koji je naveden u dijelu B Priloga X.,

🡻 2014/41

DONIJELI SU OVU DIREKTIVU:

⇩ novo

GLAVA I.

OPĆE ODREDBE

Članak 1.

Predmet

1. Ovom Direktivom utvrđuju se pravila o:

   (a) izdavanju, priznavanju i izvršenju Europskog istražnog naloga (EIN) radi pribavljanja dokaza u kaznenim stvarima, uključujući pribavljanje dokaza koji su već u posjedu nadležnih tijela države izvršiteljice;

   (b) izdavanju hitnih obavijesti o prekograničnom nadzoru i obavijesti o prekograničnim istražnim mjerama za koje nije potrebna tehnička pomoć druge države članice, uključujući pravo obaviještene države članice na prigovor;

   (c) izdavanju zahtjeva za suglasnost za upotrebu informacija koje su prethodno razmijenjene između tijela za izvršavanje zakonodavstva ili spontano razmijenjene između pravosudnih tijela kao dokaza te davanju ili odbijanju takve suglasnosti; i

   (d) izdavanju, priznavanju i izvršenju Europskog naloga za sudjelovanje na daljinu (ENSD) kako bi osumnjičenik, okrivljenik ili žrtva kaznenog djela, koji imaju status stranke u kaznenom postupku, sudjelovali na jednoj ili više rasprava u

75 ~~SL C 355, 29.12.2010, str. 1.~~

76 ~~Uredba (EZ) br. 45/2001 Europskog parlamenta i Vijeća od 18. prosinca 2000. o zaštiti pojedinaca u vezi s obradom osobnih podataka u institucijama i tijelima Zajednice i o slobodnom kretanju takvih podataka (SL L 8, 12.1.2001., str. 1.).~~

kaznenom postupku na daljinu iz druge države članice putem videokonferencije ili druge tehnologije za komunikaciju na daljinu.

2. Ova Direktiva ne utječe na obvezu poštovanja temeljnih prava i pravnih načela sadržanih u članku 6. UEU-a, uključujući prava na obranu i pošteno suđenje osoba koje su uključene u kazneni postupak, i sve obveze pravosudnih tijela u tom smislu ostaju nepromijenjene.

3. Glava III. ove Direktive ne utječe na pravo na fizičku prisutnost na raspravi, kako je utvrđeno u članku 8. stavku 1. Direktive (EU) 2016/343, niti na druge pravne akte Unije u području pravosudne suradnje u kaznenim stvarima ili kaznenog procesnog prava.

↓ 2014/41/EU

Članak 2.

Definicije

1. Za potrebe ove Direktive primjenjuju se sljedeće definicije:

↓ 2014/41/EU (prilagođeno)
⇨ novo

(a) „država izdavateljica” znači država članica u kojoj izdan EIN ⇨ ili država članica u kojoj je izdan ENSD; ⇦ ;

(b) „država izvršiteljica” znači država članica koja izvršava EIN i u kojoj će se provesti istražna mjera ⇨ ili država članica koja izvršava ENSD, u kojoj se nalazi osoba na koju se odnosi ENSD; ⇦

(c) „tijelo izdavatelj” znači:

i. sudac, sud ⌦ ili ⌫ , istražni sudac ~~ili javni tužitelj~~ nadležan u dotičnom predmetu; ~~ili~~

ii. ⌦ javni tužitelj nadležan u dotičnom predmetu: ⌫

⇩ novo

– u slučaju EIN-a, ako se za dotičnu istražnu mjeru nacionalnim pravom zahtijeva prethodno odobrenje suca, suda ili istražnog suca, a ono nije dobiveno u skladu s nacionalnim postupcima, prije prosljeđivanja tijelu izvršitelju EIN potvrđuje sudac, sud ili istražni sudac, koji provjerava sukladnost s uvjetima za izdavanje EIN-a na temelju ove Direktive, posebno s uvjetima utvrđenima u članku 7. stavku 1.;

– u slučaju ENSD-a, prije prosljeđivanja tijelu izvršitelju, ENSD potvrđuje sudac, sud ili istražni sudac u državi izdavateljici nakon što pregleda njegovu sukladnost s uvjetima za izdavanje ENSD-a u okviru ove Direktive;

↓ 2014/41/EU
⇨ novo

iii. ⇨ za EIN, ⇦ bilo koje drugo nadležno tijelo, kako je određeno u državi izdavateljici, koje u dotičnom slučaju djeluje kao istražno tijelo u kaznenom postupku s nadležnošću za prikupljanje dokaza u skladu s nacionalnim pravom. Osim toga, prije prosljeđivanja tijelu izvršitelju, EIN se potvrđuje nakon što sudac, sud, istražni sudac ili javni tužitelj u državi izdavateljici pregleda njegovu sukladnost s uvjetima za izdavanje EIN-a u okviru ove Direktive, a posebno s uvjetima iz članka 7. ~~6.~~ stavka 1. ⇨ Ako se za dotičnu istražnu mjeru nacionalnim pravom zahtijeva prethodno odobrenje suca, suda ili istražnog suca, a ono nije dobiveno u skladu s nacionalnim postupcima, potvrđivanje smije izvršiti samo sudac, sud ili istražni sudac; ⇦ ~~Ako je EIN potvrdilo pravosudno tijelo, to tijelo se također može smatrati tijelom izdavateljem za potrebe prosljeđivanja EIN-a;~~

(d) „tijelo izvršitelj” znači tijelo koje je nadležno za priznavanje EIN-a i osiguravanje njegova izvršavanja u skladu s ovom Direktivom i postupcima koji se primjenjuju u sličnom domaćem slučaju ⇨ te sudac, sud ili istražni sudac koji je nadležan za priznavanje ENSD-a i osiguravanje njegova izvršavanja u skladu s ovom Direktivom ⇦ . Za takve se postupke može zahtijevati sudsko odobrenje u državi izvršiteljici ako je tako predviđeno njezinim nacionalnim pravom;~~;~~

⇩ novo

(e) „država članica koja provodi istragu” znači država članica u kojoj je izdana obavijest u skladu s člankom 33. ili 34.;

(f) „obaviještena država članica” znači država članica koja prima obavijest u skladu s člankom 33. ili 34. i čija tehnička pomoć nije potrebna za provedbu istražne mjere;

(g) „telekomunikacije” znači sve komunikacije, uključujući sadržaj komunikacije i povezane podatke, koje se prenose putem elektroničkih komunikacijskih mreža kako su definirane u članku 2. točki 1. Direktive (EU) 2018/1972 ili elektroničkih komunikacijskih usluga kako su definirane u članku 2. točki 4. te direktive;

(h) „decentralizirani informacijski sustav” znači decentralizirani informacijski sustav kako je definiran u članku 2. točki 3. Uredbe (EU) 2023/2844.

2. Ako je u skladu sa stavkom 1. EIN potvrdilo pravosudno tijelo ili ako je ENSD potvrdio sudac, sud ili istražni sudac, to se tijelo također može smatrati tijelom izdavateljem za potrebe prosljeđivanja EIN-a ili ENSD-a.

↓ 2014/41/EU (prilagođeno)
⇨ novo

⌦ GLAVA II. ⌫

⌦ PREKOGRANIČNA SURADNJA RADI PRIBAVLJANJA DOKAZA U KAZNENIM STVARIMA ⌫

POGLAVLJE I.

EUROPSKI ISTRAŽNI NALOG

Članak 3.~~1.~~

~~Europski istražni nalog~~ ⌦ EIN ⌫ i obveza njegova izvršenja

1. ~~Europski istražni nalog (~~EIN~~)~~ je sudska ~~je~~ odluka koju izdaje ili potvrđuje pravosudno tijelo ~~države članice~~ (~~„~~država~~a~~ izdavateljica~~a”)~~ radi izvršavanja jedne ili nekoliko posebnih istražnih mjera u ~~drugoj državi članici („~~državi~~a~~ izvršiteljici~~a”)~~ u svrhu pribavljanja dokaza u skladu s ⌦ ovom glavom i glavama I., IV. i V. ⌫ ~~odredbama ove Direktive~~. ⇨ Ako je to neophodno radi izvršenja tih istražnih mjera, tijelo izdavatelj može zatražiti i dostavu postupovnih akata dotičnoj osobi. ⇦

   EIN se također može izdati za pribavljanje dokaza koji su već u posjedu nadležnih tijela države izvršiteljice.

2. Države članice izvršavaju EIN na temelju načela uzajamnog priznavanja i u skladu s ⌦ ovom glavom i glavama I., IV. i V. ⌫ ~~ovom Direktivom~~.

3. Izdavanje EIN-a može zatražiti osumnjičenik ili okrivljenik, ili odvjetnik u njegovo ime, u okviru važećih prava obrane u skladu s nacionalnim kaznenim postupkom.

~~4.~~ ~~Ova Direktiva ne utječe na obvezu poštovanja temeljnih prava i pravnih načela sadržanih u članku 6. UEU-a, uključujući prava na obranu osoba koje podliježu kaznenom postupku, i sve obveze pravosudnih tijela u tom smislu ostaju nepromijenjene.~~

Članak 4.~~3.~~

Područje primjene EIN-a

EIN obuhvaća sve istražne mjere s izuzetkom uspostave zajedničkog istražnog tima i prikupljanja dokaza u takvom timu, kako je predviđeno u članku 13. Konvencije o uzajamnoj pravnoj pomoći u kaznenim stvarima među državama članicama Europske unije[77] („Konvencija”) i u Okvirnoj odluci Vijeća 2002/465/PUP[78], osim za potrebe primjene članka 13. stavka 8. Konvencije~~,~~ odnosno članka 1. stavka 8. Okvirne odluke.

[77] Konvencija utvrđena ~~donesena~~ od strane Vijeća u skladu s člankom 34. Ugovora o Europskoj uniji o uzajamnoj pravnoj pomoći u kaznenim stvarima među državama članicama Europske unije (SL C 197, 12.7.2000., str. 3.).

[78] Okvirna odluka Vijeća 2002/465/PUP od 13. lipnja 2002. o zajedničkim istražnim timovima (SL L 162, 20.6.2002., str. 1., ELI: http://data.europa.eu/eli/dec_framw/2002/465/oj).

⇩ novo

EIN obuhvaća i dostavu postupovnih akata dotičnoj osobi u mjeri u kojoj je takva dostava neophodna za izvršenje istražne mjere zatražene u EIN-u, čiji je cilj pribavljanje dokaza.

🡻 2014/41/EU (prilagođeno)

Članak 5.~~4.~~

Vrste postupaka za koje se može izdati EIN

EIN se može izdati:

(a) u odnosu na kazneni postupak koji pokreće pravosudno tijelo ili koji se može pokrenuti pred tim tijelom u vezi s kaznenim djelom prema nacionalnom pravu države izdavateljice;

(b) u postupku koji pokreću upravna tijela za djela koja su kažnjiva prema nacionalnom pravu države izdavateljice jer predstavljaju kršenje pravnih pravila i kad odluka može dovesti do postupka pred sudom koji je nadležan posebno u kaznenim stvarima;

(c) u postupku koji pokreću pravosudna tijela za djela koja su kažnjiva prema nacionalnom pravu države izdavateljice jer predstavljaju kršenje pravnih pravila i kad odluka može dovesti do postupka pred sudom koji je nadležan posebno u kaznenim stvarima; ~~i~~

(d) u vezi s postupcima iz točaka (a), (b) i (c) koji se odnose na kaznena djela ili kršenja za koje se pravnu osobu može pozvati na odgovornost ili je se može kazniti u državi izdavateljici.

Članak 6.~~5.~~

Sadržaj i oblik EIN-a

1. Tijelo izdavatelj ispunjava i potpisuje EIN prema obrascu navedenom u Prilogu I. ~~A~~ te ovjerava točnost i pravilnost njegova sadržaja.

EIN posebno sadržava sljedeće podatke:

(a) podatke o tijelu izdavatelju i, prema potrebi, o tijelu potvrđivanja;

(b) predmet EIN-a i razloge za EIN;

(c) potrebne informacije koje su dostupne o dotičnoj osobi/dotičnim osobama;

(d) opis kaznenog djela koje je predmet istrage ili postupka i važeće odredbe kaznenog prava države izdavateljice;

(e) opis zatražene istražne mjere/zatraženih istražnih mjera i dokazi koji se trebaju pribaviti;~~.~~

⇩ novo

(f) prema potrebi, potvrdu da je zatraženu istražnu mjeru ili zatražene istražne mjere odobrio sudac, sud ili istražni sudac, uključujući datum i referentni broj

odluke o odobrenju, osim ako je EIN izdao ili potvrdio sudac, sud ili istražni sudac;

(g) informacije o mogućnostima upotrebe pravnih sredstava.

↓ 2014/41/EU

2. Svaka država članica navodi jezik/jezike među službenim jezicima institucija Unije uz službeni jezik/službene jezike dotične države članice koji se mogu koristiti pri sastavljanju ili prevođenju EIN-a kada je dotična država članica država izvršiteljica.

3. Nadležno tijelo države izdavateljice prevodi EIN naveden u Prilogu I. ~~A~~ na službeni jezik države izvršiteljice ili bilo koji drugi jezik koji odredi država izvršiteljica u skladu sa stavkom 2. ovog članka.

⇩ novo

4. Ako tijelo izdavatelj zahtijeva dostavu postupovnih akata za izvršenje istražne mjere zatražene u EIN-u, a postoji razlog za pretpostavku da dotična osoba ne razumije jezik na kojem je sastavljen dokument koji se dostavlja, takvom se dokumentu mora priložiti prijevod na jezik koji adresat razumije.

↓ 2014/41/EU

POGLAVLJE II.

POSTUPCI I ZAŠTITNE MJERE ZA DRŽAVU IZDAVATELJICU

Članak 7.~~6.~~

Uvjeti izdavanja i prosljeđivanja EIN-a

1. Tijelo izdavatelj može izdati EIN samo kada su ispunjeni sljedeći uvjeti:

   (a) izdavanje EIN-a je potrebno i proporcionalno svrsi postupka iz članka 5. ~~4.~~ uzimajući u obzir prava osumnjičenika ili okrivljenika; i

   (b) istražna mjera navedena ili istražne mjere navedene u EIN-u mogle su biti određene pod istim uvjetima u sličnom domaćem slučaju.

2. Tijelo izdavatelj u svakom pojedinom slučaju ocjenjuje uvjete iz stavka 1.

3. Ako tijelo izvršitelj ima razloga vjerovati da uvjeti iz stavka 1. nisu ispunjeni, ono se može savjetovati s tijelom izdavateljem o važnosti izvršenja EIN-a. Nakon tog savjetovanja tijelo izdavatelj može donijeti odluku o povlačenju EIN-a.

Članak 8.~~7.~~

Prosljeđivanje EIN-a

↓ 2023/2843 članak 11. točka 2.
⇨ novo

1. Tijelo izdavatelj prosljeđuje ⇨ izravno ⇦ tijelu izvršitelju EIN popunjen u skladu s člankom 6. ~~5.~~ ⇨ ili, prema potrebi, uz sudjelovanje središnjeg tijela iz članka 52. ⇦

↓ 2014/41/EU (prilagođeno)
⇨ novo

2. Sva ⌦ ostala ⌫ ~~daljnja~~ službena komunikacija odvija se izravno između tijela izdavatelja i tijela izvršitelja ⇨ ili, prema potrebi, uz sudjelovanje središnjeg tijela iz članka 52. ⇦ .

3. ~~5.~~ Ako identitet tijela izvršitelja nije poznat, tijelo izdavatelj provodi sve potrebne izvide, između ostalog i putem kontaktnih ~~mjesta EJN-a,~~ ⌦ točaka Europske pravosudne mreže iz Odluke 2008/976/PUP ⌫ kako bi pribavilo podatke od države izvršiteljice.

~~4. Tijelo izdavatelj može prosljeđivati EIN-ove putem telekomunikacijskog sustava Europske pravosudne mreže (EJN), uspostavljene Zajedničkom akcijom Vijeća 98/428/PUP[79].~~

4.~~6.~~ Kada tijelo u državi izvršiteljici koja primi EIN nema nadležnost za priznavanje EIN-a ili poduzimanje potrebnih mjera za njegovo izvršenje, ono po službenoj dužnosti prosljeđuje EIN tijelu izvršitelju i o tome obavješćuje tijelo izdavatelja.

5.~~7.~~ Sve poteškoće u vezi s prosljeđivanjem ili utvrđivanjem vjerodostojnosti bilo kojeg dokumenta potrebnog za izvršenje EIN-a rješavaju se izravnim kontaktom između tijela izdavatelja i tijela izvršitelja ili, prema potrebi, uključenjem središnjih tijela država članica.

Članak 9.~~8.~~

EIN u odnosu na raniji EIN

1. Kada tijelo izdavatelj izda EIN koji ~~na~~dopunjuje neki raniji EIN, tu činjenicu navodi u EIN-u.

2. Ako, u skladu s člankom 10. ~~9.~~ stavkom 4., tijelo izdavatelj pomaže u izvršenju EIN-a u državi izvršiteljici, ono može, ne dovodeći u pitanje obavijesti iz članka 58. ~~33.~~ stavka 1. točke (c), dok je prisutno u ~~toj~~ državi ⌦ izvršiteljici ⌫, uputiti EIN koji ~~na~~dopunjuje raniji EIN izravno tijelu izvršitelju.

3. EIN koji ~~na~~dopunjuje raniji EIN mora biti ovjeren u skladu s člankom 6. ~~5.~~ stavkom 1. prvim podstavkom i, prema potrebi, biti potvrđen u skladu s člankom ~~2. točkom (c)~~ ⇨ 2. stavkom 1. točkom (c) ⇦ .

[79] ~~Zajednička akcija 98/428/PUP od 29. lipnja 1998., koju je donijelo Vijeće na temelju članka K.3 Ugovora o Europskoj uniji, o stvaranju Europske pravosudne mreže (SL L 191, 7.7.1998., str. 4.).~~

POGLAVLJE III.

POSTUPCI I ZAŠTITNE MJERE ZA DRŽAVU IZVRŠITELJICU

Članak 10.~~9.~~

Priznavanje i izvršenje

1. Tijelo izvršitelj priznaje EIN, proslijeđen u skladu s ⌦ primjenjivim odredbama ⌫ ove~~om~~ Direktive~~om~~, ne zahtijevajući nikakve dodatne formalnosti te osigurava njegovo izvršenje na isti način i pod jednakim uvjetima kao da je dotičnu istražnu mjeru odredilo tijelo države izvršiteljice, osim ako se to tijelo odluči pozvati na jedan od razloga za nepriznavanje ili neizvršenje ili na jedan od razloga za odgodu predviđenih u ovoj ⌦ glavi ⌫ ~~Direktivi~~.

2. Tijelo izvršitelj pridržava se formalnosti i postupaka koje je tijelo izdavatelj izričito navelo, osim ako je drukčije predviđeno u ovoj ⌦ glavi ⌫ ~~Direktivi~~ i pod uvjetom da te formalnosti i postupci nisu u suprotnosti s temeljnim načelima prava države izvršiteljice.

3. Kada tijelo izvršitelj primi EIN koji nije izdalo tijelo izdavatelj kako je navedeno u članku ~~2. točki (c)~~ ⇨ 2. stavku 1. točki (c) ⇦ , tijelo izvršitelj vraća EIN državi izdavateljici.

4. Tijelo izdavatelj može zatražiti da jedno ili više tijela države izdavateljice pomaže nadležnim tijelima države izvršiteljice pri izvršavanju EIN-a u mjeri u kojoj bi imenovana tijela države izdavateljice bila u mogućnosti pomoći u izvršavanju istražne mjere navedene/istražnih mjera navedenih u EIN-u u sličnom domaćem predmetu. Tijelo izvršitelj ispunjava taj zahtjev pod uvjetom da takva pomoć nije u suprotnosti s temeljnim načelima prava države izvršiteljice niti šteti njezinim bitnim interesima nacionalne sigurnosti.

5. Tijela države izdavateljice prisutna u državi izvršiteljici obvezuje pravo države izvršiteljice za vrijeme izvršenja EIN-a. Ona nemaju nikakvih ovlasti za kazneni progon na državnom području države izvršiteljice, osim ako je izvršenje tih ovlasti na državnom području države izvršiteljice u skladu s pravom države izvršiteljice i u mjeri usuglašenoj između tijela izdavatelja i tijela izvršitelja.

6. Tijelo izdavatelj i tijelo izvršitelj mogu se međusobno savjetovati na bilo koji odgovarajući način kako bi se olakšala učinkovita primjena ovog članka.

Članak 11.~~10.~~

Primjena neke druge vrste istražne mjere

1. Kad god je to moguće, tijelo izvršitelj primjenjuje istražnu mjeru različitu od mjere predviđene u EIN-u, kada:

   (a) istražna mjera navedena u EIN-u ne postoji prema pravu države izvršiteljice; ili

   (b) istražna mjera navedena u EIN-u ne bi bila dostupna u sličnom domaćem slučaju.

2. Ne dovodeći u pitanje članak 12. ~~11.~~, stavak 1. ne primjenjuje se na sljedeće istražne mjere koje uvijek moraju biti dostupne prema pravu države izvršiteljice:

(a) pribavljanje informacija ili dokaza koji su već u posjedu tijela izvršitelja, a te informacije ili dokazi su se mogli pribaviti, u skladu s pravom države izvršiteljice, u okviru kaznenog postupka ili za potrebe EIN-a;

(b) pribavljanje informacija sadržanih u bazama podataka koje ima policija ili pravosudna tijela i izravno su dostupne tijelu izvršitelju u okviru kaznenog postupka;

(c) saslušanje svjedoka, stručnjaka, žrtve, osumnjičenika ili okrivljenika ili treće strane na državnom području države izvršiteljice;

(d) bilo koja nezadiruća istražna mjera kako je definirana pravom države izvršiteljice;

(e) identifikacija osoba koje imaju pretplatu na određeni telefonski broj ili IP adresu.

3. Tijelo izvršitelj također može primijeniti istražnu mjeru različitu od mjere navedene u EIN-u kada bi se istražnom mjerom koju je odabralo tijelo izvršitelj postigao isti rezultat kao istražnom mjerom koja je navedena u EIN-u, ali sredstvima koja su manje nametljiva.

4. Kada se tijelo izvršitelj odluči za mogućnost iz stavaka 1. i 3., o tome prvo obavješćuje tijelo izdavatelja koje može odlučiti povući ili dopuniti EIN.

5. Kada, u skladu sa stavkom 1., istražna mjera navedena u EIN-u ne postoji u pravu države izvršiteljice ili ne bi bila dostupna u sličnom domaćem slučaju i kada ne postoji ni jedna druga istražna mjera koja bi imala isti rezultat kao zatražena istražna mjera, tijelo izvršitelj obavješćuje tijelo izdavatelja da nije u mogućnosti osigurati zatraženu pomoć.

Članak 12.~~11.~~

Razlozi za nepriznavanje ili neizvršenje

1. Ne dovodeći u pitanje članak ⇨ 1. stavak 2. ⇦ ~~1. stavak 4.~~, priznavanje ili izvršavanje EIN-a može se odbiti u državi izvršiteljici u sljedećim slučajevima:

(a) prema pravu države izvršiteljice postoji imunitet ili povlastica koja onemogućuje izvršenje EIN-a ili postoje pravila o utvrđivanju i ograničenju kaznene odgovornosti u odnosu na slobodu tiska i slobodu izražavanja u drugim medijima, a koja onemogućuju izvršenje EIN-a;

(b) u određenom bi slučaju izvršenje EIN-a štetilo bitnim interesima nacionalne sigurnosti, dovelo u opasnost izvor informacija ili značilo korištenje povjerljivih informacija koje se odnose na određene~~u~~ obavještajne aktivnosti;

(c) EIN je izdan u postupku iz članka 5. ~~4.~~ točaka (b) i (c), a istražna mjera ne bi bila odobrena u sličnom domaćem slučaju prema pravu države izvršiteljice;

(d) izvršenje EIN-a bilo bi u suprotnosti s načelom *ne bis in idem*;

(e) EIN se odnosi na kazneno djelo za koje se tvrdi da je počinjeno izvan državnog područja ~~teritorija~~ države izdavateljice te djelomično ili u cijelosti na državnom području države izvršiteljice, a postupanje u vezi s kojim se izdaje EIN nije kazneno djelo u državi izvršiteljici;

(f) postoje opravdani razlozi za sumnju da bi izvršenje istražne mjere navedene u EIN-u bilo nepodudarno s obvezama države izvršiteljice u skladu s člankom 6. UEU-a i Poveljom;

(g) postupanje zbog kojeg je izdan EIN ne predstavlja kazneno djelo prema pravu države izvršiteljice, osim ako se odnosi na kazneno djelo obuhvaćeno kategorijama kaznenih djela navedenih u Prilogu IX. ~~D~~, kako tijelo izdavatelj navodi u EIN-u, ako je u državi izdavateljici kažnjivo kaznom zatvora ili mjerom oduzimanja slobode u najduljem trajanju od najmanje tri godine; ili

(h) korištenje istražne mjere navedene u EIN-u ograničeno je na temelju prava države izvršiteljice na popis ili kategoriju kaznenih djela ili kaznena djela za koja je zaprijećena određena najniža sankcija, koji ne uključuju kazneno djelo koje obuhvaća EIN.

2. Stavak 1. točke (g) i (h) ne primjenjuju se na istražne mjere iz članka 11. ~~10.~~ stavka 2.

3. Ako se EIN odnosi na kazneno djelo u vezi s porezima ili davanjima, carinama i razmjenom valuta, tijelo izvršitelj ne smije ~~može~~ odbiti priznavanje ili izvršenje na temelju činjenice da pravo države izvršiteljice ne propisuje istu vrsta poreza ili davanja~~,~~ odnosno da ne sadržava~~i~~ istu vrstu pravnog uređenja s obzirom na poreze, davanja, carine i razmjenu valuta kao pravo države izdavateljice.

4. U slučajevima iz stavka 1. točaka (a), (b), (d), (e) i (f), prije donošenja odluke o nepriznavanju ili neizvršavanju EIN-a, bilo u cijelosti ili djelomično, tijelo izvršitelj se na bilo koji odgovarajući način savjetuje s tijelom izdavateljem te, prema potrebi, od tijela izdavatelja traži dostavu potrebnih informacija bez odlaganja.

5. U slučaju iz stavka 1. točke (a) i ako je za ukidanje povlastice ili imuniteta nadležno tijelo države izvršiteljice, tijelo izvršitelj od njega traži da odmah iskoristi tu ovlast. Ako je za ukidanje povlastice ili imuniteta nadležno tijelo druge države ili međunarodna organizacija, izvršavanje te ovlasti od dotičnog tijela treba zatražiti tijelo izdavatelj.

Članak 13.~~12.~~

Rokovi za priznavanje ili izvršenje

1. Odluka o priznavanju ili izvršenju ⌦ EIN-a ⌫ donosi se, a istražna mjera provodi jednako brzo te im se daje jednaka prednost kao i u sličnom domaćem slučaju te, u svakom slučaju, poštujući rokove predviđene u ovom članku.

~~2. Kada tijelo izdavatelj u EIN-u navede da je zbog postupovnih rokova, težine kaznenog djela ili drugih posebno hitnih okolnosti nužan kraći rok od rokova predviđenih u ovom članku ili ako tijelo izdavatelj u EIN-u navede da se neka istražna mjera mora provesti na točno određen datum, tijelo izvršitelj u najvećoj mogućoj mjeri vodi računa o tom zahtjevu.~~

2. ~~3.~~ ⇨ Ako nije naznačena hitnost, ⇦ ~~,~~ t~~T~~ijelo izvršitelj:

(a) odluku o priznavanju ili izvršenju EIN-a donosi što prije i~~,~~ ~~ne dovodeći u pitanje stavak 5.,~~ najkasnije 30 dana od primitka EIN-a od strane nadležnog tijela izvršitelja;~~,~~

↓ 2014/41/EU
⇨ novo

⇨ (b) provodi istražnu mjeru bez odlaganja i najkasnije 90 dana od donošenja odluke iz točke (a), ⇦ ~~A~~ako ne postoje razlozi za odgodu na temelju članka 15. ili ako se dokazi navedeni u istražnoj mjeri obuhvaćenoj EIN-om već ne nalaze u posjedu države izvršiteljice~~, tijelo izvršitelj provodi istražnu mjeru bez odlaganja i, ne dovodeći u pitanje stavak 5., najkasnije 90 dana od donošenja odluke iz stavka 3~~.

⇩ novo

3. Ako tijelo izdavatelj u EIN-u navede da je zbog postupovnih rokova, težine kaznenog djela ili drugih posebno hitnih okolnosti nužan kraći rok od rokova predviđenih u ovom članku ili ako tijelo izdavatelj u EIN-u navede da se neka istražna mjera mora provesti na točno određen datum, tijelo izvršitelj daje tom zahtjevu prednost te pri izvršenju istražne mjere u najvećoj mogućoj mjeri vodi računa o tom zahtjevu.

4. Ako se EIN odnosi na mjere kojima se zahtijeva prikupljanje dokaza u stvarnom vremenu, neprekidno i tijekom određenog razdoblja, kako je navedeno u članku 28., presretanje telekomunikacija, kako je navedeno u članku 31., ili prekogranični nadzor, kako je navedeno u članku 30., tijelo izvršitelj:

   (a) obrađuje zahtjev kao hitan;

   (b) donosi odluku o priznavanju ili izvršenju bez odlaganja;

   (c) ako je to potrebno kako bi se osigurala djelotvornost mjere, omogućuje njezino privremeno izvršenje do donošenja odluke o priznavanju ili izvršenju EIN-a.

5. Privremeno izvršenje mjere iz stavka 4. točke (c) prestaje ako se odbije priznavanje ili izvršenje EIN-a. Sav pribavljeni materijal može se upotrebljavati samo ako je to neophodno za sprečavanje neposredne i ozbiljne prijetnje javnoj sigurnosti. Tijelo izvršitelj obavješćuje se o svakoj takvoj upotrebi i o razlozima za nju.

↓ 2014/41/EU
⇨ novo

6. ~~5.~~ Ako se nadležno tijelo izvršitelj u određenom slučaju ne može pridržavati ~~držati~~ roka iz stavka ~~3.~~ ⇨ 2. točke (a) ⇦ ⇨ ili kraćeg roka ⇦ ili točno određenog datuma iz stavka ⇨ 3. ⇦ ~~2.~~, o tome bez odlaganja obavješćuje nadležno tijelo države izdavateljice na bilo koji način, navodeći razloge za kašnjenje te procijenjeno vrijeme potrebno za donošenje odluke. U tom se slučaju rok utvrđen u stavku ~~3.~~ ⇨ 2. točki (a) ⇦ može produljiti za najviše 30 dana.

7. ~~6.~~ Ako se nadležno tijelo izvršitelj u određenom slučaju ne može pridržavati ~~držati~~ roka iz stavka ~~4.~~ ⇨ 2. točke (b) ⇦, o tome bez odlaganja obavješćuje nadležno tijelo države izdavateljice na bilo koji način, navodeći razloge za kašnjenje te se savjetuje s tijelom izvršiteljem o prikladnom vremenskom okviru za provođenje istražne mjere.

⇩ novo

8. Ako je izvršenje EIN-a odgođeno zbog povlastice ili imuniteta prema nacionalnom pravu države izvršiteljice, rokovi utvrđeni u stavcima od 1. do 4. počinju teći tek od dana kada je tijelo izvršitelj obaviješteno o odricanju od povlastice ili imuniteta.

🡻 2014/41/EU

Članak 14.~~13.~~

Prijenos dokaza

1. Tijelo izvršitelj državi izdavateljici bez nepotrebnog odlaganja prenosi dokaze koji su pribavljeni ili su već u posjedu nadležnih tijela države izvršiteljice kao rezultat izvršenja EIN-a.

   Kada se tako zahtijeva u EIN-u i ako je moguće prema pravu države izvršiteljice, dokazi se odmah prenose nadležnim tijelima države izdavateljice koja pomažu pri izvršenju EIN-a u skladu s člankom 10. ~~9.~~ stavkom 4.

2. Prijenos dokaza može se suspendirati do donošenja odluke o pravnom sredstvu, osim ako su u EIN-u navedeni dovoljni razlozi da je neposredni prijenos nužan za pravilno vođenje njegovih istraga ili očuvanje individualnih prava. Međutim, prijenos dokaza suspendira se ako bi uzrokovao ozbiljnu i nepopravljivu štetu za dotičnu osobu.

3. Prilikom prijenosa pribavljenih dokaza tijelo izvršitelj navodi zahtijeva li da se dokazi vrate državi izvršiteljici čim prestanu biti potrebni u državi izdavateljici.

4. Kada su dotični predmeti, dokumenti ili podaci već relevantni za druge postupke, tijelo izvršitelj može, na izričit zahtjev tijela izdavatelja i nakon savjetovanja s njim, privremeno prenijeti dokaze pod uvjetom da se vrate državi izvršiteljici čim više ne budu potrebni u državi izdavateljici ili u bilo kojem drugom trenutku, odnosno u bilo kojoj drugoj prigodi, prema dogovoru nadležnih tijela.

⇩ novo

5. Tijelo izvršitelj, prema potrebi, navodi primjenjuju li se na upotrebu tih dokaza uvjeti iz članka 21.

🡻 2014/41/EU

Članak 15.

Razlozi za odgodu priznanja ili izvršenja

1. Priznanje ili izvršenje EIN-a može se odgoditi u državi izvršiteljici:

   (a) ako bi njegovo izvršenje moglo dovesti u pitanje kaznenu istragu ili progon koji su u tijeku, tako dugo dok to država izvršiteljica smatra razumnim;

   (b) ako se dotični predmeti, dokumenti ili podaci već koriste u drugim postupcima, sve dok su potrebni u tu svrhu.

↓ 2023/2843 članak 11. točka 3.

2. Čim razlozi za odgodu prestanu postojati, tijelo izvršitelj odmah poduzima mjere potrebne za izvršenje EIN-a i o tome obavješćuje tijelo izdavatelja.

↓ 2014/41/EU (prilagođeno)
⇨ novo

Članak 16.

Obveza obavješćivanja

1. ~~Nadležno~~ Ttijelo u državi izvršiteljici koje prima EIN bez odlaganja, a u svakom slučaju u roku od tjedan dana od primitka EIN-a potvrđuje primitak EIN-a ispunjavanjem i slanjem obrasca utvrđenog u Prilogu II. ~~B.~~

Kada je središnje tijelo imenovano u skladu s člankom ~~7. stavkom 3.~~ ⇨ 52. ⇦ , ~~ta se~~ obveza ⌦ navedena u prvom podstavku ⌫ primjenjuje ⌦ se ⌫ i na središnje tijelo ⌦ tijela izvršitelja ⌫ i na tijelo izvršitelja koje prima EIN od ⌦ tog ⌫ središnjeg tijela.

U slučajevima iz članka ~~7. stavka 6.~~ 8. stavka 4. ~~ta se~~ obveza ⌦ navedena u prvom podstavku ⌫ primjenjuje ⌦ se ⌫ i na ~~nadležno~~ tijelo koje je prvo primilo EIN i na tijelo izvršitelja, kojemu se EIN na kraju prosljeđuje.

↓ 2023/2843 članak 11. točka 4. podtočka (a)
⇨ novo

2. Ne dovodeći u pitanje članak 11. ~~10.~~ stavke 4. i 5., tijelo izvršitelj odmah obavješćuje tijelo izdavatelja, putem bilo kojeg sredstva:

(a) ako tijelo izvršitelj ne može donijeti odluku o priznavanju ili izvršenju zbog toga što je obrazac predviđen u Prilogu I. ~~A~~ nepotpun ili očito netočan;

(b) ako tijelo izvršitelj tijekom izvršenja EIN-a bez daljnje istrage dođe do spoznaje da bi moglo biti prikladno provesti istražne mjere koje nisu prvobitno predviđene ili koje nije bilo moguće navesti prilikom izdavanja EIN-a, kako bi tijelo izdavatelj moglo poduzeti daljnje mjere u konkretnom slučaju; ili

(c) ako tijelo izvršitelj ustanovi da u određenom slučaju ne može poštovati formalnosti i postupke koje je izričito navelo tijelo izdavatelj u skladu s člankom 10. ~~9.~~

Na zahtjev tijela izdavatelja informacije se potvrđuju bez odgode i u skladu s člankom ⇨ 51. ⇦ ~~5.a.~~

↓ 2014/41/EU →1 2023/2843 članak 11. točka 4. podtočka (b)

3. →1 Ne dovodeći u pitanje članak 11. ~~10.~~ stavke 4. i 5., tijelo izvršitelj bez odgode obavješćuje tijelo izdavatelja: ←

(a) o svakoj odluci donesenoj u skladu s člankom 11. ~~10.~~ ili člankom 12. ~~11.~~;

(b) o svakoj odluci o odgodi izvršenja ili priznavanja EIN-a, o razlozima za odgodu i, po mogućnosti, o predviđenom trajanju odgode.

↓ 2014/41/EU (prilagođeno) ⇨ novo

⌦ POGLAVLJE IV. ⌫

⌦ PRAVNA SREDSTVA, ZAŠTITNE MJERE I ODGOVORNOST ⌫

Članak 17.~~14.~~

Pravna sredstva

1. Države članice osiguravaju da su ⌦ djelotvorna ⌫ pravna sredstva~~,~~ jednaka onima koja su dostupna u sličnom domaćem slučaju~~,~~ dostupna ⇨ osumnjičenicima, okrivljenicima i svim drugim osobama na čija prava negativno utječu ⇦ ~~primjenjiva na~~ istražne mjere navedene u EIN-u. ⇨ Ako se EIN izdaje za pribavljanje dokaza koji su već u posjedu nadležnih tijela države izvršiteljice, države članice osiguravaju da su osumnjičenicima, okrivljenicima i svim drugim osobama na čija se prava negativno utječe dostupna pravna sredstva jednaka onima koja su dostupna u sličnom domaćem slučaju u državi izvršiteljici radi osporavanja zakonitosti istražnih mjera provedenih u svrhu prikupljanja tih dokaza. ⇦

2. Materijalnopravne razloge za izdavanje EIN-a moguće je dovesti u pitanje samo u postupku pokrenutom u državi izdavateljici, ne dovodeći u pitanje jamstva temeljnih prava u državi izvršiteljici.

3. Ako se time ne bi narušila potreba za osiguravanjem povjerljivosti istrage prema članku 20. ~~19.~~ stavku 1., tijelo izdavatelj i tijelo izvršitelj poduzimaju odgovarajuće mjere kako bi se osiguralo dostavljanje informacija o mogućnostima upotrebe pravnih sredstava na temelju nacionalnog prava kada ona postanu primjenjiva te pravovremeno, kako bi se osiguralo njihovo djelotvorno korištenje.

4. Države članice osiguravaju da su rokovi za upotrebu pravnog sredstva identični onima predviđenima za slične domaće slučajeve te da se primjenjuju na način kojim se jamči da dotične osobe mogu djelotvorno primjenjivati ta pravna sredstva.

5. Tijelo izdavatelj i tijelo izvršitelj međusobno se obavješćuju o pravnim sredstvima koja se upotrebljavaju protiv izdavanja, priznanja ili izvršenja EIN-a. ⇨ Tijelo izvršitelj obavješćuje tijelo izdavatelja ako je pravno sredstvo podneseno radi osporavanja zakonitosti istražnih mjera provedenih u svrhu prikupljanja dokaza, ako je EIN izdan radi pribavljanja tih dokaza koji su već u posjedu nadležnih tijela države izvršiteljice. ⇦

6. Pravno osporavanje ne suspendira izvršenje istražne mjere, osim ako je tako predviđeno u sličnim domaćim slučajevima.

7. Država izdavateljica uzima u obzir uspješno osporavanje priznanja ili izvršenja EIN-a u skladu sa svojim nacionalnim pravom. Ne dovodeći u pitanje nacionalna postupovna pravila, države članice osiguravaju da se u kaznenom postupku u državi izdavateljici, pri procjeni dokaza pribavljenih putem EIN-a, poštuju prava obrane i pravičnost postupka.

Članak 18.~~17.~~

Kaznenopravna odgovornost službenika

Službenici iz države izdavateljice smatraju se službenicima države izvršiteljice u odnosu na kaznena djela koja su počinjena protiv njih ili koja su oni počinili, kada se nalaze na državnom području države izvršiteljice u okviru primjene ove ⌦ glave ⌫ ~~Direktive~~.

Članak 19.~~18.~~

Građanskopravna odgovornost službenika

1. Kada se, u okviru primjene ove ⌦ glave ⌫ ~~Direktive~~, službenici države članice nalaze na državnom području druge države članice, prva država članica odgovorna je za svu štetu koju njezini službenici prouzroče tijekom svojeg djelovanja, u skladu s pravom države članice na čijem državnom području djeluju.

2. Država članica na čijem je državnom području prouzročena šteta iz stavka 1. navedenu štetu nadoknađuje pod uvjetima primjenjivima na štetu koju prouzroče njezini službenici.

3. Država članica čiji su službenici prouzročili štetu bilo kojoj osobi na državnom području druge države članice vraća u cijelosti sve iznose koje je potonja država članica isplatila žrtvama ili osobama ovlaštenima u njihovo ime.

4. Ne dovodeći u pitanje ostvarivanje svojih prava prema trećim stranama i uz iznimku stavka 3., svaka država članica suzdržava se u slučajevima iz stavka 1. od zahtjeva za naknadu štete koju je pretrpjela od druge države članice.

Članak 20.~~19.~~

Povjerljivost

1. Svaka država članica poduzima potrebne mjere kako bi osigurala da tijelo izdavatelj i tijelo izvršitelj pri izvršavanju EIN-a vode računa o povjerljivosti istrage.

2. U skladu sa svojim nacionalnim pravom, tijelo izvršitelj jamči povjerljivost činjenica i sadržaja EIN-a, osim u mjeri potrebnoj za izvršenje istražne mjere. Ako tijelo izvršitelj ne može ispuniti zahtjev povjerljivosti, o tome bez odlaganja obavješćuje tijelo izdavatelja.

3. Tijelo izdavatelj, u skladu sa svojim nacionalnim pravom i ako tijelo izvršitelj ne navodi drukčije, ne otkriva nikakve dokaze ili podatke primljene od tijela izvršitelja, osim u mjeri u kojoj je njihovo otkrivanje potrebno za istrage ili postupke opisane u EIN-u.

4. Svaka država članica poduzima potrebne mjere kako bi osigurala da banke dotičnom klijentu ili drugim trećim osobama ne otkriju da su informacije proslijeđene državi izdavateljici u skladu s člancima 26. i 27. ili da se provodi istraga.

⇩ novo

5. Stavci od 1. do 4. ne utječu na članak 21. o uvjetima za naknadnu upotrebu i daljnji prijenos informacija ili dokaza.

Članak 21.

Uvjeti za naknadnu upotrebu i daljnji prijenos informacija ili dokaza

1. Ako su informacije ili dokazi pribavljeni izvršenjem EIN-a ili u skladu s člancima 33. i 34., a pravom države izvršiteljice ili obaviještene države članice u sličnom domaćem slučaju predviđeni su uvjeti kojima se ograničava upotreba informacija ili dokaza u svrhe različite od onih za koje su prikupljeni, nadležno tijelo te države članice pri prijenosu informacija ili dokaza ili, u slučaju obavijesti u skladu s člancima 33. ili 34., bez odlaganja, a najkasnije u roku od 96 sati od primitka obavijesti, navodi da se ti uvjeti primjenjuju i u državi članici koja je dobila informacije ili dokaze u skladu s ovom glavom.

2. Tijelo izdavatelj ili, prema potrebi, nadležno tijelo države članice koja provodi istragu („tijelo podnositelj zahtjeva”) traži prethodnu suglasnost tijela izvršitelja ili, prema potrebi, nadležnog tijela obaviještene države članice („tijelo primatelj zahtjeva”) za upotrebu tih informacija ili dokaza u svrhe različite od onih za koje su prikupljeni ili za prijenos informacija ili dokaza drugoj državi članici, trećoj zemlji ili međunarodnoj organizaciji u sljedećim slučajevima:

   (a) ako su navedeni uvjeti u skladu sa stavkom 1., prije upotrebe informacija ili dokaza u svrhe različite od onih za koje su prikupljeni;

   (b) u svim slučajevima, prije prijenosa informacija ili dokaza drugoj državi članici, trećoj zemlji ili međunarodnoj organizaciji.

3. Tijelo podnositelj zahtjeva ispunjava i potpisuje zahtjev za suglasnost iz stavka 2. prema obrascu navedenom u Prilogu IV. te ovjerava točnost i pravilnost njegova sadržaja. Zahtjev se prevodi na službeni jezik države članice kojoj je upućen ili na bilo koji drugi jezik koji ta država prihvaća u skladu s člankom 6. stavkom 2.

4. Tijelo primatelj zahtjeva odlučuje o zahtjevu što je prije moguće, a najkasnije 14 dana od njegova primitka. Ako nije u mogućnosti pridržavati se tog roka, tijelo primatelj zahtjeva o tome bez odlaganja obavješćuje tijelo podnositelja zahtjeva, navodeći razloge, i može produljiti rok za najviše 10 dana.

5. Ne dovodeći u pitanje stavak 6., suglasnost se daje, osim u sljedećim slučajevima:

   (a) primjenjuje se razlog za nepriznavanje ili neizvršenje EIN-a ili, prema potrebi, razlog za prigovor u skladu s člankom 33. ili 34.;

   (b) zatražena upotreba ili daljnji prijenos utjecali bi na kaznenu istragu ili kazneni progon u tijeku;

   (c) nisu ispunjeni uvjeti utvrđeni u poglavlju V. Uredbe (EU) 2016/679 ili poglavlju V. Direktive (EU) 2016/680.

Odluka iz stavka 4. može se odgoditi sve dok postoji takav razlog.

6. Tijelo primatelj zahtjeva može, kao uvjet za davanje suglasnosti za prijenos informacija ili dokaza drugoj državi članici, trećoj zemlji ili međunarodnoj organizaciji, zahtijevati da se zahtjevu za suglasnost priloži EIN, zahtjev za uzajamnu pravnu pomoć ili jednak instrument pravosudne suradnje koji su izdala tijela nadležna u konkretnom slučaju. 7. Ako zbog neposredne i ozbiljne prijetnje javnoj sigurnosti nije moguće dobiti prethodnu suglasnost, informacije ili dokazi mogu se bez odlaganja upotrijebiti ili prenijeti, pod uvjetom da se tijelo primatelj zahtjeva u roku od 24 sata obavijesti o prijenosu i o razlozima koji opravdavaju hitnost.

↓ 2014/41/EU (prilagođeno)
⇨ novo

POGLAVLJE ~~I~~IV.

POSEBNE ODREDBE ZA ODREĐENE ISTRAŽNE MJERE

Članak 22.

Privremeni premještaj u državu izdavateljicu osoba kojima je oduzeta sloboda radi provođenja istražne mjere

1. EIN se može izdati za privremeni premještaj osobe kojoj je oduzeta sloboda u državi izvršiteljici radi provođenja istražne mjere za prikupljanje dokaza zbog koje se zahtijeva prisutnost te osobe na državnom području države izdavateljice, pod uvjetom da se ta osoba vrati u roku koji određuje država izvršiteljica.

2. Uz razloge za nepriznavanje ili neizvršenje iz članka 12. ~~11.~~, izvršenje EIN-a također je moguće odbiti:

   (a) ako osoba kojoj je oduzeta sloboda nije suglasna; ili

   (b) ako bi premještaj mogao rezultirati produžetkom oduzimanja slobode dotične osobe.

3. Ne dovodeći u pitanje stavak 2. točku (a) te kada država izvršiteljica smatra da je to potrebno, s obzirom na dob ili tjelesno ili mentalno stanje osobe, mogućnost očitovanja o privremenom premještaju daje se pravnom zastupniku osobe kojoj je oduzeta sloboda.

4. U slučajevima iz stavka 1., tranzit osobe kojoj je oduzeta sloboda kroz državno područje treće države članice („država članica tranzita”) odobrava se na zahtjev, kojem se prilažu svi potrebni dokumenti.

5. Praktični aranžmani oko privremenog premještaja osobe, uključujući pojedinosti uvjeta oduzimanja slobode u državi izdavateljici i datume do kojih se osoba mora premjestiti s državnog područja i vratiti na državno područje države izvršiteljice, usuglašavaju se između države izdavateljice i države izvršiteljice, uz osiguravanje da su tjelesno i mentalno stanje dotične osobe, kao i razina sigurnosti koja se zahtijeva u državi izdavateljici, uzeti u obzir.

6. Premještenoj osobi i dalje je oduzeta sloboda na državnom području države izdavateljice i, kada je primjenjivo, na državnom području države članice tranzita, za djela ili osude zbog kojih je osobi oduzeta sloboda u državi izvršiteljici, osim ako država izvršiteljica podnese zahtjev za puštanje osobe na slobodu.

7. Trajanje oduzimanja slobode na državnom području države izdavateljice oduzima se od razdoblja oduzimanja slobode kojem dotična osoba podliježe ili kojem će podlijegati na državnom području države izvršiteljice.

8. Ne dovodeći u pitanje stavak 6., premještenu osobu ne smije se kazneno goniti niti joj se ne smije oduzeti sloboda niti na bilo koji drugi način ograničiti osobna sloboda u državi izdavateljici na temelju djela koja su počinjena ili osuda koje su izrečene prije njezina napuštanja državnog područja države izvršiteljice i koji nisu navedeni u EIN-u.

9. Imunitet iz stavka 8. prestaje ako osoba koju se premješta, nakon što je imala mogućnost odlaska u roku od 15 uzastopnih dana od dana od kojeg tijela izdavatelji više ne zahtijevaju njezinu nazočnost:

   (a) ipak ostane na predmetnom državnom području; ili

   (b) vrati se nakon što je napustila navedeno državno područje.

10. Troškovi koji proizlaze iz primjene ovog članka snose se u skladu s člankom 54. ~~21.~~, osim troškova nastalih od premještaja osobe u državu izdavateljicu i iz države izdavateljice koje snosi ta država.

Članak 23.

Privremeni premještaj u državu izvršiteljicu osoba kojima je oduzeta sloboda radi provođenja istražne mjere

1. EIN se može izdati za privremeni premještaj osobe kojoj je oduzeta sloboda u državi izdavateljici radi provođenja istražne mjere za prikupljanje dokaza, zbog čega se zahtijeva nazočnost te osobe na državnom području države izvršiteljice.

2. Članak 22. stavak 2. točka (a) i stavci od 3. do 9. primjenjuju se *mutatis mutandis* na privremeni premještaj u okviru ovog članka.

3. Troškovi koji proizlaze iz primjene ovog članka snose se u skladu s člankom 54. ~~21.~~, osim troškova nastalih od premještaja dotične osobe u državu izvršiteljicu i iz države izvršiteljice koje snosi država izdavateljica.

Članak 24.

Saslušanje putem videokonferencije ili druge ⌦ tehnologije za komunikaciju na daljinu ⌫ ~~vrste audiovizualnog prijenosa~~

1. Kada se osoba nalazi na državnom području države izvršiteljice i mora se saslušati kao svjedok ili stručnjak od strane nadležnih tijela države izdavateljice, tijelo izdavatelj može izdati EIN kako bi saslušao svjedoka ili stručnjaka putem videokonferencije ili druge ⌦ tehnologije za komunikaciju na daljinu ⌫ ~~vrste audiovizualnog prijenosa~~ u skladu sa stavcima ~~od~~ 5. , 6. i ~~do~~ 7.

   Tijelo izdavatelj također može izdati EIN u svrhu saslušanja osumnjičenika ili okrivljenika putem videokonferencije ili druge ~~vrste audiovizualnog prijenosa~~

⌦ tehnologije za komunikaciju na daljinu ⌫ ⇨ ako ta mjera ima za cilj prikupljanje dokaza i njezino izvršenje ne prelazi ono što je potrebno za tu svrhu ⇦ .

2. Uz razloge za nepriznavanje ili neizvršenje iz članka 12. ~~11.~~, izvršenje EIN-a u vezi sa saslušanjem osumnjičenika ili okrivljenika ~~također je~~ moguće ⌦ je ⌫ odbiti~~:~~

~~(a)~~ ako ⌦ dotični ⌫ osumnjičenik ili okrivljenik nije suglasan,~~;~~ ~~ili~~

~~(b) ako bi izvršenje takve istražne mjere u određenom slučaju bilo u suprotnosti s temeljnim načelima prava države izvršiteljice.~~

3. Tijelo izdavatelj i tijelo izvršitelj dogovaraju praktične pojedinosti. Prilikom dogovaranja tih pojedinosti, tijelo izvršitelj obvezuje se da će:

(a) uputiti poziv dotičnom svjedoku ili stručnjaku navodeći vrijeme i mjesto saslušanja;

(b) uputiti poziv osumnjičeniku ili okrivljeniku za dolazak na saslušanje u skladu s detaljnim pravilima utvrđenima u pravu države izdavateljice i obavijestiti te osobe o pravima koja im pripadaju prema pravu države izdavateljice, u roku koji im omogućuje djelotvorno korištenje prava na obranu;

(c) osigurati utvrđivanje identiteta osobe koju treba saslušati.

4. Ako u okolnostima određenog slučaja tijelo izvršitelj nema pristup tehničkim sredstvima za saslušanje putem videokonferencije ⌦ ili druge tehnologije za komunikaciju na daljinu ⌫ , ta joj sredstva može staviti na raspolaganje država izdavateljica na temelju uzajamnog sporazuma.

5. Kada se saslušanje održava putem videokonferencije ili druge ~~vrste audiovizualnog prijenosa~~ ⌦ tehnologije za komunikaciju na daljinu ⌫, primjenjuju se sljedeća pravila:

(a) nadležno tijelo države izvršiteljice nazočno je tijekom saslušanja, a prema potrebi mu pomaže tumač, te je također odgovorno za ~~osiguranje~~ utvrđivanje~~a~~ identiteta osobe koja treba biti saslušana i poštovanje~~a~~ temeljnih načela prava države izvršiteljice;~~:~~

~~Ako tijelo izvršitelj smatra da se tijekom saslušanja krše temeljna načela prava države izvršiteljice, ono odmah poduzima mjere potrebne za osiguravanje nastavka saslušanja u skladu s navedenim načelima;~~

(b) mjere za zaštitu osobe koja treba biti saslušana dogovaraju, prema potrebi, nadležna tijela države izdavateljice i države izvršiteljice;

(c) saslušanje izravno provodi nadležno tijelo države izdavateljice, ili se ono odvija pod njegovim vodstvom, u skladu s njezinim pravom;

(d) na zahtjev države izdavateljice ili osobe koja treba biti saslušana država izvršiteljica prema potrebi osigurava osobi koja treba biti saslušana pomoć tumača;

(e) osumnjičenici ili okrivljenici obavješćuju se prije saslušanja o postupovnim pravima koja im pripadaju, uključujući pravo da ne svjedoče, prema pravu države izvršiteljice i države izdavateljice. Svjedoci i stručnjaci mogu se pozvati na pravo da ne svjedoče koje im pripada prema pravu države izvršiteljice ili države izdavateljice te ih se o navedenom pravu obavješćuje prije saslušanja.

6. Ne dovodeći u pitanje niti jednu mjeru dogovorenu za zaštitu osoba, tijelo izvršitelj po zaključenju saslušanja sastavlja zapisnik u kojem navodi datum i mjesto

saslušanja, identitet osobe koja je saslušana, identitet i funkcije svih ostalih osoba koje su u državi izvršiteljici sudjelovale u saslušanju, sve eventualno dane prisege i tehničke uvjete u kojima je saslušanje održano. Navedeni dokument tijelo izvršitelj šalje tijelu izdavatelju.

7. Svaka država članica poduzima potrebne mjere kako bi osigurala da, u slučaju kada se osoba saslušava unutar njezina državnog područja u skladu s ovim člankom te odbija svjedočiti premda je na to obvezna ili ne da istinit iskaz, njezino nacionalno pravo primjenjuje se na isti način kao da se saslušanje održava u okviru nacionalnog postupka.

Članak 25.

Saslušanje putem telefonske konferencije

1. Ako se osoba nalazi na državnom području jedne države članice i moraju je saslušati, kao svjedoka ili stručnjaka, nadležna tijela druge države članice, tijelo izdavatelj potonje države članice može, kada nije primjereno ili moguće da se osoba koja treba biti saslušana osobno pojavi na njegovu državnom području te nakon ispitivanja ostalih primjerenih sredstava, izdati EIN za saslušanje svjedoka ili stručnjaka putem telefonske konferencije, kako je predviđeno u stavku 2.

2. Ako nije drukčije dogovoreno, članak 24. stavci 3., 5., 6. i 7. primjenjuju se *mutatis mutandis* na saslušanja putem telefonske konferencije.

Članak 26.

Informacije o bankovnim i drugim financijskim računima

1. EIN se može izdati kako bi se utvrdilo posjeduje li ili nadzire li fizička ili pravna osoba koja podliježe dotičnom kaznenom postupku jedan ili više računa bilo koje vrste u bilo kojoj banci koja se nalazi na državnom području države izvršiteljice i, ako je to slučaj, kako bi se pribavili svi podaci o utvrđenim računima.

2. Svaka država članica poduzima mjere potrebne kako bi mogla dostaviti informacije iz stavka 1. u skladu s uvjetima ovog članka.

3. Ako se to zahtijeva u EIN-u, informacije iz stavka 1. također uključuju račune po kojima osoba koja podliježe dotičnom kaznenom postupku ima punomoć.

4. Obveza određena u ovom članku primjenjuje se samo u mjeri u kojoj dotičnim informacijama raspolaže banka koja vodi račun.

5. Tijelo izdavatelj u EIN-u navodi zašto smatra da bi zatražene informacije mogle biti od bitne važnosti za dotični kazneni postupak te na temelju čega pretpostavlja da banke u državi izvršiteljici posjeduju račun i, u mjeri u kojoj je moguće, koje bi banke mogle biti uključene. Tijelo izdavatelj također u EIN uvrštava sve dostupne informacije koje mogu olakšati njegovo izvršenje.

6. EIN se također može izdati kako bi se utvrdilo posjeduje li fizička ili pravna osoba koja podliježe dotičnom kaznenom postupku jedan ili više računa u bilo kojoj nebankarskoj financijskoj instituciji na državnom području države izvršiteljice. Stavci ~~od~~ 3. , 4 i ~~do~~ 5. primjenjuju se *mutatis mutandis*. U tom slučaju i uz razloge za nepriznavanje i neizvršenje iz članka 12. ~~11.~~, izvršenje EIN-a također se može odbiti ako se izvršenje istražne mjere ne bi odobrilo u sličnom domaćem slučaju.

Članak 27.

Informacije o bankovnom i drugom financijskom poslovanju

1. EIN se može izdati kako bi se pribavili podaci o određenim bankovnim računima i bankovnom poslovanju izvršenom tijekom određenog razdoblja preko jednog ili više računa navedenih u EIN-u, uključujući podatke o računu pošiljatelja ili primatelja.

2. Svaka država članica poduzima mjere potrebne kako bi mogla dostaviti informacije iz stavka 1. u skladu s uvjetima ovog članka.

3. Obveza određena u ovom članku primjenjuje se samo u mjeri u kojoj dotičnim informacijama raspolaže banka u kojoj se vodi račun.

4. Tijelo izdavatelj u EIN-u navodi zašto smatra da su zatražene informacije od važnosti za dotični kazneni postupak.

5. EIN se također može izdati za informacije predviđene u stavku 1. u vezi s financijskim poslovanjem koje provode nebankarske financijske institucije. Stavci ~~od~~ 3. i ~~do~~ 4. primjenjuju se *mutatis mutandis*. U tom slučaju i uz razloge za nepriznavanje i neizvršenje iz članka 12. ~~11.~~, izvršenje EIN-a također se može odbiti ako se izvršenje istražne mjere ne bi odobrilo u sličnom domaćem slučaju.

Članak 28.

Istražne mjere koje znače prikupljanje dokaza u stvarnom vremenu, neprekidno i tijekom određenog vremenskog razdoblja

1. Kada se EIN izdaje u svrhu izvršenja istražne mjere kojom se zahtijeva prikupljanje dokaza u stvarnom vremenu, neprekidno i tijekom određenog razdoblja, kao što je:

   (a) praćenje bankovnog ili drugog financijskog poslovanja koje se provodi preko jednog ili više određenih računa;

   (b) kontrolirane isporuke na državnom području države izvršiteljice;~~,~~

⇩ novo

   (c) nadzor na državnom području države izvršiteljice;

   (d) postavljanje i upotreba tehničkog uređaja koji omogućuje prikupljanje podataka o lokaciji te audio ili vizualnih podataka na državnom području države izvršiteljice;

🡻 2014/41/EU
⇨ novo

   njegovo se izvršenje može odbiti, uz razloge za nepriznavanje i neizvršenje iz članka 12. ~~11.~~, ako se izvršenje dotične istražne mjere ne bi odobrilo u sličnom domaćem slučaju.

2. Država izdavateljica i država izvršiteljica dogovaraju praktične aranžmane u vezi s istražnom mjerom iz stavka 1. ~~točke~~ točaka (b),⇨ (c) i (d) ⇦ te za sve druge slučajeve kada je potrebno.

3. Tijelo izdavatelj u EIN-u navodi zašto smatra da su zatražene informacije od važnosti za dotični kazneni postupak.

4. Nadležna tijela države izvršiteljice imaju pravo djelovanja, upravljanja i nadzora nad aktivnostima povezanima s izvršenjem EIN-a iz stavka 1.

Članak 29.

Tajne istrage

1. EIN se može izdati ako država izdavateljica od države izvršiteljice želi zatražiti pomoć pri provedbi istražnih radnji za kazneno djelo od strane službenika koji djeluju pod tajnim ili lažnim identitetom („tajne istrage”).

2. Tijelo izdavatelj u EIN-u navodi razlog zbog kojeg smatra da bi tajna istraga mogla biti važna za dotični kazneni postupak. Odluku o priznavanju i izvršenju EIN-a izdanog na temelju ovog članka u svakom pojedinačnom slučaju donose nadležna tijela države izvršiteljice, vodeći računa o svojem nacionalnom pravu i postupcima.

3. Uz razloge za nepriznavanje i neizvršenje iz članka 12. ~~11.~~, tijelo izvršitelj može odbiti izvršiti EIN iz stavka 1. kada:

   (a) izvršenje tajne istrage ne bi bilo odobreno u sličnom domaćem slučaju; ili

   (b) nije bilo moguće postići sporazum o aranžmanima za tajne istrage iz stavka 4.

4. Tajne istrage odvijaju se u skladu s nacionalnim pravom i postupcima države članice na čijem se državnom području odvija tajna istraga. Nadležna tijela države izvršiteljice imaju isključivo pravo djelovanja, upravljanja i nadzora nad aktivnostima povezanima s tajnom istragom. Trajanje tajne istrage, detaljni uvjeti i pravni status uključenih službenika tijekom tajnih istraga dogovara se između države izdavateljice i države izvršiteljice, uzimajući u obzir njihova nacionalna prava i postupke.

⇩ novo

Članak 30.

Prekogranični nadzor

1. EIN se može izdati u postupcima iz članka 5. točke (a) radi odobravanja nastavka nadzora, koji je započeo u državi izdavateljici, na državnom području države izvršiteljice, ako se takav nadzor sastoji od promatranja osobe ili predmeta od strane službenika tijela za izvršavanje zakonodavstva i uključuje izradu audio, video ili drugih zapisa pomoću tehničkih sredstava kojima upravljaju službenici tijela za izvršavanje zakonodavstva u svrhu pribavljanja dokaza.

2. U EIN-u se navode razlozi koji opravdavaju primjenu prekograničnog nadzora.

3. Uz razloge za nepriznavanje ili neizvršenje iz članka 12., izvršenje EIN-a iz stavka 1. također se može odbiti kada istražna mjera ne bi bila odobrena u sličnom domaćem slučaju. Tijelo izvršitelj može svoju suglasnost uvjetovati ispunjenjem bilo kojih uvjeta koji bi se primjenjivali u sličnom domaćem slučaju.

4. Nadležna tijela države izdavateljice i države izvršiteljice dogovaraju trajanje i praktične modalitete prekograničnog nadzora, uključujući upotrebu tehničkih sredstava i načine postupanja uključenih službenika. Službenici tijela za izvršavanje zakonodavstva države izdavateljice koji provode prekogranični nadzor djeluju

isključivo u svrhu promatranja i dokumentiranja prekograničnog nadzora, ne izvršavaju nikakve prisilne ovlasti i ne ulaze u privatne prostore na državnom području države izvršiteljice.

5. Prekogranični nadzor na zahtjev preuzimaju službenici tijela za izvršavanje zakonodavstva države izvršiteljice.

6. Odstupajući od stavka 1., ako zbog opravdanih hitnih razloga nije moguće izdati ni proslijediti EIN prije nego što osoba ili predmet pod nadzorom uđe na državno područje države izvršiteljice, službenici tijela za izvršavanje zakonodavstva države izdavateljice mogu nastaviti provoditi prekogranični nadzor na državnom području države izvršiteljice pod sljedećim uvjetima:

   (a) odmah nakon što službenici tijela za izvršavanje zakonodavstva države izdavateljice prijeđu granicu, tijelo nadležno za izdavanje i prosljeđivanje hitnih obavijesti na odgovarajući način obavješćuje tijelo nadležno za primanje hitnih obavijesti o nastavku nadzora u državi izvršiteljici i o razlozima koji opravdavaju hitnost;

   (b) EIN se izdaje i prosljeđuje tijelu izvršitelju bez odlaganja, a najkasnije 48 sati nakon prelaska granice iz točke (a), navodeći razloge zbog kojih njegovo prethodno prosljeđivanje nije bilo moguće;

   (c) prekogranični nadzor provodi se u skladu sa svim uputama koje su izdala nadležna tijela države izvršiteljice;

   (d) prekogranični nadzor prestaje čim tijelo izvršitelj to zatraži ili ako se odbije priznavanje ili izvršenje EIN-a;

   (e) ako se u roku od 24 sata od prosljeđivanja EIN-a ne donese odluka o priznavanju ili izvršenju EIN-a, prekogranični nadzor nastavlja se pod uvjetom da tijelo izvršitelj donese odluku kojom se dopušta njegovo privremeno izvršenje u skladu s člankom 13. stavkom 4. točkom (c);

   (f) ako je priznavanje ili izvršenje EIN-a odbijeno ili ako privremeno izvršenje prekograničnog nadzora nije dopušteno u skladu s točkom (e), svi materijali pribavljeni prekograničnim nadzorom mogu se upotrebljavati samo ako je to neophodno za sprečavanje neposredne i ozbiljne prijetnje javnoj sigurnosti, a tijelo izvršitelj obavješćuje se o svakoj takvoj upotrebi i o razlozima za nju.

7. Obavješćivanje iz stavka 6. točke (a) izvršava se pomoću obrasca utvrđenog u Prilogu V. Obavijest se prevodi na službeni jezik obaviještene države članice ili na bilo koji drugi jezik koji ta država prihvaća u skladu s člankom 6. stavkom 2. Ako se prijevod ne može dostaviti u razumnom roku, obavijest se može poslati na jeziku koji se uobičajeno razumije u drugim državama članicama.

8. Ako obaviješteno tijelo iz stavka 6. točke (a) nije tijelo izvršitelj, ono o tome odmah obavješćuje tijelo izvršitelja.

↓ 2014/41/EU (prilagođeno)

~~*POGLAVLJE V.*~~

~~*PRESRETANJE TELEKOMUNIKACIJA*~~

Članak 31.~~30.~~

Presretanje telekomunikacija uz tehničku pomoć druge države članice

1. EIN se može izdati za presretanje telekomunikacija u državi članici ~~iz koje je potrebna~~ čija je tehnička pomoć potrebna.

2. Kada je više država članica u mogućnosti pružiti cjelovitu potrebnu tehničku pomoć za isto presretanje telekomunikacija, EIN se upućuje samo jednoj od njih. Prednost se uvijek daje državi članici u kojoj se nalazi ili će se nalaziti subjekt presretanja.

3. EIN iz stavka 1. također sadržava sljedeće informacije:

   (a) informacije potrebne u svrhu identifikacije subjekta presretanja;

   (b) traženo trajanje presretanja; ~~i~~

   (c) dostatne tehničke podatke, posebno ciljni identifikator, kako bi se osiguralo da se EIN može izvršiti.

4. Tijelo izdavatelj u EIN-u navodi zašto smatra da je navedena istražna mjera od važnosti za dotični kazneni postupak.

5. Uz razloge za nepriznavanje ili neizvršenje iz članka 11., izvršenje EIN-a iz stavka 1. također se može odbiti kada istražna mjera ne bi bila odobrena u sličnom domaćem slučaju. Država izvršiteljica može svoju suglasnost uvjetovati ispunjenjem bilo kojih uvjeta koji bi se trebali ispuniti u sličnom domaćem slučaju.

6. EIN iz stavka 1. može se izvršiti:

   (a) prijenosom telekomunikacija izravno državi izdavateljici; ili

   (b) presretanjem, bilježenjem i naknadnim prijenosom ishoda presretanja telekomunikacija državi izdavateljici.

   Tijelo izdavatelj i tijelo izvršitelj provode međusobna savjetovanja s ciljem postizanja dogovora oko toga izvršava li se presretanje u skladu s točkom (a) ili (b).

⇩ novo

7. Ako je razdoblje za koje se traži presretanje telekomunikacija u državi izvršiteljici dulje od razdoblja za koje je takva istražna mjera određena ili se može provoditi u skladu s pravom države izvršiteljice, tijelo izvršitelj o tome bez odlaganja obavješćuje tijelo izdavatelja te, ako je primjenjivo, navodi mogućnosti produljenja tog razdoblja. Ako tijelo izdavatelj namjerava produljiti presretanje telekomunikacija u državi izvršiteljici nakon razdoblja navedenog u početnom EIN-u, mora se izdati novi EIN.

↓ 2014/41/EU

8. ~~7.~~ Pri izdavanju EIN-a iz stavka 1. ili tijekom presretanja, tijelo izdavatelj može, kada za to ima poseban razlog, također zatražiti prijepis, dekodiranje ili dešifriranje zapisa, podložno suglasnosti tijela izvršitelja.

9. ~~8.~~ Troškovi koji proizlaze iz primjene ovog članka snose se u skladu s člankom 54. ~~21.~~, osim troškova nastalih od prijepisa, dekodiranja i dešifriranja presretanih komunikacija koje snosi država izdavateljica.

POGLAVLJE VI.

PRIVREMENE MJERE

Članak 32.

Privremene mjere

1. Tijelo izdavatelj može izdati EIN kako bi se poduzela bilo koja mjera s ciljem privremenog sprečavanja uništenja, izmjene, pomicanja, prijenosa ili uklanjanja stavke koja se može upotrijebiti kao dokaz.

2. Tijelo izvršitelj donosi ~~odluku~~ i dostavlja odluku o privremenoj mjeri što je prije moguće, a kad god je to moguće u roku od 24 sata od primitka EIN-a.

↓ 2014/41/EU (prilagođeno)
⇨ novo

3. Kada se traži privremena mjera iz stavka 1., tijelo izdavatelj naznačuje u EIN-u prenose li se dokazi državi izdavateljici ili ostaju u državi izvršiteljici. Tijelo izvršitelj priznaje i izvršava EIN i prenosi dokaze u skladu s ⌦ primjenjivim ⌫ postupcima utvrđenima u ovoj Direktivi.

4. Kada je, u skladu sa stavkom 3., EIN-u priložen naputak da dokazi ostaju u državi izvršiteljici, tijelo izdavatelj naznačuje datum ukidanja privremene mjere iz stavka 1. ili procijenjeni datum za podnošenje zahtjeva za prijenos dokaza u državu izdavateljicu.

5. Nakon savjetovanja s tijelom izdavateljem, tijelo izvršitelj može, u skladu sa svojim nacionalnim pravom i praksom, utvrditi primjerene uvjete s obzirom na okolnosti slučaja kako bi se ograničilo razdoblje tijekom kojega će se zadržati privremena mjera iz stavka 1. Ako, u skladu s navedenim uvjetima, tijelo izvršitelj predvidi ukidanje privremene mjere, ono obavješćuje tijelo izdavatelja, kojemu se pruža mogućnost podnošenja primjedbi. Tijelo izdavatelj bez odlaganja obavješćuje tijelo izvršitelja da je privremena mjera iz stavka 1. ukinuta.

⌦ POGLAVLJE VII. ⌫

⌦ OBAVIJESTI O PREKOGRANIČNIM ISTRAŽNIM MJERAMA KOJE SE PROVODE BEZ TEHNIČKE POMOĆI DRUGE DRŽAVE ČLANICE ⌫

Članak 33.~~31.~~

Obavješćivanje države članice u kojoj se nalazi subjekt presretanja i čija tehnička pomoć nije potrebna

1. Kada nadležno tijelo ~~jedne države članice~~ (~~„~~država~~a~~ članic~~a~~ koja ⇨ provodi istragu ⇦ ~~presreće“~~) odobri presretanje telekomunikacija u svrhu izvrše~~ava~~nja istražne mjere ⇨ u postupcima iz članka 5. točke (a) i, ako su povezani s tim postupcima, u postupcima iz članka 5. točke (d) ⇦, a adresa subjekta presretanja za komunikaciju navedena u nalogu za presretanje ~~se~~ koristi se na državnom području druge države članice (~~„obaviještena država članica“~~) čija tehnička pomoć nije potrebna za izvršenje presretanja, država članica ⇨ koja provodi istragu ⇦ ~~presreće~~ obavješćuje nadležno tijelo ~~obaviještene~~ ⌦ te druge ⌫ države članice o presretanju:

   (a) prije presretanja, u slučajevima kada nadležno tijelo države članice koja ⇨ provodi istragu ⇦ ~~presreće~~ ima saznanja, u trenutku izdavanju naloga za presretanje, da se subjekt presretanja nalazi ili će se nalaziti na državnom području obaviještene države članice;

   (b) tijekom presretanja ili nakon izvršenja presretanja, odmah nakon saznanja da se subjekt presretanja tijekom presretanja nalazi ili se nalazio na državnom području obaviještene države članice.

2. Obavješćivanje iz stavka 1. izvršava se pomoću obrasca utvrđenog u Prilogu III. ~~C.~~ ⇨ Obavijest se prevodi na službeni jezik obaviještene države članice ili na bilo koji drugi jezik koji ta država prihvaća u skladu s člankom 6. stavkom 2. ⇦

⇩ novo

3. Ako tijelo u obaviještenoj državi članici koje primi obavijest iz stavka 1. nije nadležno za djelovanje, ono je bez nepotrebnog odlaganja, a najkasnije u roku od 24 sata od njezina primitka, prosljeđuje nadležnom tijelu obaviještene države članice i o tome obavješćuje nadležno tijelo države članice koja provodi istragu.

🡻 2014/41/EU
⇨ novo

4. ~~3.~~ Nadležno tijelo obaviještene~~ih~~ države~~a~~ članic~~a~~ može, u slučaju kada se presretanje ne bi odobrilo u sličnom domaćem slučaju, obavijestiti bez odlaganja, a najkasnije u roku od 96 sati od primitka obavijesti iz stavka 1., nadležno tijelo države članice koja ⇨ provodi istragu ⇦ ~~presreće~~ o sljedećem:

   (a) da se presretanje ne može izvršiti ili se prekida; i

   (b) ako je potrebno, da se sav prethodno presretani materijal dok se subjekt presretanja nalazio na njezinu državnom području ne može upotrijebiti ⇨ i mora se izbrisati ⇦ ili se može upotrijebiti samo pod uvjetima koje ono odredi~~đuje~~. ⇨ uključujući uvjete priopćene u skladu s člankom 21 ⇦ . Nadležno tijelo obaviještene države članice obavješćuje nadležno tijelo države članice koja ⇨ provodi istragu ⇦ ~~presreće~~ o razlozima koji opravdavaju navedene uvjete.

~~4. Članak 5. stavak 2. primjenjuje se *mutatis mutandis* na obavijest iz stavka 2.~~

⇩ novo

5. Na zahtjev nadležnog tijela obaviještene države članice, nadležno tijelo države članice koja provodi istragu pruža sve dodatne informacije koje su obaviještenoj državi članici potrebne da bi procijenila bi li se presretanje odobrilo u sličnom domaćem slučaju.

6. Ako se unutarnji postupci propisani nacionalnim pravom obaviještene države članice ne mogu dovršiti u roku od 96 sati, nadležno tijelo obaviještene države članice bez odlaganja obavješćuje nadležno tijelo države članice koja provodi istragu, navodeći razloge za to, i može produljiti taj rok za najviše dodatnih 96 sati.

7. Ako nadležno tijelo obaviještene države članice ne podnese prigovor u roku iz stavka 4. i ne dovodeći u pitanje stavak 6., država članica koja provodi istragu može nastaviti s presretanjem na državnom području obaviještene države članice u razdoblju navedenom u obavijesti iz stavka 1. Ako nadležno tijelo države članice koja provodi istragu namjerava produljiti presretanje nakon isteka razdoblja navedenog u prvotnoj obavijesti, mora dostaviti novu obavijest.

Članak 34.

Obavješćivanje države članice o upotrebi tehničkog uređaja za snimanje na njezinu državnom području bez potrebe za njezinom tehničkom pomoći

1. Ako je radi provođenja istražne mjere u postupcima iz članka 5. stavka 1. točke (a) i, u mjeri u kojoj su povezani s tim postupcima, u postupcima iz članka 5. točke (d), nadležno tijelo države članice koja provodi istragu odobrilo upotrebu tehničkog uređaja koji omogućuje prikupljanje podataka o lokaciji te audio ili vizualnih podataka („tehnički uređaj za snimanje”) i ako taj uređaj uđe na državno područje druge države članice čija tehnička pomoć nije potrebna za nastavak njegove upotrebe, nadležno tijelo države članice koja provodi istragu obavješćuje nadležno tijelo te druge države članice o upotrebi tehničkog uređaja za snimanje na njezinu državnom području:

   (a) prije takve upotrebe, u slučajevima kada nadležno tijelo države članice koja provodi istragu ima saznanja, u trenutku izdavanju naloga za upotrebu tehničkog uređaja za snimanje, da će uređaj ući na državno područje obaviještene države članice; ili

   (b) tijekom ili nakon takve upotrebe čim sazna da se tehnički uređaj za snimanje nalazi ili se nalazio na državnom području obaviještene države članice.

2. Članak 33. stavci 2., 3., 4., 5., 6. i 7. primjenjuju se *mutatis mutandis* na obavijesti dostavljene u skladu sa stavkom 1. ovog članka.

POGLAVLJE VIII.

ZAHTJEVI ZA SUGLASNOST ZA UPOTREBU PRETHODNO RAZMIJENJENIH INFORMACIJA KAO DOKAZA

Članak 35.

Zahtjev za suglasnost za upotrebu prethodno razmijenjenih informacija kao dokaza

1. Tijelo podnositelj zahtjeva može, u skladu sa svojim nacionalnim pravom ili uvjetima koji se primjenjuju na izvorni prijenos informacija, zatražiti suglasnost tijela primatelja zahtjeva da se informacije koje su nadležna tijela jedne države članice („država primateljica zahtjeva”) prethodno dostavila nadležnim tijelima druge države članice („država podnositeljica zahtjeva”) koriste kao dokazi u kaznenom postupku:

   (a) u skladu s Direktivom (EU) 2023/977 Europskog parlamenta i Vijeća[80];

   (b) spontanom razmjenom informacija između pravosudnih tijela u skladu s člankom 7. Konvencije.

2. Za potrebe ovog članka „tijelo podnositelj zahtjeva” znači tijelo iz članka 2. stavka 1. točke (c) nadležno za izdavanje zahtjeva za suglasnost, a „tijelo primatelj zahtjeva” znači tijelo iz članka 2. stavka 1. točke (d) nadležno za odgovaranje na takav zahtjev.

3. Zahtjev za suglasnost može se podnijeti samo ako je upotreba informacija kao dokaza potrebna i proporcionalna za potrebe predmetnog kaznenog postupka i ako bi taj zahtjev pod istim uvjetima bio dopušten u sličnom domaćem slučaju u državi podnositeljici zahtjeva.

4. Tijelo podnositelj zahtjeva ispunjava i potpisuje zahtjev za suglasnost prema obrascu navedenom u Prilogu VII. te ovjerava točnost i pravilnost njegova sadržaja. Zahtjev sadržava informacije koje su potrebne kako bi tijelo primatelj zahtjeva moglo odlučiti može li se dati suglasnost. Prevodi se na službeni jezik države primateljice zahtjeva ili na bilo koji drugi jezik koji ta država prihvaća u skladu s člankom 6. stavkom 2.

5. Tijelo primatelj zahtjeva odlučuje o zahtjevu što je prije moguće, a najkasnije 14 dana od njegova primitka. Ako nije u mogućnosti pridržavati se tog roka, tijelo primatelj zahtjeva o tome bez odlaganja obavješćuje tijelo podnositelja zahtjeva, navodeći razloge, i može produljiti rok za najviše 10 dana.

6. Tijelo primatelj zahtjeva daje suglasnost, prema potrebi uz određene uvjete, osim ako postoji jedan od sljedećih razloga za odbijanje ili odgodu:

   (a) upotreba informacija kao dokaza ne bi bila dopuštena prema pravu države primateljice zahtjeva u postupcima iste prirode kao oni za koje se traži suglasnost;

   (b) postoje opravdani razlozi za pretpostavku da bi se davanjem suglasnosti utjecalo na kazneni postupak koji je u tijeku u državi primateljici zahtjeva ili ozbiljno naštetilo bitnim nacionalnim interesima;

   (c) uvjeti za upotrebu informacija utvrđeni na temelju Direktive (EU) 2023/977 više nisu ispunjeni, među ostalim ako su informacije netočne, nepotpune ili nisu ažurirane.

7. Čim razlozi za odgodu iz stavka 6. prestanu postojati, tijelo primatelj zahtjeva donosi odluku iz stavka 5. i o tome obavješćuje tijelo podnositelja zahtjeva.

---

[80] Direktiva (EU) 2023/977 Europskog parlamenta i Vijeća od 10. svibnja 2023. o razmjeni informacija između tijelâ za izvršavanje zakonodavstva država članica i o stavljanju izvan snage Okvirne odluke Vijeća 2006/960/PUP (SL L 134, 22.5.2023., str. 1., ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2023/977/oj).

8. Članak 8. primjenjuje se *mutatis mutandis* na zahtjeve za suglasnost na temelju ovog članka.

9. Države članice osiguravaju da su pravna sredstva, jednaka onima koja su dostupna u sličnom domaćem slučaju, primjenjiva na zahtjeve za suglasnost i odluke o njima. Članak 17. stavci 2., 3., 4., 5., 6. i 7. primjenjuju se *mutatis mutandis* na takve zahtjeve i odluke.

GLAVA III.

EUROPSKI NALOG ZA SUDJELOVANJE NA DALJINU

POGLAVLJE I. – EUROPSKI NALOG ZA SUDJELOVANJE NA DALJINU

Članak 36.

ENSD i obveza njegova izvršenja

1. ENSD je sudska odluka koju izdaje pravosudno tijelo države članice kako bi osumnjičenik, okrivljenik ili žrtva kaznenog djela, koji imaju status stranke u kaznenom postupku, sudjelovali na jednom ili više rasprava u kaznenom postupku na daljinu iz druge države članice putem videokonferencije ili druge tehnologije za komunikaciju na daljinu.

2. Države članice osiguravaju uspostavu potrebnog pravnog i postupovnog okvira koji njihovu tijelu izdavatelju omogućuje izdavanje ENSD-a u skladu s ovom glavom.

3. Države članice izvršavaju ENSD na temelju načela uzajamnog priznavanja i u skladu s ovom glavom i glavama I., IV. i V.

4. ENSD obuhvaća sudjelovanje na daljinu na svim raspravama pred sudom nadležnim u kaznenim stvarima u svim fazama kaznenog postupka, od početka istrage do završetka postupka, uključujući, prema potrebi, izricanje presude i odlučivanje o žalbama.

POGLAVLJE II.
POSTUPCI I ZAŠTITNE MJERE ZA DRŽAVU IZDAVATELJICU

Članak 37.

Uvjeti izdavanja i prosljeđivanja ENSD-a

1. Tijelo izdavatelj može izdati ENSD ako su ispunjeni svi sljedeći uvjeti:

   (a) osumnjičenik, okrivljenik ili žrtva kaznenog djela u trenutku predmetne rasprave ili rasprava imaju ili će imati boravište u državi izvršiteljici, ili privremeno borave ili će boraviti u toj državi zbog opravdanih razloga koji sprečavaju ili na drugi način otežavaju njihovu prisutnost u državi izdavateljici, ili im je u državi izvršiteljici oduzeta sloboda zbog drugih postupaka protiv njih;

(b) tijelo izdavatelj smatra da je izdavanje ENSD-a primjereno i proporcionalno s obzirom na posebne okolnosti slučaja kako bi se olakšalo sudjelovanje dotične osobe na sudskoj raspravi ili raspravama u kaznenom postupku u državi izdavateljici, uzimajući u obzir prava dotične osobe;

(c) dotična osoba suglasna je sudjelovati na raspravi ili raspravama na daljinu u skladu s člankom 38.

2. Odstupajući od stavka 1., tijelo izdavatelj može izdati ENSD prije dobivanja suglasnosti dotične osobe u skladu sa stavkom 1. točkom (c) ako je to iznimno potrebno kako bi se osiguralo učinkovito i dobro sudovanje. Tijelo izdavatelj o tome obavješćuje tijelo izvršitelja te, pomoću posebnog odjeljka obrasca iz Priloga VIII., traži njegovu pomoć u pribavljanju suglasnosti dotične osobe. U takvim slučajevima tijelo izvršitelj utvrđuje postoji li suglasnost dotične osobe prije donošenja bilo kakve odluke o priznavanju i izvršenju ENSD-a u skladu s člankom 41. ili 43.

3. Odstupajući od stavka 1., tijelo izdavatelj može izdati ENSD bez dobivanja suglasnosti dotične osobe u skladu sa stavkom 1. točkom (c) u iznimnim okolnostima u kojima njezino osobno sudjelovanje na raspravi ili raspravama predstavlja ozbiljnu prijetnju javnoj sigurnosti ili javnom zdravlju koja je stvarna i neposredna ili predvidljiva te bi odgoda rasprave ili rasprava ili obustava postupka bila protivna učinkovitom i dobrom sudovanju, pod uvjetom da se poštuju prava dotične osobe na obranu i pravičnost postupka.

To se odstupanje ne primjenjuje ako je riječ o ranjivoj osobi ili djetetu i održavanje rasprave ili rasprava na daljinu ne odgovara njezinim posebnim potrebama i najboljim interesima.

4. Osumnjičenik, okrivljenik ili žrtva kaznenog djela koji ispunjavaju uvjete iz stavka 1. točke (a) mogu od tijela izdavatelja zatražiti izdavanje ENSD-a u skladu s postupcima propisanima pravom države izdavateljice. Ti se zahtjevi podnose tijelu izdavatelju pravodobno prije predmetne rasprave ili rasprava te ih ono razmatra s obzirom na stavak 1. Tijelo izdavatelj dostavlja obrazloženu odluku o zahtjevu u razumnom roku.

5. Ako se ENSD odnosi na dijete koje je osumnjičenik, okrivljenik ili žrtva kaznenog djela, tijelo izdavatelj osigurava da najbolji interesi djeteta uvijek budu primarni cilj u primjeni ovog članka.

Članak 38.

Postupak za dobivanje suglasnosti

1. Tijelo izdavatelj pri dostavi poziva na raspravu ili rasprave dotičnoj osobi također, prema potrebi:

(a) traži njezinu suglasnost za sudjelovanje na jednoj ili više rasprava na daljinu putem videokonferencije ili druge tehnologije za komunikaciju na daljinu ako su ispunjeni uvjeti utvrđeni u članku 37. stavku 1. točkama (a) i (b); ili

(b) obavješćuje dotičnu osobu o mogućnosti i uvjetima pod kojima, u skladu s nacionalnim pravom i člankom 37. stavkom 4., može podnijeti zahtjev za sudjelovanje na jednoj ili više rasprava na daljinu.

2. Prije nego što osumnjičenik, okrivljenik ili žrtva kaznenog djela da suglasnost, nadležna tijela države izdavateljice usmeno ili pisanim putem, na jeziku koji ta osoba razumije, obavješćuju je najmanje o sljedećem:

   (a) mogućnosti traženja savjeta odvjetnika u državi izdavateljici u skladu s Direktivom 2013/48/EU za osumnjičenika ili okrivljenika i u skladu s Direktivom 2012/29/EU i nacionalnim pravom za žrtve kaznenih djela;

   (b) pravu na tumačenje pred nadležnim tijelima i pravu na pisani prijevod u skladu s Direktivom 2010/64/EU ili, prema potrebi, Direktivom 2012/29/EU;

   (c) postupku za izvršenje ENSD-a, kao i posebnim pravima koja se primjenjuju na dotičnu osobu tijekom tog postupka.

3. U slučajevima iz stavka 2. točke (a), ako je dotična osoba dijete u smislu članka 3. točke 1. Direktive (EU) 2016/800, to dijete prije davanja suglasnosti ima pravo na pomoć odvjetnika. Ako je dotična osoba dijete u smislu članka 2. točke 1. podtočke (c) Direktive 2012/29/EU, a nositeljima roditeljske odgovornosti zabranjeno je zastupanje djeteta žrtve zbog sukoba interesa između njih i djeteta žrtve ili ako dijete žrtvu ne prati obitelj ili ako je ono odvojeno od obitelji, to dijete prije davanja suglasnosti ima pravo na pomoć zastupnika ili odvjetnika.

4. Ako je dotična osoba dijete, nadležna tijela države izdavateljice što prije pružaju nositelju roditeljske odgovornosti, kako je definiran u članku 3. točki 2. Direktive (EU) 2016/800 ili u smislu članka 1. stavka 2. Direktive 2012/29/EU, ili, prema potrebi i u skladu s tim odredbama, drugoj odgovarajućoj odrasloj osobi ili pravnom zastupniku, u smislu članka 5. stavka 2. Direktive (EU) 2016/800 ili članka 24. stavka 1. točki (b) i (c) Direktive 2012/29/EU, informacije koje dijete ima pravo primiti u skladu s ovim člankom.

5. Informacije iz stavaka 2. i 4. pružaju se na jednostavnom i pristupačnom jeziku, uzimajući u obzir posebne potrebe ranjivih osoba.

6. Suglasnost za sudjelovanje na raspravi ili raspravama na daljinu daje se dobrovoljno i nedvosmisleno. Suglasnost se bilježi zajedno s okolnostima u kojima je dana, u skladu s postupkom evidentiranja propisanim pravom države izdavateljice.

7. Rokovi za davanje suglasnosti ili podnošenje zahtjeva za sudjelovanje na jednoj ili više rasprava na daljinu uređeni su pravom države izdavateljice.

8. Ako se u trenutku dostave poziva dotična osoba nalazi u državi izvršiteljici, tijelo izdavatelj traži pomoć nadležnih tijela u državi izvršiteljici radi dostave poziva iz stavka 1. i pružanja informacija toj osobi u skladu s ovim člankom i navodi sve formalnosti i postupke kojih se treba pridržavati. Ako se za sudjelovanje na raspravi ili raspravama na daljinu traži suglasnost dotične osobe, nadležna tijela u državi izvršiteljici obavješćuju tijelo izdavatelja o tome je li dobivena suglasnost te mu dostavljaju svu relevantnu evidenciju. Ako nije bilo moguće dobiti suglasnost ili uspostaviti kontakt s dotičnom osobom, nadležna tijela države izvršiteljice o tome na odgovarajući način obavješćuju tijelo izdavatelja.

9. Ako je tijelo izdavatelj izdalo ENSD u skladu s odstupanjem od zahtjeva za dobivanje suglasnosti dotične osobe za sudjelovanje na raspravi ili raspravama na daljinu prije izdavanja ENSD-a, predviđenim u članku 37. stavku 2., tijelo izvršitelj prije donošenja odluke o priznavanju i izvršenju ENSD-a traži suglasnost dotične osobe za sudjelovanje na daljinu na raspravi ili raspravama na koje se ENSD odnosi

u skladu sa zahtjevima iz ovog članka i svim formalnostima i postupcima koje je navelo tijelo izdavatelj.

Članak 39.

Sadržaj i oblik ENSD-a

1. Tijelo izdavatelj ispunjava i potpisuje ENSD prema obrascu navedenom u Prilogu VIII. te ovjerava točnost i pravilnost njegova sadržaja.

2. ENSD posebno sadržava sljedeće podatke:

   (a) podatke o tijelu izdavatelju i, prema potrebi, o tijelu potvrđivanja;

   (b) identitet osumnjičenika, okrivljenika ili žrtve kaznenog djela na koje se ENSD odnosi, kao i sve relevantne informacije koje su poznate tijelu izdavatelju u vezi s mogućim ranjivostima te osobe;

   (c) identitet i podatke za kontakt odvjetnika kojeg je dotična osoba opunomoćila ili kojeg je imenovala država izdavateljica za potrebe rasprave ili rasprava na koje se ENSD odnosi;

   (d) opis kaznenog djela koje je predmet istrage ili postupka na koje se ENSD odnosi i važeće odredbe kaznenog prava države izdavateljice;

   (e) opis faze postupka te vrstu, broj i okvirni vremenski raspored rasprave ili rasprava na koje se ENSD odnosi;

   (f) razloge zašto je sudjelovanje na određenoj raspravi ili raspravama na daljinu primjereno s obzirom na uvjete iz članka 37. stavka 1.;

   (g) informacije o tome je li dotična osoba zatražila ili dala suglasnost za sudjelovanje na raspravi ili raspravama na daljinu, o primjeni članka 37. stavka 2. i o formalnostima i postupcima kojih se treba pridržavati pri traženju suglasnosti dotične osobe ili, prema potrebi, o primjeni članka 37. stavka 3.;

   (h) predložena praktična rješenja za izvršenje ENSD-a u skladu s člankom 42., uključujući sve mjere potrebne kako bi se uzele u obzir ranjivosti dotične osobe;

   (i) sve formalnosti i postupke izričito propisane pravom države izdavateljice za izvršenje ENSD-a.

3. Svaka država članica navodi jezik/jezike među službenim jezicima institucija Unije uz službeni jezik/službene jezike dotične države članice koji se mogu koristiti pri sastavljanju ili prevođenju ENSD-a kada je dotična država članica država izvršiteljica.

4. Nadležno tijelo države izdavateljice prevodi ENSD na službeni jezik države izvršiteljice ili bilo koji drugi jezik koji odredi država izvršiteljica u skladu sa stavkom 3.

Članak 40.

Prosljeđivanje ENSD-a

1. Tijelo izdavatelj putem decentraliziranog IT sustava tijelu izvršitelju prosljeđuje ENSD popunjen u skladu s člankom 39. ili ga, prema potrebi, prosljeđuje preko središnjeg tijela iz članka 52.

2. ENSD-u se prilažu sve dodatne relevantne informacije i dokumenti, uključujući relevantnu evidenciju dobivene suglasnosti.

3. Ako identitet tijela izvršitelja nije poznat, tijelo izdavatelj provodi sve potrebne izvide, između ostalog i putem kontaktnih točaka Europske pravosudne mreže, kako bi pribavilo podatke od države izvršiteljice.

4. Kada tijelo u državi izvršiteljici koja primi ENSD nema nadležnost za priznavanje ENSD-a ili poduzimanje potrebnih mjera za njegovo izvršenje, ono ga po službenoj dužnosti prosljeđuje tijelu izvršitelju i o tome obavješćuje tijelo izdavatelja.

POGLAVLJE III.
POSTUPCI I ZAŠTITNE MJERE ZA DRŽAVU IZVRŠITELJICU

Članak 41.

Priznavanje i izvršenje

1. Tijelo izvršitelj priznaje ENSD, proslijeđen u skladu s ovom Direktivom, ne zahtijevajući nikakve dodatne formalnosti te osigurava njegovo izvršenje u skladu s načinima dogovorenima s tijelom izdavateljem osim ako se tijelo izvršitelj odluči pozvati na jedan od razloga za nepriznavanje ili neizvršenje predviđenih u ovoj Direktivi.

2. Tijelo izvršitelj pridržava se formalnosti i postupaka koje je tijelo izdavatelj izričito navelo, osim ako je drukčije predviđeno u ovoj Direktivi i pod uvjetom da te formalnosti i postupci nisu u suprotnosti s temeljnim načelima prava države izvršiteljice.

3. Raspravu ili rasprave izravno provodi tijelo izdavatelj, ili se one odvijaju pod njegovim vodstvom, te su uređene pravom države izdavateljice. Mjere koje tijelo izvršitelj poduzima radi izvršenja ENSD-a uređene su pravom države izvršiteljice, osim formalnosti i postupaka iz stavka 2. koje tijelo izdavatelj određuje u skladu s pravom države izdavateljice.

Članak 42.

Zahtjevi i praktična rješenja za izvršenje ENSD-a

1. Tijelo izdavatelj i tijelo izvršitelj dogovaraju praktične aranžmane za izvršenje ENSD-a, uključujući raspored predmetne rasprave ili rasprava. Prilikom dogovaranja tih aranžmana, tijelo izvršitelj obvezuje se da će:

   (a) pozvati dotičnog osumnjičenika, okrivljenika ili žrtvu kaznenog djela na raspravu ili rasprave na daljinu u skladu s pravom države izvršiteljice te formalnostima i postupcima koje tijelo izdavatelj zahtijeva u skladu s člankom 41. stavkom 2. i, osim ako se tijelo izdavatelj i tijelo izvršitelj dogovore drukčije, obavijestiti dotičnu osobu o pravima koja joj pripadaju prema pravu države izdavateljice, u roku koji joj omogućuje djelotvorno korištenje prava;

   (b) provjeriti identitet dotične osobe.

2. Tijelo izdavatelj osigurava da dotičnu osobu, ako je osumnjičenik ili okrivljenik, u državi članici izdavateljici zastupa opunomoćeni odvjetnik koji je tijekom rasprave ili rasprava na koje se ENSD odnosi fizički prisutan u sudnici.

3. Države članice osiguravaju da njihova nadležna tijela imaju pristup svim tehničkim sredstvima potrebnima za izvršenje ENSD-a. To osobito uključuje:

   (a) siguran, povjerljiv i djelotvoran komunikacijski kanal između dotične osobe i njezina odvjetnika u državi izdavateljici, koji omogućuje djelotvorno ostvarivanje prava na pristup odvjetniku u skladu s direktivama 2013/48/EU i (EU) 2016/800;

   (b) infrastrukturu potrebnu za osiguravanje dostupnosti videokonferencijske ili druge tehnologije za komunikaciju na daljinu za ranjive osobe.

4. Nadležno tijelo države izvršiteljice nazočno je tijekom rasprave ili rasprava, a prema potrebi mu pomaže tumač, te je također odgovorno za provjeru identiteta dotične osobe i pravilno funkcioniranje relevantne tehničke infrastrukture.

5. Tijelo izdavatelj i tijelo izvršitelj prema potrebi dogovaraju mjere potrebne kako bi se uzele u obzir posebne potrebe dotične osobe. Ako tijelo izvršitelj sazna za ranjivosti dotične osobe koje nisu navedene u ENSD-u, o tome bez nepotrebnog odlaganja obavješćuje tijelo izdavatelja kako bi se dogovorile mjere za odgovor na posebne potrebe povezane s tim ranjivostima.

6. Na zahtjev države izdavateljice ili dotične osobe država izvršiteljica prema potrebi osigurava osobi pomoć tumača.

7. Ako je dotična osoba žrtva kaznenog djela, tijelo izvršitelj osigurava da joj se tijekom rasprave ili rasprava na koje se ENSD odnosi pruži emocionalna potpora prilagođena njezinim individualnim potrebama.

8. Dotična osoba prije rasprave ili rasprava obavješćuje se, usmeno ili u pisanom obliku, o postupovnim pravima koja joj pripadaju prema pravu države izdavateljice odnosno države izvršiteljice, na jednostavnom i pristupačnom jeziku, uzimajući u obzir njezine eventualne posebne ranjivosti.

9. Ne dovodeći u pitanje niti jednu mjeru dogovorenu za zaštitu osoba, tijelo izvršitelj po zaključenju rasprave ili rasprava sastavlja zapisnik u kojem navodi datum i mjesto rasprave ili rasprava, identitet dotične osobe, identitet i funkcije svih ostalih osoba koje su u državi izvršiteljici sudjelovale u raspravi ili raspravama, sve eventualno dane prisege i tehničke uvjete u kojima je održana rasprava ili rasprave. Navedeni dokument tijelo izvršitelj šalje tijelu izdavatelju.

Članak 43.

Razlozi za nepriznavanje ili neizvršenje

1. Ne dovodeći u pitanje članak 1. stavak 2., priznavanje i izvršenje ENSD-a odbija se u državi izvršiteljici u sljedećim slučajevima:

   (a) ENSD se odnosi na osumnjičenika ili optuženika i na raspravu ili rasprave u vezi s kaznenim djelom koje je obuhvaćeno amnestijom u državi izvršiteljici i, ako je ta država nadležna za kazneni progon tog kaznenog djela, u skladu s njezinim kaznenim pravom;

(b) izvršenje ENSD-a bilo bi u suprotnosti s načelom *ne bis in idem*;

(c) osumnjičenik ili okrivljenik na kojeg se ENSD odnosi ne može se zbog njegove dobi smatrati kazneno odgovornim za djela na koja se ENSD odnosi, u skladu s pravom države izvršiteljice.

2. Ne dovodeći u pitanje članak 1. stavak 2., priznavanje ili izvršenje ENSD-a može se odbiti u državi izvršiteljici u sljedećim slučajevima:

(a) prema pravu države izvršiteljice postoji imunitet ili povlastica koja onemogućuje izvršenje ENSD-a ili postoje pravila o utvrđivanju i ograničenju kaznene odgovornosti u odnosu na slobodu tiska i slobodu izražavanja u drugim medijima, a koja onemogućuju izvršenje ENSD-a, kada se ENSD odnosi na osumnjičenika ili okrivljenika;

(b) ENSD se odnosi na osumnjičenika ili okrivljenika i na raspravu ili rasprave u vezi s postupanjem koje je prema kaznenom pravu države izvršiteljice u njezinoj nadležnosti te je prema pravu te države nastupila zastara kaznenog progona ili izvršenja kazne u odnosu na dotičnu osobu;

(c) ENSD se odnosi na osumnjičenika ili okrivljenika i na raspravu ili rasprave u vezi s kaznenim djelom za koje se tvrdi da je počinjeno:

i. izvan državnog područja države izdavateljice te djelomično ili u cijelosti na državnom području države izvršiteljice, a predmetno postupanje nije kazneno djelo u državi izvršiteljici; ili

ii. izvan državnog područja države izdavateljice i pravo države izvršiteljice ne dopušta progon za ista kaznena djela ako su počinjena izvan njezina državnog područja;

(d) u iznimnim situacijama postoje opravdani razlozi za pretpostavku da bi, na temelju konkretnih i objektivnih dokaza, izvršenje ENSD-a u posebnim okolnostima slučaja značilo očito kršenje relevantnog temeljnog prava kako je utvrđeno u članku 6. UEU-a i u Povelji, posebice prava na pošteno suđenje ili prava na obranu;

(e) ENSD se odnosi na osumnjičenika ili okrivljenika i na raspravu ili rasprave u vezi s postupanjem koje ne predstavlja kazneno djelo prema pravu države izvršiteljice, osim ako se odnosi na kazneno djelo obuhvaćeno kategorijama kaznenih djela navedenih u Prilogu IX., kako tijelo izdavatelj navodi u ENSD-u, ako je u državi izdavateljici kažnjivo kaznom zatvora ili mjerom oduzimanja slobode u najduljem trajanju od najmanje tri godine;

(f) tijelo izvršitelj iznimno smatra da bi izvršenje ERPO-a u konkretnom slučaju očito predstavljalo nerazmjerno opterećenje za pravosudni sustav države izvršiteljice;

(g) obrazac iz priloga VIII. je nepotpun ili očito netočan i nije popunjen nakon savjetovanja iz stavka 4.

3. Ako se ENSD odnosi na raspravu ili rasprave u vezi s kaznenim djelom povezanim s porezima ili davanjima, carinama i razmjenom valuta, tijelo izvršitelj ne smije odbiti priznavanje ili izvršenje na temelju činjenice da pravo države izvršiteljice ne propisuje istu vrstu poreza ili davanja odnosno da ne sadržava istu vrstu pravnog uređenja s obzirom na poreze, davanja, carine i razmjenu valuta kao pravo države izdavateljice.

4. U slučaju iz stavka 2. točke (a) i ako je za ukidanje povlastice ili imuniteta nadležno tijelo države izvršiteljice, tijelo izvršitelj od njega traži da iskoristi tu ovlast. Ako je za ukidanje povlastice ili imuniteta nadležno tijelo druge države ili međunarodna organizacija, izvršavanje te ovlasti od dotičnog tijela treba zatražiti tijelo izdavatelj.

5. U bilo kojem od slučajeva iz stavaka 1. i 2., prije donošenja odluke o odbijanju priznavanja ili izvršenja ENSD-a, u cijelosti ili djelomično, tijelo izvršitelj savjetuje se s tijelom izdavateljem primjerenim sredstvima i, prema potrebi, traži od tijela izdavatelja da bez odlaganja dostavi sve potrebne informacije, a najkasnije sedam dana od datuma primitka zahtjeva. Ako tijelo izvršitelj odluči da se ENSD može priznati samo djelomično, tijelo izdavatelj može ga odlučiti povući po službenoj dužnosti ili na zahtjev dotične osobe.

6. Ako se dotična osoba, nakon što je propisno pozvana da sudjeluje na predmetnoj raspravi ili raspravama na daljinu, ne pojavi u vrijeme i na mjestu koje je odredilo tijelo izvršitelj, postupovne posljedice njezina nedolaska uređuju se pravom države izdavateljice na isti način kao u odgovarajućem domaćem slučaju u kojem se pozvana osoba ne pojavi na raspravi. Tijelo izdavatelj prema potrebi obavješćuje tijelo izvršitelja o svim mjerama ili rješenjima potrebnima u tim slučajevima, uključujući, prema potrebi, odgodu rasprave ili povlačenje ENSD-a.

Članak 44.

Rokovi za priznavanje i izvršenje

1. Odluka o priznavanju i izvršenju donosi se i ENSD se izvršava u rokovima predviđenima u stavcima od 2. do 5.

2. Kada tijelo izdavatelj u ENSD-u navede da je zbog postupovnih rokova, težine kaznenog djela ili drugih posebno hitnih okolnosti za odluku o priznavanju i izvršenju nužan kraći rok od rokova predviđenih u ovom članku ili ako tijelo izdavatelj u ENSD-u navede da se rasprava ili rasprave na koje se ENSD odnosi moraju provesti na ili do točno određenog datuma, tijelo izvršitelj u najvećoj mogućoj mjeri vodi računa o tom zahtjevu za kraći rok.

3. Tijelo izvršitelj odluku o priznavanju i izvršenju ENSD-a donosi što prije i, ne dovodeći u pitanje stavak 5., najkasnije 30 dana od primitka ENSD-a od strane nadležnog tijela izvršitelja.

4. Tijelo izvršitelj izvršava ENSD u skladu s praktičnim aranžmanima koje su tijelo izdavatelj i tijelo izvršitelj dogovorili u skladu s člankom 42.

5. Ako se tijelo izvršitelj u određenom slučaju ne može pridržavati roka iz stavka 3. ili točno određenog roka ili datuma koji je tijelo izdavatelj izričito navelo u skladu sa stavkom 2., o tome bez odlaganja obavješćuje tijelo izdavatelja na bilo koji način, navodeći razloge za kašnjenje te procijenjeno vrijeme potrebno za donošenje odluke. U tom se slučaju rok od 30 dana utvrđen u stavku 3. može produljiti za najviše 30 dana.

Članak 45.

Nemogućnost izvršenja ENSD-a

1. Neizvršenje ENSD-a može biti opravdano ako poziv na raspravu ili rasprave na koje se ENSD odnosi nije moguće dostaviti dotičnoj osobi jer je tijelo izvršitelj, unatoč razumnim naporima, ne može pronaći na državnom području države izvršiteljice.

2. Prije donošenja odluke o nemogućnosti izvršenja ENSD-a tijelo izvršitelj savjetuje se s tijelom izdavateljem.

Članak 46.

Obveza obavješćivanja tijela izdavatelja

1. Nadležno tijelo u državi izvršiteljici koje prima ENSD bez odlaganja, a u svakom slučaju u roku od tjedan dana od njegova primitka, potvrđuje primitak ENSD-a.

   Ako je središnje tijelo imenovano, obveza potvrđivanja primitka ENSD-a primjenjuje se na središnje tijelo i na tijelo izvršitelja koje prima ENSD od središnjeg tijela.

   U slučajevima iz članka 40. stavka 4. obveza potvrđivanja primitka ENSD-a primjenjuje se na nadležno tijelo koje je prvo primilo ENSD i na tijelo izvršitelja kojemu se ENSD na kraju prosljeđuje.

2. Tijelo izvršitelj odmah obavješćuje tijelo izdavatelja, putem bilo kojeg sredstva:

   (a) ako tijelo izvršitelj ne može donijeti odluku o priznavanju ili izvršenju zbog toga što je obrazac predviđen u Prilogu VIII. nepotpun ili očito netočno popunjen;

   (b) ako tijelo izvršitelj ustanovi da u određenom slučaju ne može poštovati formalnosti i postupke koje je izričito navelo tijelo izdavatelj u skladu s člankom 41.

3. Tijelo izvršitelj bez odlaganja obavješćuje tijelo izdavatelja:

   (a) o svakoj odluci donesenoj na temelju članka 43. i razlozima za tu odluku;

   (b) ako nakon savjetovanja s tijelom izdavateljem u skladu s člankom 45. stavkom 2. smatra da nije moguće izvršiti ENSD.

4. Tijelo izdavatelj obavješćuje osobu na koju se ENSD odnosi o svakoj odluci koju je tijelo izvršitelj donijelo u skladu s člankom 43. ili 45.

Članak 47.

Privremene mjere

1. Ako je ENSD izdan kako bi se osumnjičeniku ili okrivljeniku iz države izvršiteljice olakšalo sudjelovanje u kaznenom postupku, a postupak je završio utvrđivanjem njegove krivnje i izricanjem kazne zatvora ili mjere oduzimanja slobode, država izdavateljica, prema potrebi, obavješćuje državu izvršiteljicu o namjeri izdavanja europskog uhidbenog naloga.

2. Država izvršiteljica osigurava da njezina nadležna tijela, nakon što su o tome obaviještena, mogu na temelju i u skladu s nacionalnim pravom poduzeti odgovarajuće privremene mjere kako bi osigurala da dotična osoba ostane na njezinu državnom području do primitka europskog uhidbenog naloga i donošenja odluke o njegovu priznavanju i izvršenju, među ostalim i uhićenjem te osobe.

Članak 48.

Savjetovanja između tijela izdavatelja i tijela izvršitelja

1. Tijelo izdavatelj i tijelo izvršitelj prema potrebi se bez odlaganja međusobno savjetuju kako bi se olakšala učinkovita primjena ove glave.

2. Ako tijelo izdavatelj smatra da bi to olakšalo djelotvornu primjenu ove glave, može se na bilo koji odgovarajući način savjetovati s tijelom izvršiteljem i prije izdavanja ENSD-a. Tijelo izvršitelj odgovara na zahtjev za savjetovanje bez nepotrebnog odlaganja.

Članak 49.

Postupovna prava i zaštitne mjere

1. Pri provedbi ove Direktive države članice osiguravaju poštovanje pravičnosti postupka na koji se ENSD odnosi i prava osoba na koje se ENSD odnosi, kako je utvrđeno pravom Unije, posebno prava osumnjičenika i okrivljenika utvrđenih u direktivama 2010/64/EU, 2012/13/EU, 2013/48, (EU) 2016/343, (EU) 2016/800 i (EU) 2016/1919 te prava žrtava kaznenih djela utvrđenih u Direktivi 2012/29/EU, kao i prava države izdavateljice ili države izvršiteljice, u mjeri u kojoj je ono u skladu s pravom Unije, kako je primjenjivo u skladu s člankom 42.

   Države članice poduzimaju odgovarajuće mjere kako bi osigurale da dotična osoba može djelotvorno ostvarivati ta prava na daljinu iz države članice izvršiteljice na način kojim se osigurava pravičnost postupka, kako tijekom rasprave ili rasprava na daljinu za koje je izdan ENSD tako i prije i nakon njihova održavanja, ako je ostvarivanje predmetnih prava povezano s predmetnom raspravom ili raspravama.

2. Države članice osiguravaju odgovarajuće postupovne mjere za ranjive osumnjičenike, okrivljenike ili žrtve kaznenih djela koji inače ne bi mogli djelotvorno sudjelovati na raspravi ili raspravama na daljinu za koje je izdan ENSD, među ostalim primjenom posebnih zaštitnih mjera.

   Ako se ENSD odnosi na dijete, države članice osiguravaju da najbolji interesi djeteta uvijek budu primarni cilj u svakoj odluci koja se na njega odnosi i koja se donosi u skladu s ovom glavom.

3. Države članice osiguravaju da osoba koja ima pravo biti prisutna na raspravi ili raspravama na koje se ENSD odnosi i koja, u skladu s člankom 37., zatraži ili pristane sudjelovati na više od jedne rasprave na daljinu, ima pravo zadržati mogućnost fizičkog sudjelovanja na svim naknadnim raspravama obuhvaćenima ENSD-om. U takvim slučajevima tijelo izdavatelj povlači ENSD.

Članak 50.

Pravna sredstva

1. Države članice osiguravaju da osumnjičenik, okrivljenik ili žrtva kaznenog djela na koje se ENSD odnosi može djelotvorno koristiti sva pravna sredstva dostupna u skladu s pravom države izdavateljice u kaznenom postupku na koji se ENSD odnosi.

2. Osumnjičenik, okrivljenik ili žrtva kaznenog djela na koje se ENSD odnosi imaju pravo na djelotvorno pravno sredstvo u državi izdavateljici protiv izdavanja ENSD-a

ako to negativno utječe na njihova prava. Konkretno, dotična osoba ima pravo osporiti odluku donesenu u skladu s člankom 37. stavkom 2. o izdavanju ENSD-a bez njezine suglasnosti.

3. Osumnjičenik, okrivljenik ili žrtva kaznenog djela na koje se ENSD odnosi imaju pravo na djelotvorno pravno sredstvo u državi izvršiteljici protiv priznavanja i izvršenja ENSD-a ako to negativno utječe na njihova prava. Primjena tih pravnih sredstava ima suspenzivni učinak na priznavanje i izvršenje ENSD-a.

4. Tijelo izvršitelj prati tehničke i praktične uvjete izvršenja ENSD-a i odmah obavješćuje tijelo izdavatelja o svim tehničkim ili praktičnim pitanjima koja mogu utjecati na djelotvorno ostvarivanje prava dotične osobe ili na pravičnost postupka.

Ako se takvi problemi pojave tijekom rasprave ili rasprava na koje se ENSD odnosi, tijelo izvršitelj ili nadležno tijelo u državi izvršiteljici koje je prisutno na raspravi odmah o tome na odgovarajući način obavješćuje tijelo izdavatelja. Rasprava se suspendira, a tijelo izdavatelj i tijelo izvršitelj ili prema potrebi nadležno tijelo u državi izvršiteljici koje je prisutno na raspravi surađuju u poduzimanju svih odgovarajućih mjera kako bi bez odlaganja riješili te probleme te prema potrebi odgađaju i ponovno zakazuju predmetnu raspravu.

Ako tehnički problemi potraju i ne mogu se riješiti u razumnom roku, tijelo izdavatelj može odlučiti povući ENSD. U tim se slučajevima rasprava odgađa kako bi dotična osoba imala dovoljno vremena organizirati svoju fizičku prisutnost na raspravi ili raspravama u državi izdavateljici.

5. Države članice osiguravaju da rokovi za korištenje pravnog sredstva u skladu sa stavcima 2. i 3. u praksi ne onemogućuju niti pretjerano otežavaju ostvarivanje prava na takvo pravno sredstvo.

6. Tijelo izdavatelj i tijelo izvršitelj međusobno se obavješćuju o svim pravnim sredstvima upotrijebljenima u skladu sa stavcima 2. i 3. i njihovu ishodu.

↓ 2023/2843/EU članak 11. točka 1. (prilagođeno)
⇨ novo

GLAVA IV.

⌦ OPĆE ODREDBE ⌫

Članak 51.~~5.a~~

Sredstva komunikacije

1. Uz iznimku komunikacije na temelju članka 10. ~~9.~~ stavka 6., članka 12. ~~11.~~ stavka 4., članka 13. ~~12.~~ stavaka 5. i 6.~~,~~ ~~i~~ članka 16. stavka 2., prvog podstavka~~,~~ ⇨ članka 22. stavka 4., članka 30. stavka 6., članka 43. stavka 4., članka 44. stavka 5., članka 46. stavka 2., članka 48. stavka 2. i članka 50. stavka 3. ⇦ , službena komunikacija na temelju ove Direktive između tijela izdavatelja i tijela izvršitelja ⇨ , između nadležnog tijela države članice koja provodi istragu i nadležnog tijela obaviještene države članice, između tijela podnositelja zahtjeva i tijela primatelja zahtjeva iz članka 35. i između tih nacionalnih nadležnih tijela i Eurojusta ili Ureda europskog

javnog tužitelja ⇦ provodi se u skladu s člankom 3. Uredbe (EU) 2023/2844 ~~Europskog parlamenta i Vijeća~~.

⇩ novo

2. Komunikacija na temelju članka 10. stavka 6., članka 12. stavka 4., članka 13. stavaka 5. i 6., članka 16. stavka 2. prvog podstavka, članka 22. stavka 4., članka 30. stavka 6. točke (a), članka 43. stavka 4., članka 44. stavka 5., članka 46. stavka 2., članka 48. stavka 2. i članka 50. stavka 3. može se odvijati najbržim i najprikladnijim sredstvima prijenosa, među ostalim putem decentraliziranog IT sustava.

🡻 2014/41/EU
⇨ novo

3. ~~2.~~ Ako je država članica imenovala središnje tijelo ili više njih, ~~stavak~~ stavci 1. ⇨ i 2. ⇦ primjenjuj~~e~~u se i na službenu komunikaciju sa središnjim tijelom ili središnjim tijelima druge države članice.

🡻 2014/41/EU (prilagođeno)

Članak 52.~~7.~~

⌦ Imenovanje središnjih tijela ⌫

~~3.~~ ~~Ne dovodeći u pitanje članak 2. točku (d),~~ S~~s~~vaka država članica može imenovati središnje tijelo ili, ako je tako predviđeno njezinim pravnim sustavom, više od jednog središnjeg tijela, koje pomaže nadležnim tijelima ⌦ na temelju ove Direktive ⌫. Pojedina država članica može, ako je to potrebno zbog organizacije njezina pravosudnog sustava, svojem središnjem tijelu, ili svojim središnjim tijelima, povjeriti odgovornost za administrativno prosljeđivanje i primanje ⌦ sljedećeg ⌫:

(a) EIN-~~ov~~a,

⇩ novo

(b) obavijesti iz članka 30. stavka 6. točke (a) i članaka 33. i 34.,

(c) zahtjeva za suglasnost za upotrebu prethodno razmijenjenih informacija kao dokaza,

(d) ENSD-a,

🡻 2014/41/EU (prilagođeno)

(e) ~~kao i za~~ druge~~u~~ službene~~u~~ prepiske~~u~~ u vezi s ~~EIN-ovima~~ ⌦ točkama od (a) do (d) ⌫.

⇩ novo

Članak 53.

Suradnja s Eurojustom i Europskom pravosudnom mrežom

Nadležna tijela na temelju ove Direktive mogu u svakoj fazi postupka iz ove Direktive zatražiti pomoć Eurojusta ili Europske pravosudne mreže, u skladu s njihovim nadležnostima.

↓ 2014/41/EU (prilagođeno)
⇨ novo

Članak 54.~~21.~~

Troškovi

1. Osim ako je drukčije predviđeno u ovoj Direktivi, država izvršiteljica snosi sve troškove nastale na državnom području države izvršiteljice povezane s izvršenjem EIN-a ⇨ ili ENSD-a ⇦.

2. Ako tijelo izvršitelj smatra da bi troškovi izvršenja EIN-a ⇨ ili ENSD-a ⇦ mogli biti iznimno visoki, može se savjetovati s tijelom izdavateljem o tome mogu li se i na koji način troškovi dijeliti ili EIN ⇨ ili ENSD ⇦ izmijeniti.

   Tijelo izvršitelj prethodno obavješćuje tijelo izdavatelja o detaljnim specifikacijama dijela troškova koji se smatra iznimno visokim.

3. U iznimnim situacijama kada se ne može postići suglasnost u pogledu troškova iz stavka 2., tijelo izdavatelj može odlučiti:

   (a) u potpunosti ili djelomično povući EIN ⇨ ili ENSD ⇦ ; ~~ili~~

   (b) zadržati EIN ⇨ ili ENSD ⇦ i snositi dio troškova koji se smatraju iznimno visokima.

⇩ novo

Članak 55.

Statistički podaci

1. Države članice prikupljaju sveobuhvatne statističke podatke kako bi Komisija mogla pratiti primjenu ove Direktive. Nadležna tijela država članica čuvaju te statističke podatke i šalju ih Komisiji jednom godišnje. Nadležna tijela država članica mogu obrađivati osobne podatke potrebne za izradu tih statističkih podataka. Statistički podaci dostavljeni Komisiji ograničeni su na agregirane podatke i ne sadržavaju osobne podatke.

2. Statistički podaci iz stavka 1. obuhvaćaju sve navedeno u nastavku:

   (a) broj EIN-ova i obavijesti na temelju članka 30. stavka 6. točke (a) koje je proslijedila država izdavateljica;

   (b) broj EIN-ova koje je izvršila država izvršiteljica;

   (c) broj u cijelosti ili djelomično nepriznatih i neizvršenih EIN-ova, uključujući razloge za nepriznavanje ili neizvršenje, kao i slučajeve u kojima nije moguće pružiti pomoć u skladu s člankom 11. stavkom 5. i slučajeve u kojima je država izvršiteljica vratila EIN u skladu s člankom 10. stavkom 3.;

   (d) broj slučajeva u kojima su upotrijebljena pravna sredstva protiv izdavanja ili izvršenja EIN-a i broj uspješno osporenih odluka;

   (e) vrijeme potrebno za dostavljanje dokaza ili za prijenos informacija o odluci o nepriznavanju ili neizvršenju EIN-a;

(f) broj obavijesti iz članaka 33. i 34. koje je dostavilo nadležno tijelo države članice koja provodi istragu i broj prigovora koje je dostavila obaviještena država članica kao odgovor na te obavijesti;

(g) broj ENSD-ova koje je proslijedila država izdavateljica, uključujući informacije o fazi postupka na koju se odnose i odnose li se na osumnjičenika, okrivljenika ili žrtvu kaznenog djela;

(h) broj priznatih i izvršenih ENSD-ova;

(i) broj ENSD-ova čije je priznavanje ili izvršenje u cijelosti ili djelomično odbijeno, uključujući informacije o razlozima navedenima za nepriznavanje ili neizvršenje, fazi postupka na koju se ENSD-ovi odnose i odnose li se na osumnjičenika, okrivljenika ili žrtvu kaznenog djela;

(j) broj predmeta u kojima su upotrijebljena pravna sredstva protiv izdavanja ili izvršenja ENSD-a, pri čemu se za svaki predmet navodi je li pravno sredstvo podnio osumnjičenik, okrivljenik ili žrtva, te broj uspješno osporenih odluka.

3. Referentni implementacijski softver iz članka 12. Uredbe (EU) 2023/2844 i, ako su za to opremljeni, nacionalni pozadinski sustavi iz članka 12. stavka 1. te uredbe programski prikupljaju podatke iz stavka 2. ovog članka te ih jednom godišnje dostavljaju Komisiji.

4. Statistički podaci iz stavka 2. ovog članka prikupljaju se u skladu sa stavkom 3. ovog članka od datuma navedenom u članku 60. stavku 3. Prvi put se dostavljaju godinu dana nakon tog datuma.

5. Do datuma iz stavka 4. ovog članka ovaj članak ne utječe na primjenu članka 16. stavka 2. točaka (c) i (d) Uredbe (EU) 2023/2844 na sljedeće statističke podatke u mjeri u kojoj odgovaraju informacijama iz tih točaka:

(a) broj EIN-ova koje je država izdavateljica proslijedila putem decentraliziranog IT sustava, kako je navedeno u stavku 2. točki (a) ovog članka;

(b) vrijeme potrebno za dostavljanje dokaza ili za prijenos informacija o odluci o nepriznavanju ili neizvršenju EIN-a iz stavka 2. točke (e) ovog članka;

(c) broj obavijesti iz članka 33. koje je dostavilo nadležno tijelo države članice koja provodi istragu iz stavka 2. točke (f) ovog članka.

6. Od datuma iz stavka 4. ovog članka prikupljanje i slanje statističkih podataka iz stavka 2. točaka (a), (e) i (f) ovog članka predstavlja jednakovrijedan postupak obavješćivanja iz članka 16. stavka 2. Uredbe (EU) 2023/2844 za informacije iz članka 16. stavka 2. točaka (c) i (d) te uredbe.

Članak 56.

Izmjene standardnih obrazaca

Komisija je ovlaštena za donošenje delegiranih akata u skladu s člankom 57. radi izmjene priloga od I. do IX. ažuriranjem ili tehničkim izmjenama standardnih obrazaca iz tih priloga.

Članak 57.

Izvršavanje delegiranja ovlasti

1. Ovlast za donošenje delegiranih akata dodjeljuje se Komisiji podložno uvjetima utvrđenima u ovom članku.

2. Ovlast za donošenje delegiranih akata iz članka 56. dodjeljuje se Komisiji na neodređeno vrijeme počevši od *[datuma stupanja na snagu ove Direktive]*.

3. Europski parlament ili Vijeće u svakom trenutku mogu opozvati delegiranje ovlasti iz članka 56. Odlukom o opozivu prekida se delegiranje ovlasti koje je u njoj navedeno. Opoziv počinje proizvoditi učinke sljedećeg dana od dana objave spomenute odluke u *Službenom listu Europske unije* ili na kasniji dan naveden u spomenutoj odluci. On ne utječe na valjanost delegiranih akata koji su već na snazi.

4. Prije donošenja delegiranog akta Komisija se savjetuje sa stručnjacima koje je imenovala svaka država članica u skladu s načelima utvrđenima u Međuinstitucijskom sporazumu o boljoj izradi zakonodavstva od 13. travnja 2016.

5. Čim donese delegirani akt, Komisija ga istodobno priopćuje Europskom parlamentu i Vijeću.

6. Delegirani akt donesen na temelju članka 56. stupa na snagu samo ako ni Europski parlament ni Vijeće u roku od dva mjeseca od priopćenja tog akta Europskom parlamentu i Vijeću na njega ne podnesu prigovor ili ako su prije isteka tog roka i Europski parlament i Vijeće obavijestili Komisiju da neće podnijeti prigovore. Taj se rok produljuje za dva mjeseca na inicijativu Europskog parlamenta ili Vijeća.

↓ 2014/41/EU (prilagođeno)
⇨ novo

GLAVA V.

⌦ PRIJELAZNE I ⌫ ZAVRŠNE ODREDBE

Članak 58.~~33.~~

Obavijesti

1. Svaka država članica do ⇨ [*dvije godine nakon stupanja na snagu*] ⇦ ~~22. svibnja 2017.~~ Komisiju obavješćuje o sljedećem:

   (a) tijelu ili tijelima koja su, u skladu s njezinim nacionalnim pravom, nadležna u skladu s člankom ~~2. točkama (c)~~ ⇨ 2. stavkom 1. točkama (c) ⇦ i (d) kada je ta država članica država izdavateljica ili država izvršiteljica ⇨ u smislu tih odredbi ⇦;

⇩ novo

   (b) tijelu ili tijelima koja su, u skladu s njezinim nacionalnim pravom, nadležna u skladu s člancima 33. i 34. kada je ta država članica država članica koja provodi istragu ili obaviještena država članica;

   (c) tijelu ili tijelima imenovanima na temelju članka 30. stavka 6. točke (a) za prosljeđivanje i primanje hitnih obavijesti u skladu s tim člankom, ako je ta država članica država izdavateljica ili država izvršiteljica;

↓ 2014/41/EU (prilagođeno)
⇨ novo

(db) ~~jezicima~~ prihvatljivim~~a~~ jezicima ~~za EIN,~~ kako je navedeno u članku 6. ~~5.~~ stavku 2. ⇨ i članku 38. stavku 3. ⇦ ;

(e~~c~~) informacijama o imenovanom središnjem tijelu ili tijelima, ako država članica želi koristiti mogućnost predviđenu u članku ~~7. stavku 3.~~ 52., ⌦ pojašnjavajući njihove odgovornosti ⌫. Te su informacije obvezujuće za tijela države izdavateljice.

2. Svaka država članica također može Komisiji dostaviti popis potrebnih dokumenata koje bi zahtijevala na temelju članka 22. stavka 4.

3. Države članice obavješćuju Komisiju o svim naknadnim promjenama informacija iz stavaka 1. i 2.

4. Informacije dobivene na temelju ovog članka Komisija stavlja na raspolaganje svim državama članicama i ⌦ Europskoj pravosudnoj mreži ⌫ ~~EJN-u~~. ⌦ Europska pravosudna mreža ⌫ ~~EJN~~ te informacije čini dostupnima na internetskoj stranici iz članka 9. Odluke ~~Vijeća~~ 2008/976/PUP ~~[18]~~.

⇩ novo

5. Obavijesti dostavljene u skladu s člankom 33. stavcima 1. i 2. Direktive 2014/41/EU ostaju valjane za potrebe ove Direktive, osim ako se zamijene ili ažuriraju u skladu s ovim člankom.

↓ 2014/41/EU (prilagođeno)
⇨ novo

Članak 59.~~34.~~

Odnosi prema drugim pravnim instrumentima, sporazumima i dogovorima

1. Ne dovodeći u pitanje njihovu primjenu između država članica i trećih zemalja i njihovu privremenu primjenu na temelju članka ⇨ 60. ⇦ ~~35.~~, ova Direktiva~~, počevši od 22. svibnja 2017.,~~ zamjenjuje ~~odgovarajuće~~ odredbe sljedećih konvencija koje se primjenjuju između država članica koje obvezuje ova Direktiva ⌦ , a koje odgovaraju odredbama ove Direktive („odgovarajuće odredbe”) ⌫ :

(a) Europska konvencija Vijeća Europe o uzajamnoj pravnoj pomoći u kaznenim stvarima od 20. travnja 1959., kao i njezina ~~dva~~ ⌦ tri ⌫ dodatna protokola, te bilateralni sporazumi sklopljeni na temelju članka 26. te konvencije;

(b) Konvencija o provedbi Schengenskog sporazuma;

(c) Konvencija o uzajamnoj pravnoj pomoći u kaznenim stvarima među državama članicama Europske unije i protokol uz navedenu konvenciju~~.~~;

⇩ novo

(d) Konvencija Vijeća Europe o kibernetičkom kriminalu od 23. studenog 2001. i njezini dodatni protokoli;

(e) Konvencija Ujedinjenih naroda protiv kibernetičkog kriminala od 24. prosinca 2024.;

(f) Konvencija Ujedinjenih naroda protiv transnacionalnog organiziranog kriminaliteta;

(g) Konvencija Ujedinjenih naroda protiv korupcije;

(h) Konvencija Ujedinjenih naroda protiv nezakonite trgovine opojnim drogama i psihotropnim tvarima.

2. Odgovarajuće odredbe konvencija iz stavka 1. točaka (a), (b) i (c) zamjenjuju se od 22. svibnja 2017. Odgovarajuće odredbe konvencija iz stavka 1. točaka (d), (e), (f), (g) i (h) zamjenjuju se od [dvije godine nakon stupanja na snagu].

3. Ako se nakon 22. svibnja 2017. donese dodatni protokol uz Konvenciju iz stavka 1. točke (a), odgovarajuće odredbe tog protokola zamjenjuju se odgovarajućim odredbama ove Direktive od [dvije godine nakon stupanja na snagu].

🡻 2014/41/EU (prilagođeno)
⇨ novo

~~2.~~ ~~Okvirna odluka 2008/978/PUP zamjenjuje se ovom Direktivom u odnosu na države članice koje obvezuje ova Direktiva. Odredbe Okvirne odluke 2003/577/PUP, kad je riječ o osiguranju dokaza, zamjenjuju se ovom Direktivom u odnosu na države članice koje obvezuje ova Direktiva.~~

~~U odnosu na države članice koje obvezuje ova Direktiva, upućivanja na Okvirnu odluku 2008/978/PUP i, kad je riječ o osiguranju dokaza, na Okvirnu odluku 2003/577/PUP smatraju se upućivanjima na ovu Direktivu.~~

4.~~3.~~ Uz ovu Direktivu, države članice mogu sklopiti ili nastaviti primjenjivati bilateralne ili multilateralne sporazume ili dogovore s drugim državama članicama nakon ⇨ [*dvije godine nakon stupanja na snagu*] ⇦ ~~22. svibnja 2017.~~ samo u mjeri u kojoj oni omogućuju daljnje jačanje ciljeva ove Direktive i doprinose pojednostavnjenju ili daljnjem olakšavanju postupaka za prikupljanje dokaza ⇨ ili dodatno olakšavaju sudjelovanje osumnjičenika, okrivljenika ili žrtava kaznenih djela na raspravama pred kaznenim sudovima na daljinu iz druge države članice ⇦ te pod uvjetom da se poštuje razina zaštitnih mjera utvrđena u ovoj Direktivi.

5.~~4.~~ Države članice obavješćuju Komisiju do ⇨ [*dvije godine nakon stupanja na snagu*] ⇦ ~~22. svibnja 2017.~~ o postojećim sporazumima i dogovorima iz stavka 3. koje žele nastaviti primjenjivati. Države članice Komisiju također obavješćuju o svakom novom sporazumu ili dogovoru iz stavka ~~3.~~ 4. u roku od tri mjeseca od njegova potpisivanja.

⇩ novo

6. Obavijesti dostavljene u skladu s člankom 34. stavkom 4. Direktive 2014/41/EU ostaju valjane za potrebe ove Direktive, osim ako se zamijene ili ažuriraju u skladu sa stavkom 5.

7. Ova se Direktiva primjenjuje ne dovodeći u pitanje Konvenciju o provedbi Schengenskog sporazuma u mjeri u kojoj je tom konvencijom uređen prekogranični nadzor koji se provodi u svrhe operativne policijske suradnje.

Članak 60.

Prijelazne odredbe

1. Ova se Direktiva primjenjuje na postupke iz članka 1. stavka 1. pokrenute od [*dvije godine nakon stupanja na snagu*].

2. Međutim, članak 51., u mjeri u kojoj se odnosi na priopćenja u vezi s postupcima utvrđenima na temelju članka 21., članka 30. stavka 6., članaka 34. i 35. te na temelju glave III., primjenjuje se na postupke pokrenute od datuma koji odredi Komisija.

3. Komisija određuje datum iz drugog stavka odlukom nakon donošenja provedbenog akta na temelju članka 10. stavka 1. Uredbe (EU) 2023/2844 kojim se osigurava da decentralizirani IT sustav omogućuje primjenu postupaka uvedenih ovom Direktivom. Taj je datum prvi dan mjeseca koji slijedi nakon razdoblja od dvije godine od datuma stupanja na snagu provedbenog akta.

4. EIN i obavijesti države članice u kojoj se nalazi subjekt presretanja i čija tehnička pomoć nije potrebna, primljeni prije [*dvije godine nakon stupanja na snagu*], i dalje su uređeni Direktivom 2014/41/EU.

🡻 2014/41/EU (prilagođeno)
⇨ novo

~~*Članak 35.*~~

~~**Prijelazne odredbe**~~

~~1. Zahtjevi za uzajamnu pomoć primljeni prije 22. svibnja 2017. i dalje su uređeni postojećim instrumentima koji se odnose na uzajamnu pomoć u kaznenim stvarima. Odluke o osiguranju dokaza donesene na temelju Okvirne odluke 2003/577/PUP i primljene prije 22. svibnja 2017. također su uređene tom okvirnom odlukom.~~

~~2. Članak 8. stavak 1. primjenjuje se *mutatis mutandis* na EIN nakon donošenja odluke o osiguranju na temelju Okvirne odluke 2003/577/PUP.~~

Članak *61.*~~*36.*~~

Prenošenje

1. Države članice ⌦ stavljaju na snagu zakone i druge propise ⌫ ~~poduzimaju mjere~~ potrebne za usklađivanje s ~~ovom Direktivom do 22. svibnja 2017.~~ ⇨ člancima 1. i 2., člankom 3. stavkom 1., člankom 4., člankom 6. stavkom 1. točkama (f) i (g), člankom 6. stavkom 4., člankom 8. stavcima 1. i 2., člankom 9. stavkom 3., člankom 10. stavkom 3., člankom 13., člankom 14. stavkom 5., člankom 17. stavcima 1. i 5., člankom 21., člankom 24. stavcima 1., 2. i 5. točkom (a), člankom 28. stavkom 1. točkama (c) i (d), člankom 28. stavkom 2., člankom 30., člankom 31. stavkom 7., člancima od 33. do 50., člancima od 51. do 55., člancima od 58. do 60. i prilozima od I. do IX. do [*dvije godine nakon stupanja na snagu*]. ⇦ ⌦ One Komisiji odmah dostavljaju tekst tih mjera. ⌫

⇨ One primjenjuju te mjere od [dvije godine nakon stupanja na snagu]. ⇦

2. Kada države članice donose ~~ove~~ ⌦ te ⌫ mjere, ~~te mjere~~ one sadržavaju upućivanj~~ctu~~ na ovu Direktivu ili se na nju upućuje ~~uz njih navodi takva uputa~~ prilikom njihove službene objave. ⌦ One sadržavaju i izjavu da se upućivanja u postojećim zakonima i drugim propisima na direktivu stavljenu izvan snage ovom Direktivom smatraju upućivanjima na ovu Direktivu. Države članice određuju načine tog upućivanja i način oblikovanja te izjave. ⌫ ~~Načine tog upućivanja određuju države članice.~~

~~3. Države članice do 22. svibnja 2017. Komisiji dostavljaju tekst odredaba kojima se u njihovo nacionalno pravo prenose obveze koje im se nameću ovom Direktivom.~~

⇩ novo

3. Države članice Komisiji dostavljaju tekst glavnih mjera nacionalnog prava koje donesu u području na koje se odnosi ova Direktiva.

🡻 2014/41/EU (prilagođeno)

~~Članak 37.~~

~~Izvješće o primjeni~~

~~Najkasnije pet godina od 21. svibnja 2014., Komisija podnosi izvješće Europskom parlamentu i Vijeću o primjeni ove Direktive, na temelju kvalitativnih i kvantitativnih podataka, uključujući posebno evaluaciju njezina učinka na suradnju u kaznenim stvarima i zaštitu pojedinaca, kao i na provedbu odredbi o presretanju telekomunikacija s obzirom na tehnički napredak. Uz to se izvješće, prema potrebi, prilažu prijedlozi izmjena ove Direktive.~~

⇩ novo

Članak 62.

Izvješće o primjeni

Najkasnije pet godina nakon datuma stupanja na snagu provedbenih akata iz članka 60. stavka 3. Komisija podnosi izvješće Europskom parlamentu, Vijeću i Europskom gospodarskom i socijalnom odboru o primjeni ove Direktive potkrijepljeno informacijama koje su dostavile države članice u skladu s člankom 55., a koje je prikupila Komisija.

Članak 63.

Stavljanje izvan snage

Direktiva 2014/41/EU stavlja se izvan snage s učinkom od [*dvije godine minus jedan dan nakon stupanja na snagu ove Direktive*], ne dovodeći u pitanje obveze država članica u pogledu roka za prenošenje u nacionalno pravo direktive, koji je naveden u dijelu B Priloga X.

Upućivanja na direktivu stavljenu izvan snage smatraju se upućivanjima na ovu Direktivu i čitaju se u skladu s korelacijskom tablicom iz Priloga XI.

↓ 2014/41/EU (prilagođeno)

Članak 64.~~38.~~

Stupanje na snagu

Ova Direktiva stupa na snagu dvadesetog dana od dana objave u *Službenom listu Europske unije.*

↓ 2014/41/EU

Članak 65.~~39.~~

Adresati

Ova je Direktiva upućena državama članicama u skladu s Ugovorima.

Sastavljeno u Bruxellesu....